Repelita: Addita.

1893 a Novemb. num: 34. 1903: Hupt p. 98
96: April. Uxor: „ 48 Id „ 100.
97: Nov. 28: Eliæ „ 51 1904. 6. Oct. n. 82, ut supr.
98: Jan. 2: Simon: 34 „ 8. Nov. n. 90. Patrt.
25/12 „ Vocat: Misc Exercit p. 433. 13. „ Rit. n. (92.) 79.
99: Feb. 5. n. 1 Dec. 10. Ὁ ὁμπεσσεῖς ἐπὶ Ρωμ. X.
14. Cffss. „ 37
21. Πρωτοσ „ 38
28. Catac „ 78.
Mar. 5. Debit „ 33.
Mar. 26. Apolg. p. 191
18 Dēb: s. Hicl: Misc. p. 6. n. 1. 2.
20 „ Imac. Concpt. p. 963.
24. „ Cfss n. 14. 39.
1900. Nat. Ch. n. 84
Vacat: n. 40. p. 293.
N° Balaami cōsil. 138.
N. S. Mich. 138.
42. 45. Luxur. p. 305. 313. 319.
Dcb. 15. Susanna p. 30. - 71.
„ 18. S. Nicol. Christo.
„ phori: Falconi p. 67.
„ 30. Uxor qual. p. 331.
1901. Jan. 26. Αλλης. κ. Gen.
Apr. 21. Pisc. Petr. Io. κα.
1902. Nov. 23: n. 59. p. 391.
(1904. 6. Oct. n. 82. Goliath.
ad col. seq.)

PARÆNESES

1. Spis Alumnis adinvicem.

Exord.

Primam paraenesin dedicemus nobis metipsis, i. e. P. Spli et Alumnis. Loquendo autem de Spli, non modo de me ipso loquŕ, sed et de iis ex vobis qui post me Sples in hoc Semin. futuri estis. Si enim ex vobis egredientur Epi et Canonici, multo magis Spes; et ex vobis ipsis qui me nunc spectatis, aliquot, Spes hic futuri estis, licet modo neq cogitetis, div. tamen Providentia jam vos praeparante. Hodie itaq ponderemus quale sit officium 1. in 3. genere Spis, 2. et quales ejus attributiones in specie.

67. Liberatio a Servitute.

Exord.

Dnus docens in templo Jerusalem inter alia dixit ad Judaeos haec verba: "Аще вы пребудете въ словесѣ моемъ.. оуразумѣете истинѹ, и истина свободитъ вы. J. VIII. 31, 32. Ad haec verba subjunxerunt Judaei: Сѣмя Авраамле несмы, и никомѹже работахомъ николиже. Dnus potuisset convincere eos demendacio, dicendo: In 1° decem mandator Dei dator vobis per Moysen dicitur: Ego sum Ds tuus qui eduxi te de Aegypto terra Aegypti, de domo servitutis. Verum haec omittens, transiensq de servitute corporali ad spiritualē respondit eis: Аминь аминь глаголю вамъ, яко всякъ творяй грѣхъ, рабъ іесть грѣха. Profunda cum Sapientia Dnus omittit loqui de servitute corporali, et dicit de spirituali, non solum quia haec incomparabiliter pejor est illa, sed etiam quia est radix servitutis corporalij, et omnium malorum, dicente Scriptura: Miseros facit populos peccatum Prov. XIV. 34. imo per Isaiam minatur Ds exterminium omni genti quae se se non subjecerit servitutī Ecclesiae Chi (- LX.) 12. Slav. 1us text: Правда возвышаетъ языкъ, оумаляютъ же племена грѣси.

I. In genere

Est. 1. Ptr spis. 2. Speculator Alumnoz.
Evolvantur haec duo, et officia mutua.
Ad 2m ex parte spis Ezechl. C. 17.. 22.,
ex parte alumnoz I. Corinth. B. 1. 2. 3.
ПОВИНОВЙТЕСА.. СЇѢ. Monet autem alicubi Chmus, quomodo oporteat te subjacere illi "qui periculum animae suae pro te "suscepit".. Ad Ptr: БОРОНТ ПМЦОВ

II. In specie.

Officia specialia alia in Eccl. alia domi.
In Eccl. tria: ordo Ecclesiae, functiones,
Confess.. Ad 1. Chs ejiciens; id. in Smo, Angl.
Domi: quaedam ad pietatem, quaedam
ad cognitionem. Ad 1. paraenesef, Confe-
rentiaeq; ad 2. Ritus et Cantus.* Unū
ad pietm et ex parte ad sanilm corp. i.
i. Infirmarium.. Paraen. I. Corinth. B. 1. 2. 3.

*. Eam. consc. et Medit. De severit. exam. in fine an. ratio. Ex cantu Дыць.

; 2us: Языци бо й царіе йже не порабо́тают тебѣ, погибнѫть, й языци запустѣнїемъ запустѣют). Verum ego hodie de Judaeis transeo ad gentem nostram, et quaero an nos aliqua servitute liberati fuerimus, et invenio qd liberati fuerimus a triplici servitute: 1. a Па́ньцинна, 2. a paganismo, 3. a Schismate. De his ergo quaero 1. an debeant celebrari publicis demonstrationibus; 2. quomodo.

C o r p:

Cum unaquaeq ex dictis liberationibus sit magnum Dei donum, possunt celebrari publicis demonstrationibus gratiaz actionis Deo et laetitiae cōmunis, servata tamen proportione, et excluso vitio alicujus intentionis non rectaz. Quoad liberationem a Па́ньцинна: hanc non debēt celebrare nisi ecclesia, eoqp nonnisi ipsi obnoxii fuerint servituti; nō ergo Clerus, neque Alumni qui repraesentant Clerum; Clerus autem nonnisi quatenus inserit plebi cujus curam gerit. Multo tamen magis, et

2. Confusio Babelica.

Exord.

Compos. loci: Campus latus inter duo magna flumina, in cujus medio multitudo innum. hominum occupatur in fabricanda civitate, de medio cujus extollitur sublim. turris nondum completa. Explicetur singula; Gen. 11. Subjectu sermonis: Causa et finis fabricae.

Corp.

Exponitr causa et exitus ex Gen. 11. 1..10.

quidem ab omnibus nobis liberatio a paganismo
seu universale Baptisma populi nostri,
cujus hoc anno 1. Aug. nonum centennarium redit,
et a schismate cujus sextum centennarium recolet
post 6 annos, scil. 1894. Non dubito utrumq nos
celebraturos ex dispositione Ordinariatuum nos-
stor. Si enim liberatio a Πανδιμια, seu servitu-
te corporali permittitur honeste et devote celebra-
da ab Ordinariatibus nostris, multo magis a ser-
vitute spli, paganismi ac schismatis. Et quo-
modo non magnifice celebremus illam diem qua
translati sumus de morte ad vitam, de servitute Sa-
tanae ad libertatem et gloriam filior Dei. Illum
diem qro ut D noster Nestor ait, laetababatur cae-
lum et terra, qui baptismum nostrum gnle Victoriae
in Dniepro ita describit: „Mane autem exivit Vladimi-
rus cum popis Imperatriciis et Chersonicis ad Drie-
prum, et congregatus est absq numero populus: in-
gressi sunt aquam, et stabant quidam alii usq ad col-
lum, alii autem ad pectus, infantes autem a litore, alii
vero tenentes infantes, perfecti autem transneabant,
popi autem stantes orationes proferebant... Baptiza-
to autem populo, redierunt omnes in domos suas. Vla-
dimirus autem contentus qd cognovisset Dm ipse et po-

Applic. ad saeculum nrum. Natio-
nes saeculi 19 eorumq capita exige-
do se in mundo, statuunt gloriam su-
am non attendentes: Jnort. et Jnvisib.
... saeculoz Amen. – "Pontifex Baby-
lon. ap. Pium IX. qua oecum. appel-
latus, qd hodie in toto mundo sit con-
fusio. – Pecurre tria praeponderan-
tia elementa in Europa: lat. germ.
Slav; auspicando a Napal. l. se-
cundum varias nationes, earum
studia nationalia et discrimina.

Conclus.

A Sennaar transferamur in Jerusalē
in montem Sion. Hic novae Civil. ini-
tium in distributione linguaz in Pente-
coste. Ibi per linguas disjunguntur
homines; hic coadunantur. Иерусалимъ.
шедъ. Haec est Ecclesia nova illa

pulus ejus, aspiciens in coelum, dixit: Ds, qui creasti coe
lum et terram, respice in novum populum tuum, et"
da ei Dne agnoscere te verum Dm, quemadmodum a=
gnoverunt partes Christianae, et confirma fidem in
eo rectam et immutabilem, & me adjuva Dne ad=
versus contrarium hostem, ut sperans in te et in tua
potentia, superem technas ejus". (. Versio ex Edit. Aus=
trica Miklosichii 1860, p. 71. n. XLIII.) Ante Baptiza=
tionem Perunem illum, cui ad hanc usq diem sacri=
✝ p. 97.A ficia humana offerebant nostri patres, ✝ justit Vladi=
mirus alligari caudas equi et inter ludibria trahi
et projici in flumen. (. Ibid.); dum autem trahere=
tur ad flumen jussit idolum hoc ligneum ccccdi vir"
gis ~~baculis~~ a 12 viris. Hoc quoad servitudem et libera"
tionem ab Idolatria. Quoad Schisma, quanta sit
ejus servitus intelligitur ex gravidate peccati hu=
jus (. hic p. 431.) Ergo juramento a tanti servitu=
tis liberati a Dno, eidem publicas grates agamus.
Quoad 2. seu Modum: Curator animas occasione
istas celebritatum offendat beneficium Dei in li=
beratione a tali servitute, at quoad 1am offen=
dat eam esse effectum peccatorum nostrorum, ideoq
cavendum in posterum ab eis ne forte quid pejus
nobis accidat. Propter peccata ebriedatis, transeun"

et calest. Jerusalem de qua Hebr. Bï. 22.
et 23: Accessistis ad mont; cujus fundamentum invisib. est ipse Dnus, visibile beatus Petrus: Tu es Petr... eam. Haec est civitas inconcussa, aeterna. Monarchias 4 occum. disparuerunt, et subo=culis nrîs similes regnas modificantur. Si ergo natio aliqua vult permanere, ae" dificet se sub umbra ejus. — Porro civi= tas haec Dei habet tuerim pertingentem ad coelum, qd est sacerdotium. Ut enim Chmus, sacerdotium in terris perag.. re" ger. est. et: Sacerdoti thronus in coelo... et in coelo" Lp. tom. 13. pg. 1073. 2. D. Vos ergo futuri estis aedificatores hujus Civit. — Alia Jerusalem coel. fbrctr in coelo ex lapidibus quadr. de qua Psalm: (Lauda Jerus.. Sion.) Jerus. quae aedif... Dmi.

te Пальцина subintravit Кындовщина. Doceat prop=
ter liberationem a servitute non esse torpendum in
otio, sed laborandum, dicente Scriptura: avem cre-4
adam esse ad hoc volandum, hominem ad laboran=
dum, et nullum progressum civilem posse immutare
sententiam latam a Deo contra hominem prae=
varicantem in paradiso terresti: In sudore vul=
tus tui vescere pane. Vos autem futuri sacerdo=
tes in id maxime incumbite ut ovium vestrar
conscientias per crebram et accuratam cundi=
tionem confessionum mundas servetis.

Concl.

Ecce liberati sumus a servitute Paganismi, Schi=
smatis et Пáльцина, at si qui ex nobis mane=
ant in servitute peccati, liberatio praedicta tri=
plex nihil ei proderit, et nisi resipiscat manet e=
um servitus animae et corporis aeterna in gehen=
na, dicente Dno: ligatis manib. et ped.. stri-
dor dentium; si autem abstinearnus a peccato gaudebi=
mus libertate qua Chs nos liberavit, nunc et po=
stea cum Omnib. sanctis in coelesti patria. Fiat, fi=
at.

Ps. CXXI. 3. sqq. Aedificatores et Specula-
tores facti Civit.is Dei Jerusalem militan-
tis, laboremus ac vigilemus ut pervenia-
mus ad supernam Civit.m Dei Jerusa-
lem triumph.m ubi jam nulla confusio,
neq clamor neq luctus sed vita et pax
indeficiens in Deo cui glor. et hon. in saec. A.

3. Thron.: Vacillatio

Exord.

In ista confusione Babelica saeculi n.ri,
notatu digna est infelix positio Dynastaz.
Enumrta multiplex attentatio in vitam eoz.
Oportet autem sacerdotem Dei in causas intrare
tanti mali, ut influere valeat in remedi-
um. Quoniam vero nil sub sole novi,
repetamus scripturam antiquam, consi-
deremusq infelicem exitum unius ex re-

68. Opiniones vulgi circa Mortuos ac Spectus.

Exord.

Apli videntes Chm noctu deambulantem in mari, et dein post resurrectionem januis clausis ad se ingressum, turbati erant et existimabant se spiritum videre: Οπτ̃ρ, et difficulter a Dno persuaderi poterant non ita esse. Nunc quoq vulgus ita opinatur: multotiès enim narrat mortuos deambulare, et daemonas apparere. Non solum de hominb, sed et de κορόβαρῦ ὀπτ̃ρ. Nec modo hæ vulgus et et omnes generatim homines in tenebris nocturnis formidare similia solent, etiam docti. Cum Lonkiewicz hic in quadrato atrii novacula se occidit, vix quis alumnor noctu in meaculis conspiciebatur, ita mortuum formidabant. Timor iste procedit ex eo qd peccatores simus, et quoniam semper in hoc statu genus hum. peccator erit, semper timebit; vita immaculata temperare potest illum; at pastores sumi gregis Dmci, cralliores vulgi opiniones circa haec Docendo debellare debetis, et quidem sic.

Corp.

Ostendite 1. impossibile esse mortuum in corpo

gibus Israël, causasq ejusdem consimiles iis quibus hodierni Dynastae in discrimen adducuntur.

Corps.

Narretur scriptura III. Reg. KE. 1..39.
Causa ejus ruinae duplex. 1ª remota, 2ª prox. Remota, qd esset aliennus a vera religione ac pietate; proxima qd crederet pseudoprophetis et non vero prophetaq.
Applic. ad reges saeculi nri. Quod gubernia regalia desciverint a pietate prisca, probatur qd hodie jam nullum guberniu praeseferat characterem catholicismi. Percurrantur. Et hoc quoad 1.
Quoad 2. Quod audiant suos pseudopoliticos, falsos consiliarios, et non Rom. Pontificem. Quoties enim iste prophetа oclamat Dynastis: Cavete, ne vinculetq

suo deambulare, resurrectio enim est virtutis infinitae; quare et in resurrectione communi, ut ait S. Th., angeli custodes poterunt colligere pulveres creditos sibi animae corpora, at animare ea nonnisi Ds potent. Nunc autem dempsis Ds non resuscitat corpora, eo qd status erit ad hoc resurrectionem communem. Chs quidem suscitavit Lazarum et S. Stanisl. Kraceviensis quendam, sed haec non sunt arbitria mortuos sed exceptivae virtutes Dei.
Verum quidem est quosdam mortuos apparuisse quibusdam, sicut et in vitis SS^or legimus, sed hoc non in propriis corporib. sed vel in umbratilib. vel solum excitationem^em phantasiae, quae ab angelo causari potest, et etiam ab angelo nequam, sicut in vita S. Antonii S. Athanasius scribit, qd pergenti Antonio in ulterius desertum daemon projecto auri et apparere fecerit discum aureum, et argenteum, qui dein disparuere. In somnis ergo quandoq hoc producere potest angelus nos per, repraesentando aliquam personam defunctis, quo excitati precib. vel sacrificiis eidem succurramus, qd et pii faciunt. Huc factum Sacerdotis defuncti ap. S. Eusebium Can. Vit. t. 1. n. 34. D. Et factum Zukoviecki. ita ut anniversario die mortis quoq anno pro defuncto Sacerdote celebret. Id suadendum.

Ecclesiam ac veram religionem, imo Jue-
amini eam; ipsa enim est basis auctori-
tatis Divinae et humanae; quam si neglexe-
ritis aut persecuti fueritis, ipsi throni
vestri corruent. Nequaquam tamen vo-
cem ejus attenderunt, et poenae in care-
rem incluserunt. Non meditantur qd
populi quibus praesunt sunt haereditas
Regis Reg. et Dni Domin. Chi filii Dei vi-
vi. Sic enim Ptr coel. psal. 2°. alloqui-
tur Chm: Postula .. eos. Conversus au-
tem propheta psaltes ad omnes Reges
terrae: Et nunc Reges .. justa. Lex talio-
nis: per quae quis pecc.. punietur. Reges
subduxerunt se ab auctore Dei, populi ab
auctore Regum.

Concl.

Reddite ergo .. Deo, non qdqd Reges volue-

2. Quoad daemonas, eos quidem absolute apparere posse, ~~sed~~ ut Cho cū eum tentavit Lucifer, sed nonnisi in corpore ascitio aut in phantasia, quod tamen nunc nonnisi rarissime evenit; rarissime etiam agit in hominem obsidendo corpus ejus. Factum Zegalovicz et Spodarek in Huta Pieniacka. Si quandoq contingat, advocent parochum qui faciens benedictionem aquae intrepide aspergat domum, et si quid spiritus negecam contra se projecerit, non nocebit tamen. Quandoq etiam probus obsessus esse poterit, ed tamen sine Dei providentia non fiet; si enim ut adversus Chmus, nec in porcos sine permissione chi daemones intrare potuerunt, multo minus in hominem. Ob pecc. citius. Homo circa Pinciū.

C o n cl.

† ad p. 28. S. Lydwina Schiedamensis in Hollandia quae anno aetatis 14. in glaciem lapsa costam fregit, indeq aegra 38 annos decubuit, variis et continuis doloribus a Deo immissis afflicta usq ad mortem. Injuriis, sputis, maledictis appetita, benedictiones et beneficia regerebat, dicens: Illis ego debere me fateor, qui viam mandator Dei, quor plenitudo dilectio est, me currere compellunt. Eadem vidit in ardens desiderio martyrii, vidit in extasi coronam proetiosissimam, necdum tamen in orbem penitus absolutam. Rediens ad se, petiit pati pro Christo, ut coronam absolveret. Mox in Ducis Philippi a

Continuatur in pg. 28.

rint etiam contra jura divina. Sic no„
stri Rutheni in Russia rebellionem suo
Imperanti ignovantes, coacti religionē
cathol. deserere, exemplo angelij ad=
mirando, ut cum piaz mem. Pio IX.
loquar, vitam et possessiones suas
contempserunt, quoz meritoz utinā
et nos participes fiamus in chō Dnō
nostro cui regnum et potestas in saec. Am.

4. Ministerium Angelor.

Exord.

Vivebant olim in mundo duae familiaz
gratae coelo, inter se quidem cognatione
carnis conjunctae, sed longinquitate ter„
raz dissitae; una enim habitabat in Assy=
ria, alia in Media. Utraq constabat 3bus
personis. Prima familia Pater, Mater et uni=

69. Aegrotorum Visitatio.

Exord.

Factum Samaritani L. X. 25..38. Qd iste Samaritanus fecit, hoc nobis faciendum erga infirmos, qua Christianos, qua Sacerdotes. Ostendo.

Corp.

Qua Chnos. De operib. enim misericordiae judicandi erimus, inter quae dicet Chs: Бо́лень бѣхъ и посѣтисте мене, do reprob: и не посѣтисте мене. Exemplū sodalitiorum saecular Romae Hospitalia visitantium. Describe actiones eor circa infirmos. Sed et hic in Seminario laudabiliter quidam assistunt alumni infirmos alumni.

Qua Sacerdotes: si saeculares opera misericordiae exercere debent, a fortiori Sacerdotes. Cum ergo futuri estis pastores, scitote vos debere infirmos parochiae vestrae visitare, non modo cū sint morituri, ut hic mos est faciendi, sed et cum diutius domi decumbant; et etiam vicinos parochos

Quae. Quid in visitationib. infirmor praestandū?
1. Consolandi; 2. si pauperes, necessariis providendi; si autem parocho de suo tribuere totum necessarium non suppetat, tunc provocet aliquos parochianos ut conferant. 3. Parochus sacramenta ministret, Eucham autem non solum moribundi, sed et ii qui absq periculo mortis diu domi decumbunt. — Interrogans

cus filius; secunda familia: Ptr, Mtr, et una
ca filia;* sed iste filius et ista filia destina-
ti erant a div. Providentia ad matrimo-
nium. Optimus in 1ª familia erat Ptr, op-
tima in 2ª fam. erat filia, quapropter u-
terq probabatur a Deo molestis tribulatio-
nibus. Enarrandus ex Tob. B. et Γ. sumatim.
Verum attendamus pulcherrimam et admi-
randam Div. Providentiae oeconomiam
exercitam super has personas per ministe-
rium Arch. Raphaëlis, redigamusq summam
historiae ad tria puncta: 1. perrectio filii To-
biae cum comite Archangelo in Mediam;
2º. conclusio matrimonii ejus cum Sara; 3º. red-
itus ejus ad domum paternam.

Corp.

Causa itin: Tob. A. 21.22. ~~Γ..25~~ Inventio Comi-
tis, et discessus: E. 1..23. Invasio piscij. S. 1..10

*Nomina singuloz. Utraq mater Anna. Ā.g.5.2.

Amum D. Metropolitam quomodo procederem quoad confessionem cum alumnis decumbentib. in Seminario, responsum habui debere me confessiones eoz audire in cubiculis; si enim, inquit, sani debent confiteri, eo magis infirmi. Quare si quis vestrum decubiturus est, veniam ad eum confessionem auditurus, et SS. Eucham delaturus, etiamsi non infirmemini ad mortem. Sed dicebis: hoc meminendum esse, eo qd hic dicere soleant, jam morituram esse eum cui sacramenta domum deferuntur. Respondeo tamen, talem judicium formari a vulgo non tamen sine ratione; cum enim nostri parochi non nisi tunc sacramenta domi ministrare soleant, cum quis moriturus est, ideo et cognati timent adventum parochi, qd si id etiam extra periculum mortis facitarent, metus iste minueretur. Vos tamen qui decubituri estis graviter, admoneo et vos ipsi desideretis et non formidetis sacramenta; primo, quia sacramentum maxime extremae Unctionis potest etiam sanitatem corporis causare; quia timor iste vincendus est ob auxilium ferendum animae propriae, quae cum mox stipenda sit ante Dei tribunal aeternae sorti sententiam acceptura, certe sine peccato mortali id sibi accidere cupiat. De alumnis nostris in Nosocomiis pau-

Hoc quoad iter.- Quoad conclus. matrim.
ibid. a v. 10.. 3.. H.. ℔.. f.- Quod redditum:
i. aï. Bï.

Concl.

Plures reflexiones morales hic fieri possent,
maxime circa modum ineundi matrimon.
Sed ego hodie sisto in consideratione ministe„
rii angeli per quem Ds tanta bona tribuit
his suis servis. Non autem qd solum his suis
servis ministret per angelos suos miseratio„
nes suas; sed omnibus omnino hominibus
fidelibus et infidelibus, non excluso Antichri.
sto venturo in fine saeculoz, attribuit an„
gelum Custodem, ut universa vet. et novi
testam. traditio testatur. „ Magna dign. delega„
tum. „ Hieron. ap. Lp. A. 15. p. 446. 1. B.- Ma„
gna Dei dignatio: „ Quoniam angelis.. suum.„
ps. 90. S. Bernard. in Brev. R. in festo Angelo

plicis graviter decumbentib. audivi admirationem sororum charitatis in iisdem inservientium super metu eorundem circa susceptionem sacramentor. Non tam timendum mori, quam mori cum conscientia maculata. Deniq etiamsi non infirmemini ad mortem, confessionem tamen et Eucham exoptate, eo qd infirmitatem saepenumero eveniant ad peccatis, ut etiam ex eo patet qd Dnus dixerit ad eum paralyticum quem curavit: "et amplius noli peccare, ne quid tibi deterius contingat."

Concl.

Aegroti communiter impatientes, ne indignemur nec retrahamur ab eis. Cassianus Collat. 18. cap. 14. celebrat religiosam quandam, quae petierat a S. Athanasio foeminam pauperem et infirmam, sed molestam, ingratam, et rixosam, cui serviret, ut in ea haberet exercitium patientiae. Cumq ei diu magna et charitate et patientia servisset, rediit gratias referens, eo qd ei secundum desiderium suum magistram patientiae dignissimam providisset, cujus injuriis jugibus, ut quodam palaestrae oleo, quotidie roborata, ad summam animi patientiam perveniret. Tali charitate Dnus nos imbuat; ei gloria in saeculum. A.

Custodum. – Officia angelor Custodum erga nos similia ac exercuit Archglus erga To„ biam. Direxit in via; eruit a pisce, negotia etiam materialia procuravit familiaq; vi„ sum restituit; seu medius Tob. Cï. 3. Applic. ad unumquemq nostrum maxime in sen„ su spli. De muniis Angelor erga nos a Lp. t. 15. p. 446. 2. B. – Conclusio pract: Angelo Cust. reverentiam, devnem, fiduciam. Tu„ ne audeas illo praesente, qd vidente me non audes? S. Bernard. ap. Lp. t. 15. p. 447. 1. D. „ Basilius ibid. col. 2. B. „ Ut apes sumus, ut Jo„ tor columbas, sic Angelum vitas nras custo„ dem abigit multa lacrymar aspergine dignu et grave olens peccatum; „ a quo nos pralser„ vet Dnus in manibus Angelor nror, ut una cum ipsis in coelo consortium habere merea„ mur. Am. – B. Conclusio haec posset separa„

Dominibus SS.

70. Patientia.

Exord.

Enumerandus incomoda tum corp. tum animę tum ab intra tum ab extra nobis obvenientia nunc in Seminario qua alumnis, et obventura postea qua Pastoribus, Patrib. familias, multo gravia. Quomodo in his vos gerere debeatis, audite.

Corp.

Patienter: Patientia vobis necessaria est ut .. reportetis promissiones" ait Paul. Hbr. X. 26., et Jacobus frater Dni": Patientia autem opus perfectum habet I. 4. ,et Dnus: In patientia vestra possidebitis animas vestras. L. XXI. 19. ; et Paul. Act. XIV. 22: Per multas tribulationes oportet intrare nos in regnum Dei.

Quae. Quare ex divina providentia Dei tot incommodis subjecti sumus? Resp. Ad hujus rei intelligentiam triplex hominum classis distinguenda: 1. malevivientium; 2. bene vivientium, subinde tamen etiam graviter delinquentium; 3. perfecte vivientium. Quoad 1: perverti hic in terra prosperantur quoad materialia, ob quaedam recte facta, puniendi in vita altera; hanc tamen eorum prosperitatem respectu aeternitatis brevem esse, et comparari a Davide somnio surgentium; psal. 05. 20. Quoad 2: isti puniuntur in hac vi-

tum sermonem constituere cum titulo indicato.

5. Imagines miracl. b^ae V.

Exord.

Factum melioracionis sui visus ope aquae De Lourt. - Quomodo etiam in aliis ~~etiam~~ gen„ tibus salia loca thaumat. et icones, et etiam in gente nra. Enumera principalisra. Mihi autem non est propositum de omni„ bus, sed de una specialiter imagine b. V^is lo„ qui, i. e. Zyrowicensi, de qua etiam exteri scriptores loquuti sunt, nominatim Gumpen„ berg in Atlante Mariano, et Bombelli in Rac„ colta delle Imagini della b. Vergine. Eade imago celebris facta est tum in suo origi= nali in Lituania, tum in sua copia Ro= mae. Prima dicitur a Ruthenis Π. Б. Жир=

ta, ut non puniantur in altera; hic enim plecti malum est, sed in altera vita pejus, etiamsi nonnisi in purgatorio. Est etiam magna misericordia Dei, commutatio poenae aet. in has temporales, ebriani gravissimas: „Hic ure, hic seca, hic non parcas, dummodo in aeternum parcas“ clamat ad Dnum S. Augustinus. Punit quoq; ut emendemur. Equis est pater qui non corrigiat filium suum; alioquin adulterinus esset filius, non ✝ apluſ. Ebri hic Ds non puniret nos neque emendaret, magnum iraꝝ Dei in nos foret argumentum, qd et paganus Seneca sensit, dum scripserit: „Nihil infelicius eo, cui nil accidit adversi: quia male judicaverunt dii de ipso“ lib. de Providentia. Quoad 3: ut justi probentur, et puniantur et emendentur a levibus noxis. Ut probentur: Sicut aurum in fornace probavit electos Dnus, ait Psaltes , et „Всѣ-
кꙋ рóзгꙋ творѧщꙋю плóдъ отрéбитъ то, да
многáйшій плóдъ принесéтъ, ait Dnus Jo. Cl. 2. Et Angelus ad Tobiam: Quoniam acceptus eras Deo, necesse fuit ut“ tentatio probaret te. Idipsum accidit Jobo, qui per verba: „Dnus dedit, Dnus abstulit, sit nomen Dñi benedictum“ plus meritus est quam per omnia opera bona tempore prosperitatis patrata, ut

✝. Hierocles: Nihilꝙ aliud totū hoc divinū infortuniū existit, quā“ Dei adversus peccata calculus. Tibi ergo et culpae tuaꝝ indignare, non Deo: culpā tollę, et illud auferet Deus.“ ap. Lp. t. 12. p. 211. 2. C.

Bruzka, secunda dicitur a Pris La Madonna del Pascolo. Loquamur primo de 1ª, dein de 2ª.

Corpus

Narra juxta Bombelli in suo Oratorio pg. 42 seqq. et ex Aparecchio, nri rubri.

Conclus.

Scopus narrationis: Ut devotionem simplicis vulgi erga has iconas non parvipendamus, ed ut sacerdotes facti imaginem b. V.is in nra Ecclesia omnibus modis decoremus, atq sumo in prosecu et veneratione teneamus. Ratio utriusq. Prioris, quia simplex vulgus est magis sub influxu coeli quam doct'et nobilis mundi. Primo pastoribus dein Ma. gis Dnus innotuit. Posterioris ratio: quia hinc Ecclesia erit semper frequentata; et oblationes fidelium tam pro ornanda ima-

alicubi asserit Chmus. Propter ego magnitudi=
nem meritoq admoneo vos cum S. Jacobo. I. 2.
ВСѢКУ РАДОСТЬ ИМѢЙТЕ, БРАТІЄ МОЯ, НЕГДѢ
ВЪ ИСКУШЕНІЯ ВПАДАЕТЕ РАЗЛИЧНА.
Adhuc unus fructus ex adversitatibus est co=
gnitio sui ipsius: Nec quisquam sibi innote=
scit, nisi tentatus" Augst. in psal. 60. Et Chem=
nis: Quando adhoc veneris quod tribulatio
tibi" dulcis est, et sapiat pro Christo, tunc
bene tecum esse existima, quia invenisti
paradisum in terra. Imit. Chi, lib. 2. c. 2. n. 11.
S. Philippus colhurnij caenosis lecto cujus=
dam sanctitatem fingentij foeminae insidens,
ex illius impatientia fallaciam ejus deprehen=
dit. (Plura toleranda enumerat Basil. ap. Lyr. t. 12. p. 897. l. D.)

Concl.

Per errorem conclusio incipit in F in pg. 16, dein:

pud Hollandos inauguratione, milites ejus San=
ctam adierunt, vexaruntq mire, quin et virgine=
um ejus corpus ac morbidum, indignis modis
sine pudore contrectarunt, vulnera vulneribus
cumularunt, et addiderunt convicia, vocantes
eam bestiam, prostibulum, voracem &c. An=
gelus deinde ad eam venit instar solis splen=
didus, aitq ad eam: Salve charissima soror,
Ecce nunc absoluta est corona, quam nuper im=

gine et templi quam pro sacerdote crescent, non quidem ut is turpis lucri gratia id faciat, ut quidam in locis ἐν πτσεστοβδιχθονι liter faciunt, sed quatenus juxta gloriam Dei et b. V.is lucrum materiale sponte obveniens operariis fidelibus Dei, et sple fidelibus ministretur

6. Roma

Exord.

30 annis fuit Romae, et in Sem. jam ab 878 16 Dec, et ne unum quidem verbum de Roma nobis dixit. Non dixi; sed si ita placet, hodie duo verba dicam. Primum omnium, ipsum nomen ῥώμη, Roma, ῥώμῃ, complecti varia sibi cohaerentia symbola. Expone. – Tempus existentiae ejus. – Centrum Monarchiae oecum. prophanae, et Centrum Monarchiae oecum. sacrae. Duo puncta:

perfectam vidisti. Propter inverecundos tactus virorum illorum, noveris te positam fuisse in vestigiis Salvatoris. Ludibria et vulnera corpori Suo imposita, fuere gemmae, quas in illa corona et adesse vidisti et deesse. Habet ejus vita. (. Ex Lp. in Js. Lllll. 7. t. 11. pg. 641. 1. C. et in Jacob. I. 4. t. 19, part. 1. pg. 27. 1. A.) (. Huc et L. Aemilius Lp. t. 12. pg. 518. 2. D.)

71. Susanna et duo Senes.

Castitas et Impudicitia.

Absq Exordio.

Narratur Daniel. XIII. Σχῖνος, resinā. Πρῖνος, ilex.

Applicatio.

Exē. Melius est mihi incidere in manus vestras, .. quam" peccare in conspectu Dni. Sumus ne nos in tentatione carnis, in occasione" peccandi in conspectu Dni? Repugnamusne eidem fortiter, an fors quis allicitur blandis illecebris feminae, et trahitur ab ea tamquam bos mutus ad occisionem, juxta phrasin Parabolae. Etiamsi vitam, etiamsi famam apud homines amittere deberemus, exemplo Susannae, castitatem corporis servemus. At proh dolor! subinde unius perversi socii iniquae actioni assentimur, extemplo Sps S. domi-

1. Roma pagana, 2. Roma Chna.

Corp.

1. Roma pag. Sub respectu mat. et morali.
Sub mater: 1. Magnit: pene 7,000.000 Lp. Jon.
I. 3. t. 13. p. 515. 1. C. 2. Pulchrit: ex cap. varietate
lis et amplit. monumentor, quas lange; Obelis.
templa, amphit. fora, balnea, statuas, palatia.
3. Divitiae: ex lacte palatio Neronis Lp. t. XI. Jerem.
KB. 13. p. 984. 2. C. et Js. NA. 11. eod. tom. p. 653. 1. C.
4. Amplit. ejus domini: Ut describit univ. Orbis.
Sub mor: Miscel. n. 258. et 370. – Cic. Lucr. Plut.
Lapsus 1. ob errores, s Leo t. 3. Br. R. p. 983. 1. D. 2. Persecut.
Rom. Chna: Sub resp. mat: nrus et splendor
templor ut plurim. ex materia aedium paganor.
Multitudo corporum martyrum (cap. S. Sebast.
374.000.) quor plurimi feris objecti in amphi-
theatro. Ignatius Theophoros. Chmus Br. R. t. 3. p. 1007
Sub mor: Quae Cic. Lucan. et Plutarchus de
pagana, potiori jure de Chna dicendum. *

* Naz. ap. Cosdandii tom. 2. p. 99. B.

cilium effecti, non reflectentes quid sit peccare in conspectu Dni, excaecati mente tenebras noctis quaerentes, et non considerantes oculos Dni multo lucidiores sole meridiano. Huc responsum S. Ephremi scorto tendanti eum.

Ex 2bus Serib: ad Sacerdotes: Isti sunt judices in domo Dni, et Seniores officio superiores Angelis. Estne inter hos aliquis qui potestate sua abutitur ad hoc peccatum? Exemplum ⲣⲁⲣⲟⲩⲏⲗ ⲉⲧⲣⲟⲩⲁⲁⲡ ostendentis ei suam promptuaria ordinata a sua ⲧⲉⲡⲣⲉⲡⲉⲓⲙⲉⲧⲡ assumpta a se post mortem uxoris. Ed licet qua amicus monuerit eum, non tamen profecit quidquam. Talibus quid juverit missae cum exequiis et Sermonib. qui nec in morte convertuntur, et siquidem de hoc confidentur, non sincere, sed, ut aid Augustinus, non ipsi dimittunt sed derelinquunt peccatum, sed peccatum eos. Ne simus autem inveterati maloz, caveamus nobis a gradatione hujus peccati, diffidentiam quidem in nobismetipsis, fiduciam autem in Dno ponentes: In te Dne speravi, non confundar in aeter.

Amplit. dominii ejus: omnis locus, omne tempus. S. Leo Br. R. t. 3. p. 983. Lectio V. ab Isti sunt. — Ad hanc ppter pot. prin. Irenaei. Obj. Rom. Pont. est ambitiosus: 1. temporale domin. praetendit. 2. appellatur S.us; 3. infal. libilitatem usurpat. Resp. ad sing.

C o n c l.

Excit. affectus erga Romam. Non modo Rm considerent Romam suam patriam; sed unusquisq catholicus. Noster enim locus, nostra domus ibi ut Pater noster manet: Sedem R. Pont. ex Florent. Pater omnium Christianorum. Si autem suo tempore media vobis Dnus suppeditaverit, proficiscamini eo, dum fugacitatem gloriae rerum hujus mundi in ruinis terrebilium omnium Imperii oculis vestris usurpetis, et inum. trophaea certam. Martyrem cernentis animemini ad certamen qd cuiq vestrum Dnus praeparavit, cui gloria et imper. A.

72. Judicium Chi in suos Insidiato-res, et Adulteram.

Exord.

Audistis judicium sapientis Danielis circa foeminam de adulterio conficto accusatam, et circa accusatores ejus; audite modo judicium Chi circa foeminam de adulterio vere accusatam, et circa accusatores ejus. Jo. VIII. 1..11. Exponitur scopus insidiatorum Chi, et sic praesentatio coram eo mulieris mox in adulterio deprehensae. Scopus: „Sperabant se posse ostendere vel imisericordem, vel injustum. Beda Audite ergo judicium Chi quia sapientior Salomone.

Corp.

Judicium duplex: 1. circa accusatores Scribas et Pharisaeos, 2. circa adulteram. (Schola Mirac. t. 2. p. 91.)
Circa accusatores: per scriptionem in terra. Ambrosius: „Peccatores in terra, justi scribuntur in coelo" „quoad justos Dnus Luc. X: gaudete autem „quia nomina vestra scripta" sunt in coelis. Quoad peccatores Jerem. XVII: 13: „Omnes qui te de-relinquunt, confundentur; et recedentes a te in terra scribentur. Per hanc ergo scriptionem: „Tam" quam illos dales in terra scribendos significaret" et non in coelo. Augst. Scribi in terra est perire memoriam eorum in terra, prout qd in terra scriptum est, ta"

7. Φιλαργυρία.

Exord.

Doce nos hodie Italice. Enumera 7 vitia cap. Haec alumni olim 7 superioribus. Hoz nequiliam inlendo vobis ostendere, non tamen omnium simul, sed subinde unius, subinde alterius; hodie Avaritiae En propositio: Avaritiam esse vitium foedissimum et perniciosissimum.

Corp.

I. In gen. ex Gent. et Script. — Bias: Φιλαργυρία κολή τῆς κακίας μητρόπολις. Timon: „Duo sunt malox elementa: ἀπλη στία et φιλοδοξία. ap. Lp. 1. Timoth. VI. 10. tom. 18. p. 288. 2. B. Cicero lib. 1. Off: „Nihil tam angusti animi, tamque pravi quam amare pecuniam". — Ecclici X. 9. (f. lat.) 10. 1. Tim. VI. 10. Radix. Ephes. V. 5. Εἰδωλολατρ.

cile conculcatione ac vento deletur. Justum eum-
dem vt qui terrena sapiunt, scribantur in terra,
qui caelestia, in coelo. Et Paul. I. Cor. XV: Pri-
mus homo de terra terrenus, secundus homo de
coelo coelestis. Qualis terrenus, tales et terreni;
qualis coelestis, tales et coelestes.
Circa adulteram: Lapidandam dicit impe-
tibus ab eo primum qui inter eos sine peccato
foret; monitis ergo hac ejus scientia circa eos
peccata, alter post alterum, incipiendo a senio-
ribus recedebant, formidantes ne quid particularius
de eis revelaret. — "Ergo remansit solus Jesus, et
mulier in medio" J. g. seu vt Augst: Remansit peccatrix et Salvator, remansit "aegrota et medicus, remansit miseria et misericordia.
et: "Credo derrita est mulier, et ab illo se" pu-
niendam expectabat, in quo peccatum in-
venire non poterat. Verum en sententiam Dni:
"Mulier, ubi sunt qui te accusabant? Nemo
te condemnavit? At illa dixit: Nemo Dne. Et
Dnus: "Neq ego te condemnabo. Vade et jam am-
plius noli peccare. "Non dixit (ait Augst.): vade
et vive sicut vis, de mea liberatione esto secura;

II. In spec. 1. ratio gntis: in expleb. Gen: Aristotel. 1. Polit. „ Amor divitiar crescit in infinitum. „ Seneca lib. 2. de Beneficentia: „ Multo concitadior est avaritia in magnar opum congestu collocata, ut flamaz infinito acrior vis est, quo ex majore incendio emicuit. Scripst: Avarus non implebur pecunia. a.) 2. Rationes special: injuriam facit Deo, sibi, aliis.

Deo: Cui praefert modicum terraz rubraz et al. „ baz. Quid est enim aurum et argtum, nisi terra alba et rubra, ait S. Bernd. Lp. t. 9. p. 344. 1. C. Insuper affectus et actus qui Deo debentur, avarus consecrat auro et argto, hinc vere ac profundissime ab Apto Ephes. V. 5. avaritia appellr εἰδωλολατρεια. Cfr Lp. t. 17. p. 714. 2. C. a τῷ Id enim, ubi et Chmi Sic enim a.) p. 82. et A „ Theophylact. Diliges Dnm Dm .. virt. tua. b.)

Sibi: Cum enim homo imago sit Dei, et gloria et honore filioz Dei liberlateq insignitus, praefert seipsum terraz et manc̃ipium ejus facit. + Dein subjcit animam et corpus suum jugo du-

a. „Omnia in homine senescunt vitia, sola ava„
ritia (in) vernescit. „ Augst. seu Auctor serm. ad Fratres
in heremo, serm. 48. Explicat hoc melius Lp.
tom. 17. p. 714. 2. B.

b. Obj. Avarus recognoscit Dm, invocat enim eum.
Resp. S. Augst. ap. Lp. t. 13. p. 450. 2. A: „Dico avaro„.
+ Augustin. ap. Lp. t. 13. p. 252. 2. D. Cfr + in p. 82

---

sed: Facta secura de preceterito, cave futura.„

Conclus.

Appl. Ex judicio adversus obtrectatores Chi: Nunc
quoq dantur in mundo homines animales, terreni
obtrectantes Chm in doctrina ejus; verum alter pars
alterum disperbunt a facie terras de conspectu
Jesu, & ipse solus cum poenitentibus remanebit.
An fors cum talibus partem habuimus, Obtrectando
doctrinam Religionis Chmae; an non ausi eis resistere?
Ex judicio pro adultera: An non abutamur mi-
sericordia Dni, addendo peccata peccatis, Dices:
confitebor, et sic Dnus parcet mihi. Resp. notum.

rissimo avaritiae quatenus laboribus devovel se
corporis et anxietibus animi. Augst. ap. Lp. t. 13.
p. 450. 1. D. et Isid. Pel. p. 451. 2. C: Equis.
Tertio, subjicit se poenitentiae non solum non me,
ritorii proemii, sed meritorias poenas: Pallaci-
us ap. Lp. t. 9. p. 343. 2. B.
Quarto poen. aeter. in vita fut. Ambros. Lp. t. 13.
p. 451. 1. B: Caveamus exemplū Divitis (. Epulon.)
Aliis. Pauperibus, imo omnibus hominibus. Lp.
t. 9. p. 343. 2. D. et Chrys ibid. p. 344. 1. B.

Concl.

Exempla duo. Avari divitis: Massime eter. p. 116.
B. et Judae. Ad Judam s. Leo Lp. t. 9. p. 344. 2.
B. — Sacerdos avarus rapacitate sua alienat
parochianos et a se, et a culto divino, et subi-
bil poenam tum sui sceleris tum aliae. Insecta-
tor abusuum sacerdotum ad domum mox sepulch
comigrantium pro lucrandis panibus.

8. Bellum Gedeonis.

Exord.

Quoniam multi ex vobis vel sunt vel fuerunt

73. Jejunium.

Exord.

Status istar regionum quoad jejunium compa-
rate ad alias citra Imperium Tria osend: 1. Sco-
pus, 2. Utilitas, 3. Modus jejunii.

C o r p.

I. Scop: S. Leo M: Praedicaturus vobis, dilectis-
simi, sacratissimum maximumq jejunium, quo
aptius utar exordio, quam ut verbis Ap̃li, in
quo Chs loquebatur, incipiam, dicamq qd lectū
est: Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc
dies salutis? Quamvis enim nulla sint tempora,
quae divinis non sint plena muneribus, et sem-
per nobis ad misericordiam Dei per ipsius gratiā
praestetur accessus: nunc tamen omnium mentes
majori studio ad spiritales profectus moveri, et
ampliori fiducia oportet animari, quando ad
universa pietatis officia, illius nos diei, in quo
redempti sumus, recursus invitat, ut excellens
super omnia Dominicae passionis Sacramentum
purificatis et corporibus et animis celebremus. Serm.
4. de Quadrag. Valor passionis Chi pro nobis. Nil
nasci profuit, nisi redimi profuisset, ait Augustinus.
O Felix Culpa, quae talem ac tantum meruit ha-
bere Redemptorem: in Exultet Noctis Paschae Latinor.

Praestantia et

milites Caesaris, omnes autem vos milites Chi, volo vos hodie advocare ad bellum, cujus la= men supremus dux melius novit agitare ba= culo /цѣпомъ./ quam gladio. Prope aream ele= vabatur quercus annosa et umbrosa, et sub ea lapis. Dein refertur Gedeon excudiens frit= cum, et Angelus et colloquium, et sacrifici= um: Judic. VI. 11.. 22. /Lp. t. 3. Slav. t. 1./ et 34.. f. Consideremus belli duo puncta: 1. praepa= rationem; 2. exitum.

Corp.

Praepar. Judic. VII. 1.. 8. — Jum τροπολογ. haz trium classium bellatorz, ostendendo pri= mum omnes nos esse milites, et vocados ad bel= lum: Ὀβλεцήτεсѧ тѝѫ παναπλ.. гл҃гл҃ъ бж҃. Ad τροπολ. sercendoz Origen. ap. Lp. p. 180. 1. A.

Exit. Judic. VII. 9 et 12. et 16.. 24. Αλληγορ. ex Greg. M. Lp. p. 182. 1. A. — Τροπολογίαν efforma Concl. applicabilem sacerdotibus, quatenus suba praedi= cationis sonend, corpora mortificatione conculiad, et ita lucis exempla ostendant, ut post mortem, et plenius in die jud. participes fiant triumphi prae=

Alia ratio in Praesanctificatoz: Подаѧдь и намъ
блѣже подвиромъ добрымъ подвизатисѧ теченіе
поста совершити... и неосвѧдѣнно постигнути поклонити
ся и стому воскресѣнію. Ejus nexus cū nostra.

II. Praestantia: Chrus: „Jejunium angeloz est imitatio: jejunans ferme „Angelus est. Serm. 1. de jejunio. Et hom. 1. in gen: „Jejunium in paradiso institutum est, ideoq „paradisi est vita. Basil: Serm. 1. de Jejunio: „Moysen per jejunii „novimus in montem ascendisse: neq enim alider ausus essed verticem fumantem adire atq in caliginem ingredi, nisi jejunio munitus. Per jejunium mandata Dei digito in tabulis conscripta suscepit. Item supra montem: jeju„nium legis latae conciliator fuit: inferius vero gula ad idololatriam populum deduxit ac con„taminavit. Sedit, inquit, populus manducare et bibere, et surrexerunt ludere. Quadraginta diez laborem ac perseverantiam, Dei servo continuo jejunante ac orante, una dantum popu„li ebrietas cassam irritamq reddidit. Quas e- im tabulas Dei digito conscriptas jejunium accepit, has ebrietas contrivit, prophetа Sanctissimo indignum existimante, vinolentum

1) Exod. ΛΒ. 6. ΚΔ. 18. ΛΔ. 18. Deuteron. Θ. 9.

paradi electis bellatoribus Chi, cui glor. et imperi-
um in saecula saeculoz. A.

9. Conciones.

Exord.

Elogium qd Jesus filius Sirach in suo de
ὀπνεύστῳ libro Sapientiae tribuit primo
Summo Pontifici vet. testamenti Aaroni,
continetur his verbis: Elegit eum .. Isra
el. Ecclici ME. 20. 21. Hoc idem gloriosum
elogium dirigo ego hodie ad vos dicens:
Elegit vos Dns ex omnibus hominibus
ut facti brevi sacerdotes secundum ordm
Melchdek valeatis offerre Dño sacrifici-
um non animalium irrationalium, sed
Agni imacul. ipsius filii Dei vivi; et in.
super docere populum Dei legem nova
vitae ael. adumbratam per legem vet.
De potestate off. sacrificii solemniore tem-
pore locuturus, hodie loquar de potest. e
cendi legem Dei sacris concionibus. Ad ex-
cellentiam hujus officii concipiendam, pensa
te qd vos praedicaturi estis idem evangelium

populum a Deo legem accipere. Uno temporis momento ob gulam populus ille per maxima prodigia Dei cultum edoctus, in Aegyptiacam idololatriam turpissime devolutus est..... Quid Esau inquinavit, serumq fratris redeli= dit? nonne esca una, propter quam primoge„ nita vendidit? Samuelem vero, nonne per je„ junium oratio largita est matri. Quid fortis= simum Sampsonem inexpugnabilem reddidit? Nonne jejunium, cum quo in ventre matris conceptus est? Jejunium concepit, jejunium nutrivit, jejunium virum effecit. Quod sa„ ne angelus matri praecepit, monens, quaecū que extrite procederent, ne attingeret, non vi„ num, non siceram biberet... Jejunium Eliam magnae visionis spectatorem fecit: 40 nang diez jejunio cum animam purgasset, in spe„ lunca meruit, quantum fas est homini, Deū videre. Moysej iderum legem accipiens, iterū jejunia secutus est. Niniviras, nisi cum illis et bruta jejunassent, ruinae minas nequaquā evasissent. In deserto autem quoz membra ceciderunt? Nonne illoz qui carnes appetive„ re? Homil. 1. de Jejunio.

Lib. de Vir„ ginitate, Brev. Rom. t. 2. p. 709.

„ Obj. Athan: „ Si accedant aliqui et dicant tibi: Ne frequenter „ jejunes, ne imbecillior fias; ne

ac SS. Apli, ad quos Dnus dixit: „Ite in univ. mu.
.. creaturaz„ evangelium inquam a liberationis
a morte aet. et provectionis ad vitam aetern.
Praedicaturi idem Regnum coeloz ac Prae,
cursor Dni dicens: „Poenit.am ag.. coeloz. i.e. ut
excussa servitute ac tyrannide daemonis, asse„
ramur in libert.m filioz Dei regnaturi in nobis
nunc per gratiam, olim autem per gloriam
in coelis, et ita una cum ipso regnemus, secun,
dum qd scriptum est: Redemisti nos ex omni
...tribu„ et lingua„ et populo„ et natione„. Praedicaturi idem evangelium ac
ipse Dnus, de quo Isaias, imo qui ap. Isaiam
de se ipso dicit: „Spūs Dni .. retributionis„ L. IV. 18,
19. Jam ergo persuasi de pondere officii prae,
dicationis, quaeretis ex me hodie, quaenam
conditiones servandae sint ut conciones no„
strae bonae evadant, et hoc erit objectum ho„
dierni sermonis.

C o r p.

Conditiones sunt duplic. gnis: Remotae et pro,
ximae.

Remotae: Bonitas et Scientia oratoris. Audite

credas illis, neq auscultes. Dein affert factum
trium puerorz Daniel. I. qd et tu enarra. Confir
ma ratione et exemplis.
Ratione: Prodest corpori et animo, in ordine nat.
primum: nam consumit noxios humores, spiri
tusq vitales purificat ex exacuit, animo autem
eo qd eo ipso caput facit serenum, et facit eum
aptum ad speculandum ac meditandum, ac ora
dum. Quoad corpus, i.e. sanitatem ejus Plutarchus
ponit hunc ternarium dicens: Fria sunt saluber
rima: primo, vesci citra saturitatem; 2°, non re
fugere laborem; 3°, naturae semen conservare:
puta: sobrietas, exercitium, et castitas. (Lib. de
Ratione victus. ap. Lp. t. 12. p. 740. l. B.). In ordi
ne spli, prodest castitati et virtuti: subtrahit
enim nimium sanguinem, succum et spiritus, qui
venerem, iram, aliasq passiones fovent et susci
tant. (. Lp. t. 12. p. 738. l. D. et 2. B.). Per conse
quens, ait Athan. loc. cit, daemonas fugat.. Cum
enim quaesivissent discipuli quonam modo immun
di spiritus ejicerentur, respondit Dnus: Hoc genus
non ejicitur nisi in oratione et jejunio. Quisquis
igitur ab immundo spiritu vexatur, si hoc animad
vertat, et hoc pharmaco utatur, jejunio, ingua,
statim spiritus malus oppressus abscedit, vim je

celebrem Oratorem et magistrum oecum. Greg. Nazian.: Haec summa est, ut virtute tales existant, ut, uno verbo dicam, coelestes sint: ac possint purgari primum, deinde purgare; sapientia instrui, atq ita alios sapientes reddere; lumen fieri, et alios collustrare; accedere ad Dm, et alios adducere; sanctificari, et aliis sanctitatem afferre. Orat. 1. Apol. Log. — Quoad probit.m: Cicero: Non posse esse oratorem nisi bonum virum. Jo. Clim. gradu 26: Sicut is qui ferd eromata, etiamsi nihil ex odore prodatur: ita et qui Spiritum Dei habet, ex verbis suis agnoscitur. Nazianz. de Basilio: Verba ejus erant domitu, quia vita ejus erat fulgor. Damna ex docente et non faciente: Aristot. Senec. et Greg. M. ap. Lp. to. 13. col. 2. A, B. (. Aggae. I. 1.). Quare Dnus Act. I. i. p. 806. Coepit fac.. docere. In qd Chrys. ap. Lp. t. 18. p. 632, 2. CD. — Quoad scientiam: commenda quaedam manualia concionum, studium me, chil, et maxime scripturam, circa quam Am. Eros. serm. 13. sacerdotes comparat apibus:

junii metuens. ~~Exercia~~ Meritum quoq; jejunii est augmentum gratiæ. Omnia haec complectens Athanasius de jejunio ait: „Morbos sanat, distillationes corporis exsiccat, daemones fugat, pravas cogitationes expellit, mentem clariorem reddit, cor mundum efficit, corpus sanctificat, denique ad thronum Dei hominem sistit. ibid.

Exempl: S. Ant. M. 105 annos vixit, at nonnisi semel in die, aut altero quoq; die, idq; tantum post occasum solis comedebat, et nonnisi panem cum sale, & aqua. (. Br. A. 17. Jan.) S. Ant. noster Piscarer. ♱ 90 annū attigit, at, aeq ac Ant. M. „Vescebatur pane duro semel in die, et multoties per biduum imo per integram hebdomadam ab omni refectione abstinebat.“ (. Assem. t. VI. p. 473. A.). – Adration. Aristot: Eoq mores venere ut homo maxime cibo pereat.

III. Modus: Jejun. a cibo et a peccatis. Chrys: „Videamus quid inevitabilem illam iram (. contra Nimivitas.) solverit: num jejunium solum et saccus? ne quaquam, sed totius vitae mutatio. quoniam conversus est quisq; a viis suis malis,[1] ... Honor enim jejunii non cibor est abstinentia, sed peccatorum fuga. Jejunas? demonstra mihi per ipsa opera tua. a. Qualia, inquis, opera? Si pauperem videris, miserere; si inimicum videris, conciliare, si amicum laudabiliter agentem videris, ne invideas, si mulier

[1] Jonas. C. 10.

Sicut apes de divinar scripturar flosculis
" suavia mella conficiunt, et quidquid ad
medicinam perdinet animar, oris sui arte
componunt. Hieron. et Impf. Lp. t. 19. p. 394. 2. D.
Proximae: 1. Oratio f: Augustin. ap. Lp. to. 19.
p. 394. 1. C. Consulo ante et post. 2. Brevitas,
3. styli simplicit: Мы нетомосьщ зъ ста=
рыхъ гатъвъ. Quoad orat. Act. XVI. 14. Lydia.

C o n c l.

Quodnam sit signum qd concio succes,
serit. Ramirez et Hieron. ap. Lp. t. 12. p. 152.
2. BC. — Caeterum concionator de indu=
stria sua non praesumat, imo praesup=
ponat ne unum se sua industria pecca=
torem posse convertere, et hoc etiamsi a
Spiritu S. loquatur; requiritur enim ut et
idem Sps S. corda auditorum excitet. Ja=
cetam 1ae piscat.nis Petri. Et quanto plu=
res converteris, tanto plus se humiliet
ut Petrus. Et factum concionatoris per Lau=
ci Ave Marias fructificantis. Invectiva in
pseudo nationalistas, qui incuria concionu

erem videris speciosam, praeterea. Non enim os
tantum jejunet, sed et oculus, et auditus, et pedes
& manus, et omnia corporis nostri membra. Je-
junent manus a rapina et avaritia munda;
jejunent pedes, ad illicita spectacula cursum re-
primentes; jejunent oculi, discentes nunquam
formosis obtutibus insilire, nec alienas curiose
pulchritudines spectare: cibus enim oculos est
spectatio: jejunet et auris, aurium autem jeju-
nium est detractiones et calumnias non susci-
pere. jejunet quoq os a verbis turpibus et convi-
cio. Quae enim utilitas, cum avibus quidem et
piscibus abstineamus, fratres vero mordeamus
& comedamus? Homil. 3. ad popul. Isai. quoq
cap. VII. "

populum sibi cōmissum concionesq ardentem in Ecclesias et ritum Polonoz alteramq nationa, hisdem contra votum Ecclesiaz Rom. propel= lunt, aut certe in vitiis labescere faciunt, condē= nationem condignam recepturi in die judicii, a qua nos omnes servet Dñus. Amen. Lp. t. 10. p. 600. 2. BCD.

10. Inquisitio

Exord.

Olim in regno Israelitico facta erat magna per= versio religiosa, ραζστροήνιε ρελιτιννοη, pro qua Ds ministerio prophetae Eliae insuhit poenam semiquadriennalis siccitatis in univ. regnum, quā non absstulit nisi cā facta inquisitione per eundem prophetam, auctores perversionis relig. de medio sulit. Porro haec perversio fovebatur ab ipsa do= mo regia; quia Deo abominabilis Jezabel uxor im„ pii regis Achabi in sua mensa alebat 400 pseudo„ prophetas Baal Astartes, quoz ministerione„ fanda obscena perpetrabantur; et iam Achab 450 pseudoprophetas Baal tamquam ministros suoz Numinum retinebat.* Quare utrq infelicis=

L. 4. 26. Jacob. V. 17.

* Jezabel insuper quamplurimos veri Dei pro=
phetas gladio occidit, et omnes quidem interfe=
cisset, nisi 100 ex ipsis Procurador Regis in fove=
a abscondisset.

74. Criteria Jejun.

Exord.

Ponuntur criteria communia ex Gury, t. I. pp. 308, A, B. 311. C, cū n. 497, et 313, C, D, et 314, D. Talibus cum criteriis reversus Roma post Theologiam, et nactus hic confusionem grandem in modo jejunā" di, non potui efformare mihi criterium aliqd qd" sequerer in conscientia, eo qd repererim comuniter hic dieb. jejunii adhiberi carnes, exceptis ruricolis. Hic Або Сѣмосыць, або пѣсъ, scil. Sab. 5°, Successu tamen temporis sequentia Criteria tenenda com=" perio, quae et vobis hodie propono.

C o r p.

Primum non potui assumere tamquam criterium jejunandi consuetudinem classis mediae et supre=" mae, eo qd tunc omnino actum esset de jejunio; ma=" jor enim istar classium pars jejunii non servat. Secundo, pro Criterio admittendum non vigere hic unicam comestionem, neq ap. rusticos, ut et apud plebem Orient. hodie, qd quidem justificari posse credo ob rigorem climatis, quo digestio celerior fit.

simam mortem oppetierunt, Jezabel quidem ex oraculo Eliæ e fastigio paladii sui dejecta a canibus devorata; Achab vero in bello adversus Syros ex oracullo Micheæ occisus. Verum, tamen videamus hodie quomodo НЕБОШЕСТ̃НИК̃ propheta inquisitionem adversus pseudoprophetas peregerit.

C o r p.

I. Pars

Histor. III. Reg. XVIII. 1..42. Occisi 850: Lp. in v. 19.

II. Pars

Applic. ad Officium Inquisitionis.

Obj. 1. Ecclesia catth. male egit instituto hoc.

Resp. Elias malene egit an bene. Si dicas, male, repugnas Basilio qui hom. 20 de Ira ait: Elias ... justa sapientiq indignatione in totius Israël utilitatem, ut morte mulctarentur esse" cit. Si autem et Elias male fecit, tunc et ipū Dm malefeceisse dicendum esset, qui decretum mortis tradidit in Pentateucho adversus eos per utramq potestatem exequendum, qui a veri Dei cultu recesserint, et adorarint idola:

Tertio, pro criterio sumendum esse, hic, extra clas-
sem infimam, lacticinia semper currere, idq; in
Universa ferme Austria; qd etiam justificari pos-
se credo ob defectum olivar olei, quo alibi se ju-
vant. — Quarto, Opus suppletorium jejunii pre-
scri solitum ab Ordinario non extendendum ad
Dnicam, eoqd hic ab immemorabili Dnica non
solebat jejunari, nisi a classe infima.
Falsa Criteria hic teneri solita: qalecumque
iler putatur causa sufficiens dispensationis.
Vicaria visitatio Polonor ac Ruthenor attendi-
tur causa sufficiens accomodandi se ad esum
carnis die apud se aut jejunali, ap. alterum
MACHBIIM vel MACHBIIM.

Conclus.

Consistit in enumeratione aliqr anni jejuni-
qr praeter maj: 40ma; et de eor dispensati-
one; et quod Ruthenis qui dispensationes has
ignorant ac vile jejunant, non sunt aperiendae
dispensationes; at ubi ut in Civitatibus, vel
circa eas jam lacticinia admittent, et confitentur
de hoc tamquam peccato, dispensationes a-
periendae, et dies restricti ad jejun. edicendi.

Deuteron. XVII. 3. Elias ergo hanc legem Dei exe,
quutus est. Sicut ergo nec Elias male egit, nec
veteris Testamenti potestas sacra et civilis,
puniendo poena corporali in corruptos et cor„
ruptores veri cultus, sic et in novo testamento
utraq potestas tum sacra tum civilis Eccle„
sias cath. jus habet conjungere se ad exterm„
nandos morte, qui verum Dei cultum in„
ter fideles depravand, interficiendo animas
hominum multo proetiosiores corpore, quos
ex sententia Salvatoris expedit submergi
alligato saxo molari ad collum. Lp. t. 15. p. 367. 2. D.
S. Th. p. 177. t. VII.

Obj. 2. adv. abusus.

Resp. Hi non ex parte Eccl. sed civilis fa„
cti fuerunt, reclamantibus sumis PP.
Sixtus IV et Ferdinandus Hisp. rex legatos alter„
alterius detinend. - Pluries in Inquisitores in„
humanos excōmunicatio fulminata; ex. gr.
a Leone X in Inquisitores Toletanos obnixen„
te Carolo V. - Virues praedicator Caroli V. in„
carceratus in monasterium ob suspicionem
Lutheranismi, a Paulo III. Episcopus Canariae factus.

75. Gratus animus.

Exord.

In Roma adhuc pagana, in circo dabatur pugna hominum cum bestiis, ad quam quandoq destinabantur luctatores exercitati, quandoque objiciebantur ferij homines damnati ad mortem, saepissime Chri, quos inter celeberrimus discipulus et successor in cathedra Antioch. principij Aplor S. Ignatius, discerptus a leonibus in amphiteatro Romae adhuc exstante. Gellius lib. 5. 14. narrat ex Appione deste oculato sequens: Introductus erat inter complures caeteros ad pugnam bestiaz Dacus servus viri consularis. Ei servo Androdus (. vel potius Androcles, ut scribit Aelianus.) nomen fuit. Hunc ille leo ubi vidit procul, repente, inquit, quasi admirans stetit: ac deinde sensim atq placide, tamquam noscitabundus, ad hominem accedit. Tum caudam more atq ritu adulantium canum, clementer et blande movet, hominisq sese corpori adjungit, cruraq ejus et manus prope jam exanimati metu, lingua leniter demulcet. Androdus inter illa tam atrocis ferae blandimenta amissum animum recuperat, paulatimq oculos ad contuendum leonem refert. Tu quasi mutua recognitione facta, laetos, inquit, et gratulabundos videres hominem et leonem. Ea re prorsus tam admirabili, maximos populi clamores excitatos dicit; accersitumq a Caesare Androdum

Alia plura ap. Franco Risposte vol. 1. p. 386
Ubi et istud: Sarebbe curios, dice De Maistre
il sentire che risponderebbe il nemico più
ardente dell'Inquisizione ad uno Spagno-
lo che così gli parlasse: „Voj siete di veduta
ben corta, e non discernete che un punto,
laddove i nostri legislatori, sguardando
dall'alto abbracciavano l'insieme delle
cose: Viddero al principio del secolo 16 sul-
la l'Europa in fuoco, e per salvarsi dall'
incendio adoperarono come strumento pra-
tico l'inquisizione, e così serbarono l'unità
delle credenze, ed impedirono le guerre di
religione. Voj non vi avete pensato; ma la
sperienza sia giudice di quel che abbiam
fatto. Ecco la guerra di trent'anni in Alle-
magna e accesa dalle declamazioni di Lu-
tero, dai furori delli Anabattisti e de' con-
tadini; ecco le guerre di Francia, d'Inghil-
terra, di Fiandra; la strage di S. Bartole-
meo, la strage di Merindol, la strage delle
Cevenne; la morte di Maria Stuard, di

quaesitamq causam, cur ille atrocissimus leonum
uni peperciisset, Androdus rem narravit admiran-
dam. Fugi, inquit, herum saevum, veniq in spe-
luncam, ubi leonem offendi pedem ostendentem,
et opem petentem: ibi ego spinam ingentem ex pe-
de ejus revulsi, saniem expressi, vulnus siccavi:
ille lavatus pede in manibus meis recubuit et re-
quievit. Atq ex eo die triennium totum leo et ego
in eodem specu eodemq victu viximus. Nam
quas venabatur feras, membra optimora ad specū
mihi suggerebat, quae ego, ignis copiam non ha-
bens, sole meridiano torrens edebam. Sed ubi me
inquit, vitaq illius feinas pertaesum jam est, le-
one in venatum profecto, reliqui specum, et vi-
am ferme triduī permensus, a militibus visus
apprehensusq sum, et ad Dominum ex Africa,
Romam deductus. Is me statim rei capitalis
damnandum, damnumq ad bestias curavit. In-
felligo autem, inquit, hunc quoq leonem meae
parato captum, gratiam nunc mihi beneficii et
medicinae referre. Omnia ista dicta scripta in ta-
bulis bella circumlata populo fuisse, atq ideo
cunctis petentib. dimissum Androdum et poena
solutum Caesar declarat, leonemq Androdo suf-
fragiis populi donatum. Postea, inquit, videba-
mus Androdum, et leonem loro tenui revinctum,
urbe tota circum tabernas ire, donari aere
Androdum, floribus spargi leonem, omnesq fere
ubiq obvios dicere: Hic est leo hospes hominis: hic

di Enrico III. di Enrico IV. di Carlo IX, del
Principe di Oranges, ed andate dicendo.
Sul sangue sparso de' vostri novatori po"
trebbe galleggiare un vascello.
De stragibus factis ab heterodoxis ibidem
p. 399. – et p. 377. D. Augst. de Donatistis.

Conclus.

Scopus hujus sermonis ut sciamus respon,
dere objectionibus adv. Ecclesiam Dei ab hae"
reticij et ignorantibus catholicis proferri
solitis, ut ita muneri nostro sacerdotali
satisfaciendo, valeamus olim subire a=
xatanpitas supremam mundi inquisiti"
onem exercendam per Chm cui glor. et po"
testas in saecula. Amen.

11. Rutheni

Exord.

Loquamur hodie de Ruthenis. Sumatim
Ezechiel. XXXVII. 1..12. Piae mem. Jachime"
wicz contemplatus universum campum na"
tionis nostrae absq vita et plenū mortalitate,

est homo medicus leonis. Ap. Lp. in Ts. I. 3. pg. 119. 1. BCD Simile huic est factum S. Gerasimi cum leone, qui ob exemptam sibi ab eo spinam, vivendi per omnem vitam sedulo servivit, et morienti ex luctu cõmortuus, eidem sua morte parentavit, uti refert Sophronius in prato spli, ut habet Lp. loc. cit. col. 2. D.
Porro licet sensus grati animi erga benefactores adeo vehemens sit ut etiam in brutis inveniatur, rari tamen inter homines reperiuntur qui hunc naturae ductum sequuntur, et id ex 10 leprosis a Dnõ mundatis intelligimus, quor nonnisi unus isque Samaritanus redit gratias Dno acturus. Ne autem qui nostrum inter ingratos reperiamur, videamus quinam sint nostri benefactores, et quomodo eis gratũ animum ostendamus.

C o r p.

Benefactores 1: Ds, et Chs ejus. 2: Genitores, 3: benefactores sples, et temporales. Innue beneficia.
Mod: quoad Dm: per opera (in quibusnam offendent quidam alumni.); quoad homines: per opera, et orationes, sive vivant sive mortui sint, per adjutorium in temporal. et spibus, si sint Curatores animaz; per memoriam in sacrif. Missaz. – Quoad Chm: parabola

hanc quaestionem proposuit: Putasne vivent ossa ista? Et quidem quidam desperarunt: Nos nolumus sin minus uti curam bu„ ius sumus? Eo qd tamen dictus Metro„ polita multum conatus eam erigere, eo ipso ostendit spem quidem esse. Et revere ab an. 48 usq nunc aliqualenus erecta est; sed multae adhuc miserias remanent amoven„ das. Hodie duo quaeramus: 1. quaenam sint istae miserias? 2. Quomodo amovendae.

C o r p.

M i s e r i c e:

Materiales, intellectuales, morales. Expo= nuntur singulas, subinde et eor causae. Causa autem omnium istar miseriar ista fors alicui videatur, qd modo non habeamus nobilitatem quae transiit ad ritum Lat. neq regimen proprium. Ubi tamen observ: non satis esse habere haec propria, sed debere es„ se bona. Quid enim nobis profuisset nostra nobilitas infecta Calvinismo ac Lutherani= smo? Sed et nunc non raro qui nostrum a=

servi monturi pro hero, Canon. Vit. t. 1. n. 51, 63; quæ aliter etiam invertitur, scil. Alteri pro servo mo riturri. Etiam in adversi Deo gratel ag: „Nihil hac lingua sanctius, quae in adversis Deo grati= as agit. Certe non est inferior lingua Martyrum: utraq pariter coronatur. Chrus homil. 8. in Epl̃am ad Coloss. in qua etiam" aliter celebratur haec virtus ap. Lp. t. 2. pg. 529. c. 1. D. Ita S. Job: Dnus dedit, Dnus abstul... benedictum.

Quoad Dm: etiam affectu, verbo, scripto, ut S. Augustin. epistola 5 ad Marcellinum: „Quid melius et animo geramus, et corde ore promamus, et ca„lamo explanemus, quam Deo gratias? hoc nil dici brevius, nec audiri laetius, nec intelligi gra„tius, nec agi fructuosius potest."

Concl.

Emolumenta grati, ac damna ingrati animi,

Emolum: ap. Lp. t. 2. p. 529 ex Chmo loc. cit.

Damna: S. Bernard. Serm. in Cantic: „Ingratitudo inimica est animae, exinanitio meritorum, vir„tutum dispersio, beneficiorum perditio. Ingratitudo ventus urens, siccans sibi fontem pietatis, rorem misericordiae, fluenta gratiae" ap. Lp. in Luc. XVII. 17. p. 255. 2-D.

liquod splendidius munus apud guberni-
um obtineat, aut ad Polonos transit, aut
jam se Ruthenum non confitetur, utpo-
te qui jam in nostris aeq ac in Ecclesiis
Polonicis non compareat, excepto festo o„
nomastico Imperatoris.

Quomodo amovendae.

Resp. Per bonam vestram conversationē
in hoc Seminario. Hoc παρὰδοξον prob.
ex Script: Justitia (exaltat) elevat gentem,
miseros autem facit populum peccatu.
Prover. XIV. 34. Potest primo graece, tum
Slavice citari. Cum hoc sit certum, ec-
quis potest populum instituere ad justi„
tiam et arcere ab eo peccatum nisi sacer,
dos? et quis sacerdos rite sacerdotio fungi
potest, nisi antea ad illud se sanctitate
ac scientia ad illud praeparaverit? Et
quis est locus praeparationis hujus nisi
Seminarium. Justitia populi et sacerdo„
tii inter se connectuntur. Si enim alicubi
corpus Ecclesiae est corruptum, ibi sacerdoti„

76. Milites quomodo.

Exord.

Querelae de militibus: Quidam Ask reversus ex militia dixit: Въ войскѣ не мантъцъ реалъ: rii. In specie; gregarii queruntur de inhumanitate pene omnium suoꝝ praepositoꝝ. Leopoli novimus milites sibi domos prostibulis stipe tenere. Neminem observavimus militum coram Eccla reverentiam facere. De reversis domum parochi queruntur ob eorum immoralidalem et pedulantiam, subinde et ob atheismum. Proficiscentes domo ad exercitationes militares, curribus plenis vehuntur ebrii, nemini de via cedentes, inconcinne canentes. Quale ergo judicium de iis ferendum, et quomodo cum ipsis parocho procedendum, examinemus.

Corp:

Ad 1am partem: Licet in genere milites sint minus religiosi, et magis vitiosi, tamen inter ipsos fuere et sunt homines probi. Ut omittamus individua commemorationes multitudines. In vet. foedere Machabaeoꝝ; in novo Legio Thebaeoꝝ, et Legio fulminatrix, quaꝝ prima qd recusarit assiste-

um intellige esse corruptum; sicut, ut alicubi Chrus, si arborem videas marcuisse, intelli=
ge radicem esse vitiatam.
Quapropter vos bene intelligite: neq nostra domus nation. neq nostra theatra, neq choreas neq harmonias (. KONZEPT.) neq ephemerides nrae, neq machinas ЗАТРАВНЧ. neq scholas poterunt erigere et ad realem felicitatem perducere gentem nram, si a sacerdotibus cultus religiosus animar negligatur; imo haec omnia convertentur nobis in maj. ruinam. & contra si iste foveatur, omnia haec nobis prospere evenient, quamvis de iis non fuerimus solliciti, quemadmodum infallibilis vox Dni N. de hoc assecurat dicens: „Nolite solliciti esse dicentes quid mand... Omnia haec gentes quaerunt.. Quaerite autem prim.. vobis." Mt. VI. 32 ..34. — Quin imo, si ita nos gesserimus, spere possumus qd et ipsum regnum restitu= et nobis Ds: Η βασιλ.. χρηματα. Sirach. X. 8.

„Concl.

Unio s. cum Sede R. est causa cur adhuc respira=

re una cum reliquo exercitu sacris a Maximi-
no Imperatore in itinere celebrabi, primum deci-
mata, dein qd reliquum erat ab universo exercitu
Brev. R. t. 3. pg. 1167. 1. D. trucidata fuit; altera, dicta etiam Melitida, pre-
cibus suis exercitui Marci Aurelii siti pereunti
pluviam impetravit, fulminaq in hostes evoca-
vit. (c. Nat. Alx. t. 3. p. 347. 1. D.). Verum cer-
tamen 40 militum martyrum, quos S. Basili-
us celebri encomio prosecutus est, narremus.
(c. Ex Brev. R. t. 3. p. 857. 1.). Denig Iuari Pon-
tificii nostrae commorationis tempore Romae.
Ad 2. partem: In Ecclesia carpat eoz abusus, non
tamen omnes in genere accusando, nec eoz perso-
nas in particulari revelando; extra Ecclesiam da-
ta occasione, singulatim monendo; et si nec hoc
sufficit, denunciationem eorundem ad Praefectu-
ram militarem, comminando. Quando autem recens
conscripti discedunt in militiam, introducat morem
laudabilem quorundam parochoz, eosdem confes-
sione ac communione praemunire, ac futurum sa-
lum periculosum cum benedictione Dei aggredi. Do-
ceat eos thesauri fidei a paupere matre eoz ipsis
a teneris unguiculis ipsis traditi, proclivitatem, cu-
jus non unum cum jactura redit ob convictum
cum depravatis sociis, exemplumq incredulos. Habeant

mus et medendi sumus aemulis nostris, qd
tamen erit objectum futurae Conferentiae.

12. Unio

Exord.

Circa semialterum saeculum (v. 156. Calmet
tab. chronol.) antequam Chs D. veniret de co-
lo in terram unire terram cum coelo, caput
Nationis Judaeor fortissimus omnium bella-
tor Judas Machab. postquam exiguis ad coe-
lo adjutis viribus contrivisset ingentes vires
Graecor, ut in posterum quoq suam gentem
servaret immunem a jugo Graecor, consilio ha-
bito cum fratribus suis, misit duos legatos Ro-
mam ad ineundam unionem et foedus cū
Rmis. Rfv I. Machab. VIII. 17.. 24. Et haec uni-
o eis fuit per multos anno; sed postquam ii
renuerunt unionem habere cum Cho quem mo-
li tradiderunt, ejusq Ecclesiae quam persecuti
sunt, tunc haec unio versa est eis in ruinam:
cum enim adversus Dnum clamarent ad Pila,
tum: Non hab.. Caesarem. a Caesare ipso primū

1.) Decret. Берест. Theiner p. 131; Concil. Novogr. Kulczynski p. 207.
1595 1415

et coz matres, ut Melitho, consolationem ex filii earum non renunciarint in corde suo Christo, sed pro eo conservando fortiter irrisiones et probra carnalium et superboz hominum pertulerint, ad quae eos parochus praeparet.

77. Τέχναι Diaboli.

Exord.

Supra 90.000 animae, quae quotidie creantur a Deo, sunt totidem volumina pro studio daemonum. Student autem quomodo eis noceant, ob duas causas: 1. ob invidiam, videntes genus hum. natura adeo inferius, destinatum ad occupandos thronos, ex quibus ipsi deciderunt a.; 2. ob vindictam in Dm, super quo cum nequeant vindicari, curant id facere in imaginibus ejus. „Sic item diabolus in imagine hominem apparentem insectatur, quando Dm ipsum attingere nequit." (Basil. in aliquot loca Scripturaz.) ~~Videamus ex~~

a./ Invidia diaboli mors intravit in mundum.

per Titum Vesp. et dein per Septimium Severū excisi ac dispersi sunt. – Tribus propemodum saeculis ante nos (. an. 1594.) caput alius nationis sple, Michaël Rahoza Metropol. Ruthenoz vexatus a Patriarcha Cplitano, ex consulto fratrum suoz seu Coepiscoz Ruth, misit ad Curiam Romanam altioris ordinis quam fuit Romana paganoz duos legatos, ut cum eis foedus, unionem amicitiam iniret non quidem politicam et hum. sed splem et div. Sumatim aliquid de exitu legationis vel ex Theiner Vicend. p. 128, vel Legat. Alx. et Ruth. p. 95. Quoniam autem sunt quidam inter nos qui dicunt Unionem hanc nullam nobis utilitatem attulisse, imo damnum, hinc hodie agredior ostendere Unionem omni sub respectu nobis utilem esse.

C o r p.

Omnia emolumenta quae alicui nationi obvenire possunt, ad duo capita revocari possunt: 1. ad temporalia; 2. ad splia. Temporalia ad tres classes: materialia, moralia, poli-

3. „Serit illecebras delictor, ut habeat in supplicio participes, quos habuit in errore consortes. (S. Ambros. lib. 7. in Luc. cap. 12.). — Magnitudinem lucrae nostrae cum dicto hoste enunciat Apls Ephes. VI. 12. Яко нѣсть наша брань къ крови и плоти, но къ началаствомъ и къ властемъ, и къ міродержителемъ тмы вѣка сего, къ духовомъ злобы поднебесныхъ. Videamus ergo hodie quomodo ille nos oppugnet, et quomodo nos ei resistamus.

Corp.

I. Quomodo ille nos oppugnet. 1. Cum multa ira. Трезвитесь и бодрствуйте, зане сопостатъ вашь дїаволъ, яко левъ рыкаяй ходитъ, искій когѡ поглотити. 1. Petr. V. 8. — 2. Ut dux exercitus capturus arcem. Audi S. Cyprianum De Zelo Tractatu: Circuit ille nos singulos, et tamquam hostis clausos obsidens, muros explorat, et tentat an sit pars aliqua membrorum minus stabilis et minus fida, cujus aditu ad interiora penetretur. Offert oculis formas illices, et faciles voluptates, ut visu destruat castitatem. Aures per canoram musicam tendat, ut soni dulcioris auditu solvat et molliat ad Christianum rigorem. Linguam convicio pro

lica.

Temp. Quoad mater: plura Seminaria. Encycl. Metrop. Lewicki pg. 13; et quae pg. 17 ab Imperatoribus Austriae circa Seminarii bona ibid. commemorat, et cathedrae Graeco-Slavicae in Imperio, nonnisi quatenus catholicis nobis attributae. Seminariis Pontificiis adde monasterium cum Ecclesia SS. Sergii et Bacchi. — Quoad moralia, quatenus scil. coram hominibus honorabiles habeamur: Cardinalatus Isidori et Michaelis; confirmatio Capituli, Ord. usus Pontificalium pro 3bus capitularibus. — Quoad polit: Locus in Senatu Pol. Loniae saltem Metrop. in Kilka uwag in 1. tom. p. 58. Et si nos quamvis catholici, summus sub pressione, at si essemus schismatici, actum esset de nobis omnino, neque gubernio neq Pontifice nos defendente. *

F. Objecd.

1. Unio facta fuit machinationibus Polonae ad scopum suum polit. 2. Damnificavit Ritum.

* Et si nos essemus disuniti, existimo qd magna pars nostrum transiret ad ritu lat. et funderetur in Polonos. Usq dum eni sumus uniti, Rom. Sedes ex parte sua prohibet Polonos ad pertrahendum nos ad ritum lat.; et quamvis in abscondito ut dici solet, plures eoz non obtemperent Pontifici, palam tamen id facere non au-
dent. Factum Czyslopad

---

vocat, manum injuriis lacessentibus ad petulan-
tiam caedis instigat, ut fraudatorem faciat:
lucra opponit injusta, ut animam pecunia
capiat: ingerit perniciosa compendia, hone-
res terrenos promittit, ut coelestes adimat: o-
stentat falsa, ut vera surripiat: et cum lader-
ter non potest fallere, exerte atque aperte mina-
tur, terrorem turbidae persecutionis intentans
ad debellandos Dei servos. — 3. et particulari-
us ille aliter oppugnat eos qui in vitiis haerent
et aliter eos qui in virtutibus. Primis blanditur,
proponendo delicias apparentes, et voluptates sensua-
les, ut sali modo eos retineat in suis vitiis; quo in ca-
su Spiritus bonus contrarie agit, et scil. pungit per re-
morsum conscientias, ut de suis vitiis excidentur. Secu-

maxime contra conventionem Unionis.
Ad 1. resp. Occasio unionis fuit nimia extorsio pecuniæ a Jeremia, Kulczynski pg. 128. Insuper omnes Eppi Ruthæni in Decreto Synodali, aperte dicunt se non ab hominibus sed a Spu S. motos ad hoc. Theiner pg. 131, aut Baron. Legation. p. 97. (Fuere Eppi 7. et 1 Archim.) Deniq, etsi hoc fine fe„ cerint, male quidem sed rem bonam fecerint
Ad 2. In quolibet ritu quaedam mutatio nes successu temporum ob mutationem" circumstantiæ accidunt. Ostendi ture= xemplo ritus apud Graecos. Deinde prae scripsio temp. Tertio hae non imposita a RR. PP. sed factas ab ipsis Ruthenis, quod non violat conventionem. 1

C o n c l.

Splica: Natura Ecclias Chi Unitas. Chi verba in ult. coena. – Unam, S^am Cath^m Apl. – Irenaeus: „Ad quam ... fideles. Ut pervenire valeamus ad illam soci„ etatem Sanctoz ubi nullaz lites, nulla schi„ smata, sed sempiterna pax et Concordia in

dos mordet, inquietes reddendo per falsas rationes, ut a bonis suis actibus recedant; e contra, bonus Spiritus ij blanditur, soladur, ut in bonis actibus procedat ulterius (. Exercit. Spir. Regulae ad discern. spirituus, 1ª et 2ª

II. Quomodo ei resistamus: 1º. Viriliter; ille enim ceu foemina, perdit animum, si vixando cum viro, iste ei os impavidum ostendat; secus si vir cedere incipit, tunc ira ejus et ferocia est ultra modum. Ideo dicit Aplus: Resistite Diabolo, et fugiet a vobis. (. Reg. 12.)
2. Humiliter: Cum enim S. Antonius quadam die in spiritu cerneret totum mundum cooperiem laqueis Diaboli, stupensq exclamasset ad Dnum: ec. quis potest effugere eos laqueos, audivit vocem respondentem: Humilis (. Ap. S. Athan. in Vita S. Ant.)
3. Revelando tentationes nostras Patri Spali; gerit enim se Diabolus ut vanus amator, qui alicujus probi viri uxorem vel filiam sollicitat ad malum; curat ne verba sua viro innotescant, secus enim operam suam frustraneam esse certo scit. (Regul. 13.)
4. In fide: Petr. loco cit: Cui resistite forte in fide; et Paul. loc. cit: Ѧдѣте всѣми ѥе сѣми воспріѧмше щить вѣры, въ нѣмже возмо́жете вся стрѣлы разжже́нныя лука́ваго угасѝти; scil. ejusmodi ei poenas et praemia aeterna

Quae. Quomodo Diabolus noceat nobis, cum a Cho ligatus fuerit?

Spiritu S. cui cum Patre et Filio laus et glo=
ria in saecula. Am. Ad Splia rfrdur observa„
tio uberioris fructus spiritus sum in sacerdoti=
bus sum in fidelibus nostris quam schismati„
cis. Ne enim procul eamus, in nobis contemni=
na Bukowina sacerdotes quamvis 700 fl. ha„
beant, generatim diripiunt populum; conci„
ones et catechizationes omittunt, quare et &c„
clesias parum frequentatas. Verba Hackman
ad Maxymowicz de Paschas festo, qd nisi &„
xercitus Russos non haberet quocum Presur„
rectionem absolvere. Quod famam mora„
lis. sactum Archieppi in Xenodoxhio seu
Diversorio. Simonia: pro 16 Napol. Panel„
la. Поработщ. Hierarch. Schismaticor. Pelels t. 2. p. 746.
NB. Melius praedictae duae objectiones
constituant sermonem separatum, scil.

13. Object. contra Union.

Pg. 71. pro Exord. absq resp. addatis
particularitatibus ad 2am objectionem:
Lintinnab. genufl. transl. missalis, мúрствов.

Resp. „ Alligatus est tamquam innexus canis catenis,
et neminem potest mordere, nisi ~~enim~~ cum qui
se ei mortifera securitate conjunxerit. Jam vi-
dete fratres, quam stultus est ille homo, quem
canis in catena positus mordet. Tu te illi pervo-
luntates et cupiditates saeculi noli conjungere,
et ille ad te non praesumet accedere; latrare po-
test, sollicitare potest, mordere omnino non po-
test nisi volentem. " S. Augst. Serm. 197.

Concl.

Animatio ad Certamen. Fidelis Ds qui non
sinit tentari vos super id qd potestis, sed fa-
ciet etiam cum tentatione proventum. Forti-
bus ex vobis fortior a Deo daemon adversarius
datur, ad proeliosiorem tamen vestrum coronam
in coelis. Bonum ergo signum existimate fra-
tres si in tentationes crebras gravesq incida-
tis. En exempla. Prim: Diaboli claudi, Can. Vit.
t. 1. n. 45. Secund: Monachi junioris, et senioris
cum Abb. Apollo ex Cassiano Collat. 2. cap. 13: Ju-
venis quidam multumq pius monachus nimis ve-
xatus erat tentationibus inhonestis, et visitavit ali-
um monachum provectum, cui aperuit suas ten-
tationes, existimans in ejus orationibus ac consiliis
se naciturum consolationem ac remedium; ast acci-
dit econtra: nam ille nonnisi aetate provectus erat

Corp.

Resp. pg. 73, dein responde ad particularia quibus accense missam lectam qua objectionem. Et haec nonnisi missam afficiunt, nam quoad alia nemo quid objicit.

Secundo, ostende exemplis schismaticos non solu in missa sed et in aliis functionibus notabiles mutationes fecisse, et hoc contra eos qui magnifi„ cant schismaticos qua antiquoz rituum exactos servatores. Exequiaz, Bcenoy. Matut. Missa. Verum antea in genere proba ex Symeone Thess. succensente suis quod non ut olim sed male ritus suos peragerent.

Denicq: Dilema: quid pejus, habere ritum corrupt„ tum et fidem integram, an ritum integru et fidem corruptam? Prob. schismaticos corrumpere libros suos liturgicos: 1. ex nota Euxol. Venet. ad το: Καὶ ποιησον. 2. ex Synaxario Pen„ decost. ubi dicitur μονον ἀπὸ τοῦ Πατρός.

Quoad 1. Metropolita Czerniovitz cum assiste„ ret missaz, cum celebrantibus et tota assisten„ tia sua, ut vidi, ad verba Dom. nullam μετάνοι„

non vero prudentia ac perspicacia. Nam cum has
tentationes audiret, coepit ,se ouce si„
gnare, et rudibus asperisq verbis eum reprehende„
re, vocavit eum infelicem ac miserum, et dixit
eum indignum nomine monachi esse, adeo ut
pauper monachus adhuc magis desperatus abi=
erit, nec amplius remedium adversus tentationes
quaesierit, sed modum quo libidinem suam actu
expleret, et cum hac intentione jam gressus in Ci=
vitate dirigeret. Cum casu ei occurrerit Abbas A„
pollo unus ex sanctissimis et expertissimis, statim
ex ejus vultu agnovit qd tentatione aliqua vexa„
retur, et quaesivit ab eo comiter causam angusti„
ae. At juvenis adeo jam absorbtus erat suis ima„
ginationibus, ut ne verbum quidem responderet. At
multa cum caritate ac suavitate sollicitanti eum
Abbati, tandem ad ejus instantiam expresse dixit
quia non esset monachus, et, juxta dicta sibi a
Sene, non posset tentationibus ac cupiditatibus
corporis resistere; quare se jam resolutum dere„
linquere claustrum, et reversum in mundum
rubere. Hic coepit eum Abbas solari, dicens se ejus„
que similes tentationes quotidie; quare non abji=
iendum animum, nec hanc rem tam nostra in=
dustria quam Dei gratia superari. Denique ora,
vit cum ut saltem uno adhuc die remaneret, et

ar faciebat. Quam vero haec discrepent a
mente Chmii qui auctor a Graecis hujus liturgi-
ae habetur, constat ex Oratione de prochitione
Judae, ubi ait: Sacerdotis ore verba proferuntur
et virtute consecrantur et gratia. Hoc est enim,
ait, corpus meum. Hoc verbo proposita conse-
crantur. Et Nazianz. Orat.ne 2.a da Paschate: In
der Sermones de Carne praecipui sunt illi Chi:
Hoc est corpus meum. Illisq proladis a Sacer-
dote, qui non credit esse verum corpus Chi,
sine dubio fidem derogat, scil. sermonibus
de Carne. Haec in suo MSC Ritual. nigro f. 2.
p. 62, 61. Ibid. p. 65 declaratio Patrū Graecor.
Florentiae. — Addendum: Doctrinam de proces.
Sps s. etiam a filio et Primatum jurisdictionis
Rmi P. in eodem Concilio evectū esse ad Dogma.

Concl.

Ergo Unio non solum non damnosa sed sub o-
mni resp. nostrae nationi utilis est. Hoc et a
priori: nam unio est 1us character Eccl. Chi: U-
nam, Eis priar... Ex nDno. Est ergo veritas et
Fides, quia Dogma fidei. Atqui haec bono nat-

et reversus in suam cellam, lumen ac auxilium a Deo in sua necessitate implorare. Quod spatium temporis sibi propositi breve deo esset, consensit juvenis. Interim Apollo contendit ad cellam senis, et cum jam prope esset, collegit se, et flexis ge-
nibus et elevatis manibus ad orationem, et co-
pit lacrymans Deum orare, dicens: Domine, tu
nosti vires ac infirmitatem cujusque, et es mi-
sericors medicus animarum! Fac ut tentatio
transeat a juvene in senem istum, ut saltem in
sua senectute discat compati infirmitatibus et
passionibus juniorum. Vix hoc finivit, statim
vidit parvum abominabilem maurum, qui igni-
tum telum in cellam illius senis emisit, eumq
ita ferit, ut statim illa ✱ excederet, atq ut
insanus huc illuc discurreret; non inveniens
autem requiem comisit se viaq in Civitatem. Quem
observans Apollo, eidem obviam factus quaere-
bat: quo pergis? et quae tentatio te tenet ut obli-
tus tuas aetatis+ adeo discurras huc illuc? Senex ad-
vertens eum suam tentationem agnovisse, in pudore
suo non invenit verba quae ei reponeret. Tunc san-
ctus Abbas coepit ei bonam instructionem dare, di-
cens: Revertere in tuam cellam, et scito id hucusq
nequam inimicus te non ~~novit~~ noverat, aut ad te
non attendebat, quia tecum non pugnabat, prout
solet cum iis quibus invidet. Ex hoc nosce tuam

+ gravitatisq

ovis opponi nequeunt, eoqd bonum nationis aeque ac veritas et fides a Deo sint. Ergo ii ex nobis qui ultimis temporibus se se a R. P. et Ec„ clesia cath. separarunt, nullo modo justifica„ ri possunt; et 1° quia fregerunt juramentum qd in sua ordinat. super sacro Evangeliorū codice cum proprio Eppo cum R. P.! emiserū, et quia in errores Dogm. inciderunt, maxi= me praetextu purif. ritus, quoz coryphaeus quanti ritum suum faciebat, qui 5 minutis quandoq missam celebrabat. Vos autem Dnus omnes in unione Suas S. Ecclesiae confirmet, ut cum ipso et omnibus Sanctis unionem mereamur habere in regno coeloz. A.

14. Confessio

Ante Nativitat. Chi.

Modus eam peragendi.

Exord.

Celebritas et jucunditas festi Nativ. et causa. Capitur abusus quorundam qui celebrit.m et laetitiam ejus reducunt ad esculentoz copiam

modicam virtutem, cum in fine tot annorum quibus es monachus, ne unam quidem tentationem ferre, ei resistere, et saltem una die occultare non valuisti, sed eodem actu te superare sivisti, eam jam paratus in opus educere... A seipso ergo disce, in posterum compati alijs... Postquam Sanctus hanc dixisset, incubuit orationi, et ut ad ejus precem tentatio venit, ita et statim recessit. Et ita uterq liberatus et edoctus.

a.) ad pg. 37. Id enim cuiq Ds est qd semper in mente habet animoq versat, cui totus intendit.. cui curas omnes, labores & vitam q ipsā impendit. Vide Chrmum hic in morali fuse docentem, avaros non per hyperbolen, sed vere esse et dici idolo" latras. Sicut enim (inquit.) idololatrae veneran" tur idola, nec ea prae reverentia tangere audēt, ita avarus pecunias quasi idolum veneratur, nec eas audet contingere, sed inani tantum earū aspectu delectatur" in Ephes. V.

+ ad p. 38. Lucrum" feciſti, sed ut lucrum faceres, De" um offendisti; acquisivisti aurum, fidem perdidisti. De arca gaudes, de corde non plangis? plus perdidisti quam acquisivisti, et perdidisti quod nec naufragio tibi potuisset auferri. — Ille habet au" rum qui novit uti auro; qui autem auro uti non no" vit, habetur et non habet, possidetur et non possidet. Estote Dmi aurī & non servi aurī, quia & aurum Ds fecit, et se super aurum ipse fecit. Aurum fecit ad subsidium tuum, se ad imaginem suam. Vide qd

et magnificentiam. Cum adventu enim Domini
de coelo ad nos pervenit ad nos regnum Dei,
qd non est esca et potus, ait Aplus, sed gaudi= Ro. XIV. 17.
um et pax in Sp.u S.o Qd si Slavorum hic est
mos ut istud et Paschae festum distinguatur
copia ac magnif.a esculentoz tamen hoc non
debet usurpari ita ut nonnisi caro pascatur
et jejunetur, et spiritus jejunet et opprima„
tur, sed utrumq debet conjungi, ita ut et
caro et sps, praecipue tamen sps pascatur
et lactificetur. Modus autem praeclarisfi=
mus celebrandi festi in spiritu et veritate,
est expurgandi conscientiam nram per con„
fessionem, et comunicandi de pane Angeloz
omne delectamentum in se habente. Hodie
tamen me limito ad Confessionem, et ostendā
modum quō ista fieri debeat, ut salutaris evadat.

C o r p.

Ut ordinate procedamus, pensemus modum
confess.nis juxta tria ejus elementa, quae sūt
ex Trid: cordis contr. Oris conf. Operis satisfactio.
I. Cord. contr. Istius pondus, ita ut ex ejus de=

supra te est, et calca qd infra te est. Tolle ~~ergo~~ qd tecū ad inferos
acquisisti. Cor Anum inane fidei ad poenas exit,
qd plenum fide ad coronam exiret;" (. In psalm. 132.)

78. Kaczkovski ejusq Societas.

Exord.

Quoniam complures Ukrainophilos Polonorumq
inierunt huic Societati notam tendentiae ad schi=
sma, hanc quaestionem indagantes ita comperi=
mus: Ipsum Kaczkovski catholice vixisse ac mor=
tuum fuisse; libellos vero Societatis plures schisma
Corp: redolere. Prima pars propositionis probatur exeq
quod Kaczkovski, si esset fautor Schismatis, sese
de hoc pronunciasset; dives enim cum esset, non
propter panem gubernio servisset; monituruſq=
dem Petropoli, non schismaticum sed Latinum Sa=
cerdotem pro susceptione sacramentor vocavit.
Secunda pars probatur ex sequentib. excerptis li=
bellor Societatis:

1. Оу нихъ передъ всемъ была вѣра Евангельская; Цер=
ковь Греческая або Восточная, русская бы=
ла имъ матерью. (. Libel: Съ Богомъ 1875. t. 1.
p. 76.) Et: Русине ... познай ... що у тебе були
славнiй рыцари козаки що воювали Польщу
за вѣру ей (. p. 80.) Auctore Nauroviçz.
2. Мы въ Галичинѣ и на Угорщинѣ Унiяты;

fecto, ut ait S. Alph. major pars confessionū
hom. invalida sit. Hinc quisq reflectat in se
ipsum, et videat an cum iisdem semper pecca-
lis accedat ad confes.; quia si hoc fiat, confes-
siones ejus absq contrit.— Qualit: dolor debet 1.
esse ex motivo supernat. et quidem aut contri-
tio aut attritio. Declara singula. 2. Non requi-
ritur sensibilis; exemplū matris duoz filiorū
Can. Vit. I. n. 6.

II. Oris Conf. 1. integra, 2. simplex, 3. humilis.
Ad 1. obj. 1. pudor; 2. reprehensionis timor. Ad
horum 1. tres rationes S. August. Can. Vit. I. n.
7. et Lp. t. 9. p. 190. 2. BC. ≠ Poena reticent. Can.
Vit. II. n. 52 de puella inconsolabili, et sequens
ex S. Anton. Sum. Theol: „Una certa vedova di
buon credito e di buoni costumi, cadde in un
peccato lascivo, e ne concepì tanta vergogna
che non le diede mai cuore di confessarlo..ma
perchè la coscienza di continuo gliel rinfac-
ciava, entrò in pensiero di scancellarlo con
gran digiuni discipline e penitenze anche
senza la confessione; e giunse fino a segno

† 3. Sincera ejbipa; 4. humilis etc

‡ Ad 1. rationem Augustini speciat et Nazianzenus: Ne peccatum confiteri graveris, ut pertinjus vitae pudorem, futuri saeculi pudorem ignominiamq effugias. Orat. in s. Baptisma.‡ Sic enim clavus clavo pellitur, aid Lp. Eccles IV. 31. p. 190. 2. C. — AD 2am rat. etiam Hieronymus: Summum victoriae genus, divinae cedere majestati, et auctoritati matris Eccliae non reluctari, summus honor et gloria. O perversitas! Non pudet inquinari, et abluí pudet. Lp. loc. cit. p. 191. 1. A.

предки наши были православными – а нежданно большая часть нашого народа осталась православною. Предки наши проливали Кровь свою за православіе, а коли на них дуже наперли, приняли унію. (Lib. Розмаитость, 1879. n. 49. p. 29.)

3. Всѣ уніи политичныи и церковныи, якій колись Польща нашой Руси навязовала и накидала, были великою для Руси кривдою, были гвалтомъ Польщи до неба вопіющимъ, за который и посьледовала тяжкая Кара небесь – розборъ Польщи. (Богданъ Дѣдицкій ex ore Antonii Добрянскій, in Vita hujus ex n. 63, 1881. p. 87.)

4. Laudant Petrum Mohyla: Идеаломъ Петра

‡ Chmus: Errata sua in medium adducant, misi velint in die illa horrenda universo orbi ea manifesto patere" Lp. t. 2. p. 39. 2. A.

di farsi monaca in un convento molto severo,
dove per esempio che a Sulle dava di regolar
osservanza, in capo a qualche anno fu elet,
ta per abbadessa. Eppure non mai s'indus,
se a ben confessarsi, nemeno sul passo estre,
mo... e si morì con gran dolore di Sulle quel,
le religiose, le quali, dice S. Antonino l'avea,
no in opinione di una Santa, e speravano
dopo morde vederne qualche miracolo. El mi
racolo avvenne, ma troppo differende dagli
aspettati. Imperocchè, comparve l'anima
sulla cinta di fuoco, e facendosi vedere ad
una sua compagna più cara: Sono, disse,
l'abbadessa, e sono condannata all'inferno,
perche dopo aver commesso un peccato vergo=
gnoso prima d'entrare in convento, non mene
sono voluta maj confessare: gettate pur il cor=
po mio in qualche chiavica, che n'è degno, men,
tre l'anima è condannata: e ciò detto, disparve.
Crisl. istr. part. 3. rag. §. 12. n. 9.
Ad 2. seu timorem increpationis: 1. increpatio est
bona, si fiat cum discret, ad cognoscendum magis

1879.

Могилы бувъ такій Русскій чоловѣкъ, котрый сохраняющи твердо свою вѣру, и свой языкъ, стоявбы на рôвнѣ зъ иншими народами Европы. (Libel. Братства на Руси, 1879, стр. 16.)

5. Кромѣ того Папа (Stephanus VI.) былъ недоволенъ тымъ, що С. Мефодій училъ, що Духъ С. не походитъ отъ Отца и Сына, а лишъ отъ Отца, якъ то въ Греческой Церквѣ С. Мефодій научился, и яко священникъ, поставленный Византійскимъ Патріархомъ, исповѣдовалъ. (Libel. 102. Mart. 1885. p. 53.)

Такъ упадало и упало Славяньское Богослуженіе и Греческа вѣра въ Моравіи и Паннонiи; scil. post mortem S. Methodii. (ibid. p. 55.) Не дайто себѣ вырвати отъ насъ того дорогого скарба, якого не маютъ инніи народы, тôлько Славяне и то лишъ тіи, що твердо трымаются святой православной вѣры, якой учили святіи братя. (p. 58.)

6. Коли же буде отбыватися найважнѣйшое въ Літургіи священнодѣйствіе, и священникъ возгласитъ Твоя̀ ѿ твоихъ, и проч. а Ликъ заспѣвае Тебѐ поемъ и проч., въ тотъ часъ поклонися христіанине до земли, усили свою молитву, для того що тогды освящаются дары — хлѣбъ и вино силою С. Духа — перемѣняются — хлѣбъ въ истинно тѣло Хво, а вино въ истинну кровь Хву. (Lib. de modo standi in Templo. an. 1885. pg. 22.)

gravid.m peccatoz nroz. 2. Confessarius non sā
attendit peccata quam sincerit.m confessionis,
quam si deprehendat, gaudet. S. Philip. subri=
dens in confessione juvenis. Can. Vit. I. n. 40.

Ad 2. sen: Simplex, excusant se quidem vel
retorquendo culpam in alium, vel objicien„
do sui naturam. Ad hoz primum factum
confessarii imponentis cuidam mulieri du„
plicem poenit.am unam pro ipsius, aliam
pro mariti delictis. Ad 2.um: Juvenis pa„
catos novam suam uxorem. Can. Vit. n. 40
in fine. et mitis blasph. ibid. n. 8.

III. Operis satisf. Satis sit monuisse ut sint,
confessarii facti, discreti in imponenda poenit.

C o n c l.

Ut jam claudam sermonem, non solum rite facta con„
fessione et Synaxi, sed etiam rite celebratis festis
Nat. pia sancti mysterii meditne transferendo vos
spiritu in Bethlehem, videndo Angelum nuncian„
tem Pastoribus prope Civit.m Nat. Dni, et veluti
audiendo suavem multitudinem angeloz canen„
tium: Слава въ.. БЛГОВОЛЕНІѢ, dum veluti viden„

† scil. non involvendo eam narratione omnium circumstantiarq ad cognitionem peccati non necessariq seu narrando totam historiam et processum. Ad 3. scil sinceri: Excusant etq
Ad 4. non narrando sine sensu peccati.

---

‡ Tempus: quamprimum; sed si longa, tunc sequens ex ordine confessio non debet retardari. – Oblivio etiam longiore poenitentia a poenidente sibi imposita, non juvat; quare opportuno tempore interrogandus idem Confessarius, et in defectu hujus alter. Si tamen quantum poenitentiq quam sibi poenidens dubitans imponit, certe continetur in ea quam assignavit Confessius, tunc valet. Ex. gr. si dubitet utrum Confessius imposuerit 5 P.A. an 10; tunc recitando 10 satisfacit, etiamsi forte nonnisi 5 imposuerit, quia in 10 continentur et 5. Magnum certe Dei beneficium qd poenā aeternam mortalib. nostrij peccatis debitam commutet nobij in temporariam; istius tamen non nisi pars imponitur nobij a Confessario, reliquum vero luendum est a nobismetipsis per varia opera bona, ut mortificatione carnis sive jejunij, sive abstinentia a delectabilib. licitis, si eleemosynij (juxta consilium Danielis dato Nabuchodzni) sive actib. frequentib. contritionis.

super specu auricomam stellam; deniq intran-
tes, ac veluti oculis nostris contemplantem div.
infantem jacentem in praesepi; ad latus bea-
tam ejus matrem et S. Joseph, et hinc inde
aliquot animalia videntia Dñum suum et
exhalacientia eum halitu suo; in medio au-
tem pastores et post eos Reges procidentes
et adorantes eum, quibuscum et nos junga-
mur, dicentes: Πρῖῆχθτε ποκλον.. Τῦτῦ, cui glo-
ria ac gratiaz actio in saecula. A.

15. Hum. Genus ante Chm.

Exord.

Succinte mors et suscitatio Lazari. Jo. xi. Mors corp.
unius Lazari est typus mortis spis universi ge-
neris hum. quam quidem mortem Dnus in amici
sui Lazari contemplans flevit; si enim Lazari so-
lum mortem corp. contemplatus fuisset, non fle-
visset quia eum mox resuscitaturus erat. Et
hoc ego hodie aggredior ostendere, mundum hu-
ic antequam Dnus de coelo veniret in terram, fuis-
se cadaver jam corruptum et fœdens in ordine ad

79. Vicissitudo Ritus.

Exord.

Libellus Augusti et Sept. 1881 Общества Качь-
ковскогѡ, editus a Богданъ Дѣдицкій in vita
p. 89. Dobrianski, scribit: Русь наша, якъ извѣст-
но, принявши передъ якихъ 180 лѣтами ре-
лігійную унію зъ Римомъ, застерегла собѣ
по вѣчніи часы сохраненіе свого святого
греко-славяньского обряда зъ стародав-
нымъ календаремъ, и ведля стародавныхъ
Церковныхъ уставôвъ; а всѣ же Папы Рим-
скіи, якіи лишъ были отъ начала нашой
релігійной уніи, всѣ безъизъятно присяга-
ли передъ Господомъ Богомъ, що тотже свя-
тый обрядъ нашъ сохранятъ для насъ всецѣ-
ло, и недозволятъ оный никому измѣняти ни
нарушити. На такоеже условіе поприсяга-
ли собѣ взаимно въ 1860 г. Папа Пій IX. и
новый Митрополитъ нашъ Киръ Григорій
Яхимовичъ. Но межи тѣмъ уже въ теченіи ~~ко~~
1861 г., коли духъ русскій у насъ съ чимразъ
бôльшою силою сталъ розвиватися, выступи-
ли русскіи патріоты и знатоки обрядовой
справы, якъ ОО. Иванъ Наумовичъ, Маркеллъ
Попель, Антоній Добряньскій, и другіи, съ
громкимъ заявленіемъ и съ достовѣрными

vitam spem. Hoc autem ea intentione facio, ut
eo ferventius festum Nativ^is D. celebremus, quo
a majoribus malis per ipsum erepti sumus.

C o r p.

Homo habet triplicem relationem: 1. ad Dm, 2. ad
homines, 3. ad seipsum; et secundum hanc tri=
plicem relationem fuit cadaver antequam
D. ad eum suscitandum veniret.
I. Quoad Dm: Eratis, inquit Aplus , sine
Deo in hoc mundo. Homo per polytheismum
discessit a Deo; cum autem Ds sit vita omni=
um, ideo homo quoad animam mortuus erat.
Obj. Non totus mundus pseudodeos colebat; et=
enim Judaei non. Resp. Quid Judaei in com=
paratione totius mundi; quid 2 tribus in
compar. 10, quid individua salva per Chm
in comp. integra duas tribuum quae Dm ve=
rum crucifigendo Chm ejus abnegantes ab eo
rejecta sunt?
Sed attendite quid mundus loco Dei adorave=
rit: Creaturas Dei, opera manuum suaz, vi=
tia, daemonia. Evolvendo haec reflecte qua=
la degradatio dignitatis hominis, qui consti=

доказати въ Словъ „, що найважнѣйшое у-
словіе уніи „для Руси не додержано, понеже
обрядъ нашъ грековосточный отъ часу вове-
деній уній, такъ що до внѣшныхъ формъ, якъ
и що до духовного смысла сильно есть на-
рушеный, и затѣмъ конечно долженъ быти
теперь очищеный по первобытному уставу.

Cogr.

Critica super dicta verba. Huc etiam condi-
tio Legationis pro Unione Baronii: Lega-
tiones Alexand. Ruthenica pg. 206. Et En-
cycl. Pii IX. ex 1874. p. 7. — Quo servandi ri-
tus et praescriptio temporis, aut S. Sedis, aut
Concilii Provincialis a S. Sede approbandi di-
spositio

Conclusio

Phanariotae purificandi ritum impulit Po-
pielum et Naumbergium abnegandi fidem
cath. institutum divinum propter institutum
humanum.

Iustus a Deo dominus creatura, qui ad imaginem SS. Trinit.is creatus est. Ad. 1. Lp. t. 17. p. 56. 1. C. In evolut. 3.ii responsum S. Antonii philosophis gent. objicientibus ei adorationem Christi crucifixi. — In evolut. 4.i: „Quae gentes immolant daemoniis immolant. 1. Cor. X. Et Cyprianus ap. Lp. to. XI. p. 516. 2. B. — In evol. 2.i deformitas idolor Lp. t. 8. p. 528. 2. B.*

Заблоньство. Polytheismo, et quidem damnoso, accedit et superstitio. Cfr Hom. MSC. immobil. veter. p. 94, D. a „Stai tu condempt. usq ad finem p.ae 96.

II. Ad hom.es: Officia hominis erga hominem recapitulantur in praecepto: Diliges prox... seipsum. Jam vero vita haec dilectionis mutuae erat exsincta in gentibus, qd patet praesertim ex cruentis „delitiis ab ipsis exercita in homines, maclare faciendo eos tum in suis sacrificiis, tum in suis ludis. — In Sacrif: Percurramus Asiam, Afric. Amer. et Europ. Asiam: Siva et Cali, MSC cit. p. 101. B C D.. D. p.ae seq. Chananaei ibid. p. 115. Afr: ibid. de Carthagine. Amer: Navigiero et A„ costa ibid. p. 112. D. et p. 110 Mexico. Europ: Cel.

✠ Obj. Gentes non absolute coluerunt idola.
Resp. Lp. t. 17. p. 55. 2. C. d 56. 1. A.

Exempla de b. V.

p.

93. 1. Puella trium Speculoz: Gut. Rath 17
94. 2. Visitatio inexpect. Rellum 107.
3. Miles a globulo illaesus " 63
4. Comes Parisij ob numisma mortem evad. " 67.
97. 1. Coriolanus (lib. Exercit. p. 445.) et Roxas (Misle-
i p. 559.)
2. Elmau: albae rosae: Kell. p. 222.
3. Non morituras. Kell. p. 278.
4. Comes ob numisma B. V. mortem evae. ibid. p. 67.
5. Suspensurus se, et alius insuto numi-
smate conversus: Kell: p. 144, et 73.
99: Fabas: Keller p. 350.
" Imacul. Concpt. n. 3. ex supra.
905. 900: Latro virgini parcens. Misl. p. 568.
902. Theophili. S. Alf. t. 1. 184.
Manapad. Kll. p. 151. n. 54. Gümsjny. ibid. 265.
Heremita Aetnae: Kell. 357.
Herman Koben: Mislei p. 461 Contin. p. 446.

lae ibid. p. 107, D. Apud Graecos, Rnos, Scan„
dinavos, Norvegios, Svecos fusius Rohrbacher
hist. Eccl. vol. 1. lib. 6. p. 372. De Perun Ruthe„
nor Karamsin ap. Smidt lib. 1. p. 149. et 170.
In Lud: MSl cit. p. 105, et finitur cum Seneca.
Balmes in Protestantesimo ait 100.000 gla=
diatoz occubuisse in amphiteatro Rom.
III. Quoad sexp. Libido. Si nunc, virtute sa„
cramentoz et timore gehennae licet retinean„
tur, adhuc tamen homo in hoc vitium prony
est, quid tunc quando vitio hoc deificato e„
xempla Deoz ad illud incitabant. De Jovi
adult. Lp. I. 17. p. 58. 1. C. De foeminis Baby„
lonii & MSl. cit. p. 99; de alii Lp. I. 12. p. 281
2. D.

Conclus.

Ergo sub triplici hoc respectu hum. genus fuit
jam cadaver et foedens. Quis vero eidem vita
redded et reformabit mores hom? Philosophi
quidem vel. ad hoc se applicuerunt, sed non
modo non successerunt in reformatione ge„
neris hum. sed nec suipsoz. Quoad idolatrian

1903.

87. Nuptiae.

Exord.

Quomodo in nuptis quis suis, et quomodo in aliorum se gerat. Primū quomodo in suis, in 2 puncta: in caerem. dom, et in Ecclesia.

1. Punct: in caerem. domi.

Caerem. expetit. benedict. a genitoribus. In hac praecep. 4. Decalogi in suo culmine manifestatur. descriptio adorationis genitorum pro exped. bened. et sensa vicaria.

Quanti sit benedictio isthaec. Ecclic. III. 11. in 70a: Ñ. 9. — Obj. Non obstantibus his caeremoniis benedictionis, multa conjugia infelicia- Resp. Benedictio saepe non debile accipitur; non enim antea honorantur genitores; antea ergo honora eos: Бойáйся Гдá, почтúть Отцá, и якω влады́камъ послýшнъ бýди. Дѣлóмъ и слóвомъ чтúй Отцá твоегó и мáтерь, да нáйдетъ тебѣ блáгословéніе úхъ. Ibid. v. 7, 8. Plura ibid. v. 9. Hinc Caesar Aug. et Plato ap. Lp. Ecclic III. 11. p. 138. 1. AB. Cham.

Concl.

Ergo honora genitores, ut die illa ex tota effusione cordis benedicant tibi, signo crucis super capite tuo benedictionem suam firmantes.

docebant obtemperandum legibus civil. Lp. l. 17. p. 56. l. C. quoad lib. d. Lais in Miscel. Eth. n. 382. et (n. 289.) pederastia, et Seneca, n. 558. — Vota Socratis et Platonis Miscel. eth. n. 408.

16. Paucitas Salvandor.

Exord.

Duas naturas rationales bonitas Dei creavit, Angelos quos S. Greg. M. appellat Vasa aurea, et homines, quos argentea. Creando autem eos, noluit eos statim admittere ad gloriam aeternam suae visionis, sed voluit ut adjutorio gratiae suae et sui arbitrii salutem aeter. consequerentur. Verum non omnes voluerunt uti recte suo lib. arbitrio, nec ideo omnes salvati sunt. Hodie ego tam circa Angelos quam circa homines duplex vobis propono solvendum problema: 1. An multi ex iis salvati sint, aut salvendur; 2. An plures salvati, an damnati.

Corp.

Angel: Multi sunt salvati: Dan. VII. 10. Mil

88. Caerem. nupt. in Eccles.
Annuli. Juram. Coronatio.
Concl.

Obj. Non tamen adsunt hic D. Jesus et B. Virgo quae oret eum nobis pro optimo vino.

89. Пытарь и фарїс. Luc. XI. 10–14.
Rosar. in schola milit: Kell. p. 12. et Sacerd. Gall. ab officiali orans irridetur. – Dein Parabola dicta. Appl. An hic detur ahiquis Publicanus, aut Pharisaeus? Qualis Publicanus, et qualis Pharisaeus? Ad publicanum refer duo exempla dicta.

90. Prohib. libr.
Huc duo Exempla: 1. Elpinae, fasc. W, p. 4.
2. Freiburgi: Kell. p. 73. – Act. ℔. 1. 19 = 10. 000 ff.

lia .. assisteb ... ministrabant ei." – Plures salva„
ti: Apocal. XII. 4. „tertiam partem stellar.
Homin. Multi salvati. Ex statistica Ape Me„
dica, quarum populationis moritur ante 7
annos; cum vero ex eadem Statistica existant 335
milliones Chroz. Ergo quarta pars hujus nri
non est quid modicum, in una generatione.
Si his addas, 13, 14, 15, 16, 17 milliones martyrum,
multitudinem Sanctor in Menologiis seu Mar„
tyrologis notator, et multo majorem nrum eor
qui quamvis inter SSos non sint relati, injusti.
tia tamen diem suum clauserunt, et adhuc vi=
vunt, profecto exurgit nrus ingens nimis, ita
ut in Apocal. VII. postquam ex quatibet 12 tri=
buum Israel repraesentati sint 12,000 signati,
inducatur nrus signator ex omnibus gentibus
innumerabilis, scil. v. g.
Plures damn. Prob. 1. ex observatione; 2. ex au=
ctorid.
Observat. Si ex una parte habeantur prae ocu„
lis verba Dni: Nisi quis renatus, et S. Petri:
Non est alind nomen; ex altera qd ex 1423

84. Nativ. Chi.

Exord.

Benedictio Jacobi Judae: Non auferet sceptrum.

Prop: Et ipse erit expect. gentium. Qd gentes ex-
pectaverint Chm, prob. ex Votis Socratis, ac
Platonis ex tua Miscel. Ethica n. 408; deinde ex Ci-
cerone ex Suetonio, Tacito ac Virgilio in tuo Bezy-
TBO Bobeb. Tandem ex Magis. Horum histo-
ria refertur ex Matt. II. — Sacramenta me-
rentur.

Applic: An hodie dentur Herodes ac Judaei?
Fatemurne ipsum Regem, pro nobis mortem
gustantem, ac Dm, non jam verbis, sed et oper.
bus? Quomodo festa ista celebramus.

millionibus (. Miscell. Sacra, fasc. 3.) vix aut
ne vix quidem tertia pars sit baptizata.,
qd ex ipsis Chris prope 150,000.000 sint ca-
tholici; qd deniq inter ipsos Catholicos plu-
rimè non ad normam Evangelii vivant, sed
ad pravam inclinat^nes suas passionum.
Auctorit: Greg. M. Chmus, Augustt. ap. Lp. in
Jacob. II. 13. t. 19. part. 1. p. 129. l. D, sq.
Scripturr: Non Canon: Esdras ap. Lp. loc.
cit. p. 129, l. B. Canon: Luc. XIII. 24. Mt.
VII. 13.

C o n c l.

Consistit consistit in indagatione causae cur a-
deo pauci salvendur. Duplex: 1. infirmitas magnâ
hom. et proclivitas ad malum; 2. insidiae diabo-
li. Зрѣ́ніи бо бл҃госе́рдіе... нерѣже́нїе. Orat. post
Пєсоухтиноу Domin. Ex qbs sequitur qd ad
operandum bonum homini necesse est ayωvi-
ζεσθαι, et non otiosum sed зако́нныω. „Quia mul-
ti, dico vobis.. poterunt. Luc. XIII. 24. Verum est ho-
minem ad luctam hanc subeundam instructum
esse gratia Dei; sed cum gratia dispensetur prae-

92. Antichristus.

1. Quisnam sit Antichristus? 2: Quid facturis
sit? 3: Quomodo finiet? Lap. t. ult. p. 1006, 1137
1129, 1148.
1130

Apphic.

S. Jo. aiet ad fideles: Scitis qd Antichristus ven-
turus sit, et nodie multos Antichristos exiisse.
I. Jo. B. 18.
Percensentur nodierni Antichristi.

Concl.

Ab his cavendum vobis est, non solum, sed
incumbendum studio ac pietati, ut exeunte
Seminario valeatis eos oppugnare

cipue per media: Oradio et Sacram, haec neglī=
guntur. Peregrinus sermo est eis: Oportet semp
.. deficere. Confessio et cōmun. vix ad Pascha, et
hoc pro forma; Auditio quoq missae diebus fe,
stis, et jejunia a perquam plurimis negligun,
tur imposita ab Ecclesia sub gravi. Officiales
in Ecclesiam veniunt die solum Ovpiast. Im=
peratoris. Mediis neglectis nil mirum si homo
a triplici concupiscentia subigatur. Concup.
carnis: Quotidiana png.. victoria. Urbes Chroz
et Catholicoz refertas postribulis. Cogitationes
hujusmodi et delectationes, nec aperiuntur com,
muniter in confessionibus. Oculoz: studium
terrenoz: Negotiatores; eminent Angli; officiales
saepe pecunia corrupti; Sacerdotes. Superbia
vitae: eminent Germani: Confiteor.. parvulis.
Consequentiaz hujus tripticis servit. concupisc:
Principia falsa, politica et relig. Polit: revolu,
tion. et pseudonationalistaz. Religiosa: schisma,
ta, haereses, indifferentistaz, Catholici pro circum,
stantiis, ut rari transfugaz: Multi ex Principibus
.. quam Dei. Jo. XII. 42,43: Qui me confes.. meo.

Puncta Medit. 1909.

1. Annunciatio Baptistae
2. " b Virg.
3. Amissio et inventio Chi dcedeni.
4. Nuptiae Canae.
5. Magnificat
1909 6. Мытарь и фарис. Luc. Ш. 10.
7. Latrones duo crucifix. L. КП. 39.
8. Petri negatio: Мт. кг. 69: Laps et poenit.
1910: 9. Judae lapsus ac desper. Мт. кз. 2–и. Psl. рн.
10. Жена ѣата въ прелюб. Iω. Й. 1–11.
11. Жена Ханан. Мт. ЁІ XV. 21–28.
12. Захей. Лк. 1–11.
13. Petrus aquis inambul. Мт. XIV. 22–34.
14. Vidua Naim. L. XII. 11–16. 8 Martii
15. Paucit. salvand. L. Гі. 23, 24. Мт. З. 13. Ѯ4.
Іоан. Предтеча. Повинайся
дший тв. Невѣч. законнш мч. бвд.
Chrys. Antiochiae (1000) vix 100.
August. quantu granum minus palea.
Ap. Lap. Luc. cit.
16. Petit. Zebedaei: 40ae n. 4.
17. Й бѣси повинются. L. X. 17–22.
18. Caecus Jerich. 40ae n. 6.
19. Daemon. in porcos. Мт. Й. 28. Мr. Ё. 13. L Й. 27.
20. Remiss. culp. Мt. Й1. 23. Spirit. MS. III. p. 86.

Fol. sq. p. 108.

E contra, simplices villici praeclare proficiat. *
Παραίνεσις finalis: Ut hunc sermonem clau-
dam hortor vos fratres ac meipse vobiscum,
ut conscientias nras scrudemur, quonam
maxime vitio laboremus, et an media ad
ea evadenda adhibeamus, examen consci-
liae, orationem mentl. et vocalem maxime
tempore incruenti sacrificii, cantu sine de-
votione dempus necantes. Agonizemus oran-
do tempore illo proditioso, quando Rex coe-
loz una cum aula sua Angelaz ad nos de-
scendit gratias nobis allaturus; confessio-
nes nras et sic paucas non differamus si-
ne causa. Versetur continue nobis ob oculos
duplex requisitum sacerdotii ad qd vocati
sumus, sanctitas et scientia, ne forte in
aliquo ex ipsis incurii inveniamur, et sic
causa fiamus aeternas damnationis
nostri, alq animaz nostraz curaz creden-
taz, a qus infortunio nos manus Dei servet. A.

NB. Sermo iste breviandus est, et coaretan-
dus ad solos hom. exclusis angelis.

* Qd autem homines non adhibeant medi-
a salutis, in culpa sunt ex parte Concionatores. Lp. t. 19. pt. 1. p. 128. 1. B. — Obj. In
morbis articulo multi confidentur et poe-
nitent. Resp. Lp. loco cit. col. 2. D.

---

21. Amicos exmain. L. S1. 1–9. Брцт. 420–421.
22. Смоковн. проклят. Мт. А1. 12–14. 21–27.
23. Brevit. et periost. Tepor. – Брцт. p. 433.
24. Furgat. S. Th. XIII. 939. + Libel. G. p. 12, 23, 27, 18.
25. Angeli Custod. P5. 90. v. 11. 2.
26. Judicium Univer: 1. Præp. 2. Jud. 3. Fin.
1911. 27. Bapt. Joan: Мt. Е. 1–13. Пūct. 1: persona, 2:
verba Joan: Покайтесѧ, приближи.. цр҃ст. небес.
28. Bapt. Chi: Мt. Г. 13. Пūct: 1: bapt; 2: Остáви..
прáвдѫ; 3: Отверзошасѧ.. Благоволихъ.
29. Chs in deserto: 1. Tej. orat; 2. tent. Мt. Д. 12. Мр. А. 13.
Huc monachus a S. Macario, et alius Oliveti.
30. Vocat. prior. discipl. Chi: Jo. Ѕ. 35–В. Пūct. I.: Ver-
ba Bapt: Ecce Ag. D; II. Verba discipl. ad Ch. et vicis.
31. Hupt. Can. J. B. Пūct. 1. Charit. b. V; 2. Vis precej.
32. Chs ejicit de templ. prophant. Jo. В. 13.

+ 936, 935, 940, locus.

17. Triumphus s. Crucis.

Exord.

Victoria adversus Amalech (. populus lingens, cuncta destruens; Calmet.) duce Jesu pugnante, et Moyse cum virga manus extendente. Exod. XVII. 8.. 14. Allnz. Lp. Exod. p. 623. 1. D. et Nal. Alx. t. 1. p. 282. 1. D, sq. Thema hod. sermonis adumbrare triumphum Crucis.

Corpus.

Consideratur triumphus Crucis: 1. in terra latentis; 2 de terra emergentis; 3 in coelo fulgentis; 4. e Perside reverentis; 5. in judicio apparentis; 6. in personis inclytor terrae micantis, et fideli- um usurpatione frequentis.

Ad 1. certamina 300 ann. martyrum; ad 2. histori- a Invent. Sales. t. VI. p. 168. C. Butler Festor. t. IV. Assm. 14. Sept. p. 32. — Ad 3. Sales. p. 109. D. et 112. C. — Ad 4. ibid. Butler p. 52, 63; et Lipeloo vol. 2. t. 3. p. 371. — Ad 5. Sal. p. 85. D. — Ad 6. abolitio supplicii crucis, et de loco supplicii comig. ad fontes imperator. Sal. p. 140. Et verba S. Antonii et Lactantii initio Cathe

33. Colloq. Chi cum Nicod. Jo. C. 1—18.
34. Samaritanam. Jo. IV. 1—42.
35. Discipulos ad labor. J. IV. 31—38.
36. Reguli fil. J. A. 47—fin: P. 1. fid. pat.; 2: morb. filii.
37. Concio 1a Nazarethi. L. A. 16—31. P. 1: Verba Chi; 2: Facta Nazarethanor. (Hoc potius post 79. Pk. C. 1. 53)
38. Chi habit. Caphr: Mt. A. 12—17. P. 1: Sedentib. — eis; 2: Poenit. facite .. Dei.
39. Vocat. 4. Aplor: Mt. Ā. 18—23. P. 1: Бѣста борыбарѧ; 2: Сотвор. вас̑ ловц. чел; 3: Оставыша ею.
40. Piscat. L. Ē. 1—12. P. 1: Досѣ. de nav. Petri; 2. Протерзаш. мрѣжа. Погрязаш. корабь; 3: Гдѣ шѣдъ ѡ мнѣ.
41. Pellit daem. Mr. Ā. 21—28. P. 1: quid dix. daem; 2: quid Chs; 3: quid auditores.
42. Tres candidati ad Chm. Mt. Ĩ. 19; L. 9. 57. Quilibet candid. punctum separatum.
43. Tempest. Mt. Ĩ. 24. Mr. A. 37; L. Ĩ. 22. P. duo: 1. Alleg; 2. Tropol. (. Ventura: Schola miracul. t. 2. p. 200.) Salesius tentur.
44. Daem. in porcos (jam fuit hic p. 106. 19)
45. Paralyt. 38 annor. Mt. IX. 2. Mr. B. 3. Vent. loc. cit. p. 243. P. 1. Ѧггелъ на всѧк; 2. Человѣка неи̑м; 3. Сѣздравъ .. несогрѣш.
46. Accusatio Pharis. de viol. Sab: Mt. B1. 1. P. 1: Ма—

ches. MSc, et Apostatas ibid. et S. Hilarionis ap.
Alp. in Jacob I. 2. p. 23. C. et ap. Sales. p. 246.
D. n. 10, et p. 199. CD Tertul. Ephrem, Cyrill.
NB. Haec quod C. nonnisi innue generaliter,
transferendo specialiter ad specim. Catecheseos.
Ad 2. specat et fusio Maxentii, Butler p. 53.

Concl.

Chs ferens Crucem ad Calvariam, in spiritu
suo ad unumquemq nostrum conversus ait:
Si quis vult post me venire .. me. Oportuit
Chm pati et sic .. gloriam suam. — Explica
quid sit crux ista: paupertas, infirm, afflicti-
ones animi, persecutiones, detractiones. Causas
afflictionum: perversitas mariti, uxoris, liberor.
In Semin: incommoda victus, somni, frigoris, of-
fensae. — Sed: „Leve est mihi onus qd fero, pro-
pter magnum illud bonum qd spero" S. Gr.

18. Forma Crucis

Exord.

Duplex consideratio Crucis: 1. quatenus

litia Pharis; 2: meritum misericord.

47. Manus arida. L. S. 6. Mt. Bl. 9. P. 1: nequitia Scrib. et Phar. 2. Actio potestativa Chi; 3. Domn arido.

48. Electio 12 Aplor. Mr. Г. 13. L. S. 12. P. 1. Oratt. noctu laus; 2. Electionis pondus. Ad l. Chrius ac Cicero in Брауство B. p. 213.

49. Блаженства. Mt. Ē. 1–13. Tot puncta quot beatitudines.

50. Munus Aplor. Mt. Ē. 19–19. P. 1: Quid sint Apli; 2: quomodo se gerant in docendo.

51. Не оубіеши. Mt. Ē. 20–26. Pū. 1. Гнѣвайсѧ; 2. Даръ твой; 3: Бѣди оувѣщ.

52. Не прелюбы. Mt. Ē. 27–32. P. 1: Иневодзр; 2: Яцѣ окотв; 3: Всѧкъ пѧщ. (Ne praesentib. peccatis infeliciconjugium sortiamur.)

53. 1: Non jur; 2: non malum pro malo. Mt. Ē. 33–41.

54. Dilig. inim. Mt. Ē. 42–fin. P. 1. Люб. враги; П. Давѣд. сынове. (motiva)

55. Eleemos. ac oratio quomodo. Mt. S. 1–6. P. 1. Єлеум. (. Excell: Брацт. p. 420.); 2. Oratio.

56. Оўе нашь. Mt. S. 9.

ex materia constat; 2. quatenus manu adumbra-
tur. Differentia utriusq inter nos. Ut hac in re
sapienter procedamus seu judicemus, videa-
mus modum variumutriusq Crucis inter Chri-
stianos; quoad eandem Crucem materialem in-
vestigemus cujusnam formas fuerit Crux ipsa
in qua Dnus pependit.

C o r p.

I. Crux mat: Decussa, Comissa, Tmissa; bi, qua-
dri, sex brachialis. Marding p. 184. 1. D. Ct 95 Serry, p.
196, 197, nn. V. VI. Quoad brach: supped. paral-
lell. aut non cum transversali manum; si non sit
parall. tunc tum pro suppedaneo, tum pro S. An-
drea, licet hoc non sit histor. Qd Crux ista sit Ruthe-
na, quid Graeca, Latina; sculpta, picta
II. Adumbr. manu: Innocent. III. in fine ПОБЕДН.
и ОБРАД. ХРЇСТЇАНЬС:

C o n c l.

Usus. i. Mater: adorat. praecip. der in an. apud
nos, Latinos semel. ПОБЕДН. p. 115.
2. Adumb: ap. primos Chnos, Sales. t. VI. p. 199.
Possel hic factum apostatas, nisi in Specim. Catech.

57. Jejun. Mt. S. 16.–18.

58. Cor non appon. mammonae. Mt. S. 19–25.

59. Circa victū ac vestit. ne sollicite. Mt. S. 25. Ȝ.

60. Non judic. – non dand. canib. Mt. Ȝ–6. – Monachus Leontii ap. Lp. t. 19. parte 1. pg. 205. 1. A.

61. Orand. – benefacien. hominib. Mt. Ȝ 1–12.

62. Paucit. salvandor. – Cur. Mt. Ȝ. 13–14.

63. Cavend. a falsis propht. Mt. Ȝ. 15–20. Nec praesum. de salute ob verba devota, et sancit. sui muneris. v. 21–23.

64. Concludit Dnus sermonem in monte Mt. Ȝ. 24–fin.

65. Lepros. Mt. Ħ. 1–4.

66. Serv. Centur. Mt. Ħ. 5–13. L. Ȝ. 2–11.

67. Vid. Naim. L. Ȝ. 11–16.

68. Joan. legat. Mt. Ħ. 1–15.

69. Queritur Dnus de imponit Judaeor. Mt. Ħ. 16–26.

Hinc ad p. 130.

19. Православіе

Exord.

Quid est Православіе? Quidam dicunt esse ὀρθοδοξίαν rem bonam: Jul. quidem: non differre a Catholicismo: Sacerdos orthodox. in Czernowitz, et alius in Convivio apud Sacerdotes Catholicos. quidam: esse quid sublimius Catholicismo: Senior Stauropig. — Episcopus Lublinen. Modestus in fasc. I. О древнѣйшемъ состояніи Православія и русск. народности въ Галиціи etc: pag. 36. ait primum saec. IX. Primatum Petri excogitatum in Occidente.

Contra haec dico sic dictam Orthodoxian esse abnegationem historiae Ecclesiae propriae, abnegationem libror. liturg. Ecclesiae propriae, abnegationem Patrum Eccl. prop; abnegationem Conciliar. oecumenicor. Eccl. propr; abnegationem Evangelii; et ὀρθοδοξίαν talem adventam fuisse Epho saec. IX. per Photium et consummatam sae. XI. per Caerularium. Quum autem ego non sum Vester Professor

In Ingressum SS. Deip. in Templ.
Sermo ad popul.

Гдⷭи возлюбихъ благолѣпїе дома твоегѡ,
и мѣсто селенїя славы твоеѧ.
Psal. кѕ. 8.

Cum appropinquaret plenitudo temporis, quo Pater coelestis missurus erat in mundum Unigenitum suum ad redemptionem humani generis, oportebat ut ante ei praepararet mulierem ex qua nasceretur, immaculatam, atque apparatu omnium virtutum ornatam, proportionate ad immensam dignitatem maternitatis divinae, sociam cum eo in redemptione humani generis, sicut Heva fuerat socia Adamo in perditione ejusdem. Ad hunc finem placuit div. Providentiae uti opera inclyti paris conjugum, scil. Sᵗᵉ Joachimo atque Annae, quam probavit longaeva sterilitate ad hoc, ut longaevis precibus atque diuturno exercitio virtutum uterq conjux tam preciosum

Historias Eccl. aut Dogm; sed Liturgias hinc ostendam vobis Orthodoxian esse abnegationem libros Liturg. propriae Eccl; ex quo et per consequens ostendam esse et abnegationem reliquor. Quoniam Eppus Modestus aiit duos esse textus Scrip. Mtth. XVI. et Jo. XXI ex quibus non posse probari Primatum Petri, hinc probabo ex libris liturg. Primatum quoad duos textus; dein Primatum etiam successor Petri Eppor Rnor. Non aliter, eo aliter textus hos, nisi ita ut inveniuntur in Menaeis et Synaxariis seu Prologis Ecclesiae Rossiacae impressis auctoritate sic dictae Ssmae eor Synodi.

Corp.

Ad XVI. Mtth. aiit Eppus cit. verbum κανενς non referri ad Petrum, sed ad ipsum Dnum, eo qd Portae Inferi non praevalebunt nisi adversus Dnum J. Chm. (pg. 42.). Sed contra Muratori 29. Jun. στιχηρον 1. piscr. Εσπ. ναστιχοβ; dein ad Laudes στιχηρον secundum, et similiter ad Laudes 30. Jun. στιχηρ. primum.

Ad Jo. XXI. aeq ac ad XVI Mtth. Prologus: Πετρ

munus a Domino obtineret. Certamini
precum atque contentioni virtutum acces-
sit et votum, quod sanctissimi conjuges Deo
fecerunt, offerendi ei in Templo S. ejus pro-
lem si quam ipsi eis dederit, in servitium
ei, ad similitudinem Annae Elcanae, quae
sterilis dum esset precibus ac voto obtinu-
it a Deo puerum Samuelem, atque servitio
Dei ad tabernaculum Dei addixit. Post
plurimos annos certamina, atque jam is,
gravaeva aetate, Dnus, misso Angelo ad
Joachimum in deserto, adq ad Annam in
horto suo orantes, nunciavit eis qd dabu-
rus esset eis prolem ex qua salus mundi pro-
cessura esset; deinceps conceptam prolem ima-
culatam, atque natam triennio apud se re-
tinebant, donec eam tandem in Templum
adduxerunt. Quod quomodo id factum
fuerit, et quomodo se puella ibidem ad di-
vinalem maternitatis div. praeparaverit, esto
subjectum praesentis sermonis, ex quo ut nos
copiosum fructum capiamus, ad b. V. atque
SS.os Joach. et Annam animos nostros deve-

начало Православія, Церковь Божія; Петръ наставникъ Апостоловъ, .. Вождь Апл҃овъ. Радуйся Петре каменю вѣры, пастырю владичный всѣхъ Апл҃овъ .. и камень нарекша, на немже водрузити Церковь, рече. Петръ бо камень наречется, на немже Хрїстосъ созда Церковь духовную ейже врата смертныя не могутъ одолѣти. Идѣже самъ Творецъ основаніе положи и стѣны возгради вѣрою, кто возможетъ ей противитися. Hic Prologus ponitur 29 Jun. sub nomine Jo. Chmi. Obj. fundamenti nomen tribuitur et Paulo, et Jo. Evang. Ergo omnes Apli aequales. Resp. Antithesis dat rationem: ex gr. Кїими вѣнцы .. трудившася. 29 Jun. initio; Петре вѣры каменю и основаніе; Павле проповѣдниче и оучителю языковъ. Triod. пост. четверток 2. седмицы оутро. — Оному оубо (. Петру.) яко основаніе Церкве сына ея, оному же яко сыну тоя (. Бцы.) по благодати. Соборникъ, сказаніе о иконѣ Бгцы Римлянинъ. ч. 2. листъ 24. Caelerum, осно=

mus, adjutorium eorum devote deprecantes.

Pars I.

Quomodo b. Virgo fuit oblata in Templo.

Sancti quidem genitores, retinentes apud se puellam usq ad ablactationem, instillaverunt animo ejus cognitionem ac laudem Dei, quam nos cum lacte sugere asserunt et ethnicus Cicero (lib. de natura Deorum, et Plato (De Republ. lib. 10). Quid autem assequi potest quales profectus in anima innocente adq immaculata puellae apparuerint. At vix ac ablactaverunt eam, memores voti sui Dno, praemittis ardea Sacerdotibus Templi, eam in comitatu Angelorum adduxerunt Jerosolymam, et condicto Sacrificio in Templo, assistunt ei, atque offerunt Dño preciosissimum suum thesaurum. Verum contemplemur exactius sanctiss. conjuges una cum beata puella sua, vultu ad devotionem composito, spectantes sacrificium suum ardens in vasto altari holocaustomatum. Verum nos loco unius altaris materialis, consideremus corda harum trium personarum, tam =

вáнїе ed Пастыр^{2} Ѧплов^{2} destruid aequalitatem Petri cum Aplis.

II. Successio. Sufficiat de S. Leone M. 18 Febr. Что тѣ́ йменѣ́емъ бг̃одвхновенне? Главѣ́ли пра= восла́вныта Церкве хв̃ы? Стіхиро́н 1. ad Kŭ́ріе ехекра́ха; ed 2. стіхиро́н sic: Старѣ́йшинѣ вер= хо́внаго Собо́ра честна́го. Ев ѡ́дн VI. Петра́ честна́го, Прінѣ́тника, й сего́ нача́лствомъ ѡ́богативсѧ.

NB. Si tempus superessed, possed et quid ex hi= storiae monumentis popitis in Prologi/ deli= bari; cfr Jasc. Reponse d'un Russe, p. 35.

Concl.

Ut in propositione. Cum hoc ita sit, quaeritur causa schismatis. Ex parte vulgi ignorantia; ex parte cultior: Graecor superbia; Russo-Guber. nialium falsa politica, ad instar Jeroboam. In casu: Reddite Caesari.. Deo; non obtemperandū Imperanti sed magis Deo, certandum pro verita. le usq ad mortem, sicut connationales nri in Russia: Beati qui persecutionem pat.. coelor.

tria altaria igne sacri amoris flammantia. Sancti Thecpatores una cum victima materiali offerunt Deo in holocaustum spirituale Mariam, unicum matrimonii sui fructum multarum contentione precum sibi ab eo donatum, Maria autem seipsam. Angeli Custodes Templi, ac tres Angeli Custodes hujus sacrae familiae, cum avidtate atque enthusiasmo ac jubilo contrentur eos, et cum ambitioso famulatu deferunt preces atque affectus eorum ante altare supercoeleste, quasi thymiama suavissimum coram Altissimo, ad instar symboli exhibito dilecto discipulo in libro Apocalypseos: И Взѣ Аѕіма каѳі-ла молитвамн Стыхъ из рукѝ Ангела. (Apocal. Ħ.4.) Post peractum sacrificium in Templo eks ut "libro Братство Вовех pg. 98. D... Reginam Coeli et terrae" p. 101. Jam extunc gloria Templi secundi facta est major plus quam 1-mi scil. Salomonici,: quamvis enim juxta prophetiam Haggaei (Ħ.8.) gloria Templi 2-di debuit fieri major quam 1-mi, ob praesentiam in eo promissi Messiae, qui tunc nondum ap-

20. Прaвосл. nbsq Unitate.

Exord.

Viva repraesentatio Chi in Coenaculo oran,
dis, suamq Ecclesiam ex univ. humanitate
electam usq ad consummationem saeculi
contemplanti; atq ad vitam aet. disponenti:
Отѣ прослáви Сына .. хрїста. Jo. XVII. 1...4.
Dein tenor Orationis: pro se, apstis, Electis.
Jo. 5, 9 et 11, 20..25. – Ostendendum Eccl.am
orthodoxoq hac Unitate carere, ideoq non es„
se Eccl.am Chi.

Corp.

Superiore sermone ostendi orthodoxos quoad do„
ma Primatus abhorrere a libris suis liturg. et ab E„
clesia Cath. ac proinde non esse unum cum Eccla
cath. frustra ergo profitere se verbis symboli cre„
dere in Unam S. Cath. et Apl. Eccl.am, dum fa„
cto ab Unitate Eccl.aq discedant.
Sed ego hodie aliud intendo ostendere: non modo
scil. Orthodoxos non habere unit.m cum Eccla Cth.
sed neq inter se ipsos. Unitas Eccl. consistit in

parvit, apparuit tamen jam in eo futura ejus mater, quae adhuc in paradiso terrestri orat cum eo praenunciata socia in salutem hum. generis. In templo quoque 2-o jam deerat Arca foederis, translata alio in transmigratione Babylonica, sed loco illius illata est in illud Arca Dei viva Maria, thronus Dei, obumbratus a Cherubim.

II. Pars.

Quomodo b. V. praeparavit se penes Templum ad maternitatem Dei.

Ad hoc intelligendum, sciendum est. b. V. m. vacasse ibidem triplici genere occupationum; 1°. materialibus; 2°. logicis; 3°. spiritualibus. Quoad opera materialia, seu manualia: haec fuere vulgaria: verrere, lavare, coquere, texere, fusos vertere. Quoad logica: haec erant studium linguae sacrae ad legendos libros sacros. Verum opera haec preciosissima in conspectu Dei erant praesertim ex motivo quia erant

2bus: in unit.e regiminis, et doctrinae. Utroque carent. Unitate

I. Regim. Statistica Eccl. Orth. Miscel. Sacra fasc. 3. p. 36, 38. Id est ferme omnes sub regimine Patrchae Cplit. Sed en quomodo illud dissectum sit. Ille enim ex 80 millionibus est diluto ὀνόματι. redactus est fere ad 1,000.000. Primo enim subduxerunt se ab eo Ruteni per Unionē, dein universa Russia per Patriarchatum, et Syrodum; dein Regnum Graeciae (. Schmid tom. 1. p. 181. et 147. et 161.); dein Rumeni, Serbi, Austro Rumeni, et Austro Rumeno-Ruteni Bukowinae: Gagarin L'Eglise Rum. p. 16, 6. 12. Deniq Bulgari. Modo compara hoc cum Eccla cath; quid 1,000.000 Patrchae Cplit. cum 200,000.000 Pontificis Rom. Ἐν ὀνόματι, et quidē ad annos!

II. Doctr. quoad Bapt. Huc Pannella (. qui et pro 16 Nap. furtim Eppus consecratus post coenam in cubiculo.) in Jordane. Quoad orationem pro defunctis ἑτεροδόξοις responsum Patriarchae Alexandrini ad Cplitanum.

Consequitur ex his Eccl.am Orthod. non ha-

informata, scil. per omnia a Deo placendi, et omnia ad gloriam Dei faciendi, atque ex intermixtione variorum affectuum in Deum, ac continuo et omnium preciosissimo amoris Dei filo intexendae. (Huc Spalt. Bon. pg. 113.) Tali modo Jesus quem B. V. verebat, sine comparatione praedarior ac Deo acceptior erat prae omnibus sceptris Regum.

Quoad opera spiritualia: haec erant: oratio, Scripturae lectio, atque meditatio, ac Templi frequentatio, et sacrificiis assistentia.

Quoad orationem: Spaur. pg. 201. Septem pet. media nocte ibid p. 78. Pro adventu Messiae: p. 224. Freq. templi, assist. S. func. mib. p. 158. Lectio spir. p. 199.

Applicatio.

Omnes nos, fratres, oblati sumus in Tem-

1) Sic enim ipsa loquitur de se in revelat. ad S. Elisabeth: „Cum pater meus, et mater mea dimiserunt me in templo, statui in corde meo habere Deum in patrem: et devote ac frequenter cogitabam, quid possem facere Deo gratum ... Dicendo, cogitando semper placita illi, sicut sciebam et poteram." (S. Bonav. Medit. Vitae Chr. cap. 3.)

re characterem unitis, nec proinde esse &c.
desiam Chi.

Concl.

Cura Deiferor Patrum qui nobis div. cul-
tus normam tradiderunt de servanda
Unit[e] Eccl. apparet ex omnibus div. Of-
ficii partibus et liturgiis: Иже на Бога
коте время; ektenae maj. secretas Ba-
silii. — Ex his liquet quid judicandū
de illo Sacerdote qui dixit: Мнѣ на оу-
мѣ не залежит[ъ]; et de alio qui ad
Unitic̄anos dixit: quid formidetis trā-
ire ad Православіе, cum vivatis nunc
temporibus Constitutionalibus, et audire
soleatis in missa: И вскоѣ вас[ъ] право-
сл. Христіан[ъ]. Vos autem frequentando
supradictas Eccles nras orationes in
mente habete expectare a Dno Unit[is] ut
pervenire mereamini ad illam Unit[is]
Jerusalem coelestis, seu visionem pacis
aeternae, et visionem magnificae gloriae D.N.
J. Chi, cui cum Patre et Sp. S. gloria in saecula. A.

plum Dni, ac dedicati servitio ejus; quan-
do scil. baptizati fuimus: est enim bap-
tismus janua per quam ingredimur in
Ecclesiam, quae est Templum Dei, seu do-
mus Dni; de qua quidem domo octin-
gentis ante Christum annis ita Isaias
vaticinatus est: Et erit in novissimis
diebus praeparatus mons domus Dni in
vertice montium, et elevabitur super colles,
et fluent ad eum omnes gentes. (Is. II.)
Intrantes ergo in Ecclesiam Dei per bap-
tismum renuntiavimus Satanae et mundo
cujus ipse princeps est, atq astrixim us nos
servit Christi. Ad esse nostra in Tem-
plo hoc mystico similis vitae b.V. como-
rantis in Templo. Comparemus operano-
stra cum operib⁹ b.V; an operationes nostras
etiam materiales ac manuales conjunge-
tur cum elevatione mentis nostrae in Dm,
et an omnia in gloriam Dei dirigamus, ac
studeamus semper magis placendi ei, aut

21. Православ-ïa Пр$\bar{o}$щенïе.

Exord.

Repraesentatio Chi in monde Gal. Matth. xvi. 18.. s. Hinc Eccla Chi in sua missione docendi et gubernandi in via salutis aeb. a qualibet mundi auctoritate indep. sive auctoritas ista sit Principum non Chnoz sive Chnoz. Ideo et Apli a Dno missi nullam prius facultate a Nerone aliisve mundi Principibus petierũt, imo contra eoz decreta Ecclesias fundabant et gubernabant: Sancti autem PP. ut Ambrosius et Athanasius Chnos Principes monebãt, in sphia nullum eos jus habere. (. Schmid. t. 1. p. 231. C. Ostendendum hodie Ecclam Orthodox. esse in captivitate Potestatis laicaq.

Corp.

Duae sunt classes Ecclarũ Orthod: Synodales, et monarchicae seu Patriarchales et Metropoliticae. Synod: Russ. et Helen; reliquae Monarch.

I. Synod: Tempus Russ: 1721, Graec: 1833. – Scopus: separandi a qualibet auctoritate externa,

fors obliviscentes Deum, nomini gloriam nostram apud homines promovere studemus, eorumque laudes aucupemus.

Continuatio p-ae 114

70. Chi dominiū. Jugū ejus leve, suave. Mt. cāp. 11. 27–30.

71. Chi bonit. ac mansuet. Mt. Cāp. 11. 14–24.

72. Pharisæi principem dæm. M. Cāp. 12. 22–30

73. Blasph. in Spirt. S. Mt. Cāp. 12. 31–37.

74. Pharis. signū de coelo. Mt. Cāp. 12. 38–42.

75. Spiritus immund. per inaq. Mt. Cāp. 12. 43–45.

76. Cognati erga Chm. Mr. Cāp. 3. 20–22. Mt. Cāp. 12. 46–fin.

77. Parab. Semin. Mt. Cāp. 13. 1–8. et 18–23.

78. Cur in parabolis ad Judaeos. Mt. Cāp. 13. 9–17.

79. Человѣкъ Добр. Сѣм. Mt. Cāp. 13. 24–30. 37–43.

80. Sinap. Ferm. Thesauro in agro. Unioni, Sagenae. Mt. Cāp. 13. 31–36; 44–52.

sam politica quam sacra Statum, et concentran
di utramq potestatem in una persona saeculari,
ut ex hac unione major vis regiminis polit. acce=
deret. Hunc fuisse scopum dum facta probant pra
eunda Constitutionem Synodi, dum ipsa natura
Constitut. Synod. dum juramentum membror.
1. Facta, Russ: de Petro M. Schmid t. 1. p. 250, A.B.
et antea Theiner Vicende p. 159, C.D, e 160 in Nota.
Praec: Schmid t. 1. p. 229. C
2. Natura: ibid p. 250, 217, 252.
3. Juram: p. 253, D in Nota. (. Concion. in Russ.)
II. Monarch. Dependentia ab Auctorit. civili:
Patriarchae Cplit. Schmid t. 1. p. 117 D. t. 2. p. 192.
B. – Alioq, ad normam Cplitani recipientium
Investituram per baculum past. ex a Principe.
Gagarin L'Eglise Roum. p. 17. D.

C o n c l.

Gloriatio de libertate (. Нѣсьмы раб.. свобод.) et
animatio ad certandum pro ea in casu. Meli=
or homini libero mors quam servitus, non illa
quae vinculat corpus sed animam, et evadere
servit.m aeternam. Nolite tim.. gehennā, aqua nos salvet

81. Missio Apl̄or ad praedic. Mát. x. 1–8.

82. Quid secū deferant, et quomodo cum hominib convers. Mt. X. 9–15

83. Ad persecutiones. Mt. X. 16–2223.

84. Id. Mt. X. 24–32. P. 1. Tolerantia; 2: fiducia in Deo, a 29.

85. Confit. Chm. Gladius pro pace. Mt. X. 32–36.

86. Qui invenit animam. Qui vos recipit. Mt. X. 38–fin.

87. Decollatio: Mr. S. 14

88. In desertum ad quietem, quo et turbae. Mr. S. 30–34 (Mt. Āl. 13.14)

89. Post orationē Chs ad periclitantes Apl̄os. Mt. Āl. 22–34.

90. Taxat Chus sensualitatem et infidel. Judaeor. Jo. VI. 25–39–40.

91. Infidel. et fidei fructus. Jo. VI. 40–47.

92. Explicatius de pane Eucha. J. VI. a 48 ad ss. et a 60–62, 67–fin.

Dnus. A.

22. Temporalia Sacerd.

Exord.

Compos: Duo Sacerdotes in pomario sub umbra sedentes, fumantes et sic διαλογίζοντες: Petrus: Давнѣйше хотя и паньщына була, а таки книши бôльши були, и неразъ фврами звозилися зъ Церкви до дому. Andreas: Иншіи то часы були: люде збѣднѣли, Жиды ихъ знищили, податки чрезмѣрно наросли: плати на Церковь, плати на плебанію, плати на профессора, плати на школу, плати за грунта*; Кромѣ того іеще и потребы людей умножаются, всьо нынѣ деликатнѣйше. Petrus: И зъ тою господаркою такъ ся капараіе, и тяжко выйти. Andr: Та певне; іакся священниковъ тôлько намножило, черезъ тоіе и jura stolae утоншаіеся, и господарка утерпаіе, а особенно іакъ подвышшаютъ конгрую же ажь тре доплачувати. Petr: Прецѣ бымъ хтѣвъ знати іаке удержанье бувало давнѣйше священниковъ,

93. Responsum contra objectionem de lotione manuum. Mt. Ēl. 1–21.

и не знаю іакъ з тою господаркою тягнути, бо и неразъ навет и головокъ забуваіе же єва. щенникомъ; а зъ доходами такожъ неразъ со„ вѣтъ грозе и незнати властиве колько мо= жна вѣдъ людей вымагати. Ad haec Dia que= sita respondeat Spūs.

C o r p.

Quoad 1. i.e. Sustend.m antiquoz, dicamus quid in veteri, et quid in novo testam.. – Veter: Lp. Num. Hï. 20(. Josu: rï. 14.), 21, 26, 27. tom. 2. p. 312. Nov: Decimaz ex Jure Can. Poena a Deo in reni= entes decimas. Augst. et Canonus Lp. t. 2. p. 314. 1. B, et 315, 1, A.

Ad 2. Ita debetis (. Non praesumo vos in agrono„ mia instruere; neq enim aut didici aut exercui.) agriculturam exercere ut tamen abea penitus non absorbeamini; ita debetis esse agricultores ut non obliviscamini vos esse animaz cultō= res, adq incomparabiliter majoris momenti nō dubitetis esse culturam terraz qz animarum quam campoz. Fructus enim camp. brevi hic consumedur; animaq autem vobis xxxxq xxxxē,

in aetern. manebit. Sicut enim Dnus in ult. coe„
na ad Apstos, ita et ad vos dicit: „Ego misi vos
ut eat... manear. Ex hac cultura primum fru„
ctum vobis deberi, dicente apto: ТРУЖДАЮЩЕМУ=
СЯ... ВКУСИТИ. Et Dan. „Qui erudiunt.. aeterni.
tes„ Econtra si qua anima ineuria nostra in,
fructuosa in adventu Dni inveniatur, haec in
ignem aet. una nobiscum injiciatur. „Qui habet
aures.. audiat.
„
Ad 3. Duo Criteria: 1. tantum sumendum quantu
opus valet; 2. quantum vires dantis permittunt.
In hoc enim 1° peccant qui mercantur jura
stolae juxta vires dantis tantum. Dives est, det
multum, et non attendunt an labor proportionetur
mercedi. In 2° peccant qui pauperes sine misericor„
dia premunt idq in doloribus funerum eor. ЗАГОР.
„Judicium sine miseric.. misericordiam„.
Poena div. emunctorum. exemplo filior Heli, I.
Reg. B. 12. sed de hac Recoll. Aud. an. III. n. 3.

Concl.

Obj. Gravatus sum multitud. filior
Resp. Tom. paraen. ved. an. 2! pg. 175. +

+ Chmus: „Ne cures tua sed ea Deo permitte, nam si sadagis, tamquam homo sadages: si vero dimittas, Deus providebit de. Utigitur eorum magnam ~~curam~~ gerat providentiam, ipsi soli omnia committe. Si vero et ipse spiritualib. omissis ea tractaveris, non multam eorum ipse curam geres. Ut ergo et haec tibi bene dispo-nantur, et omni cura libereris, condemne saecu-laria: sic enim et cum velis terram habebis, et futura consequeris bona. Homil. 56. ad popul. et 69 in Matth. C. ap. Lp. in I. Petr. v. 7. t. 19. part. I. p. 426. 1. A.

85. Consilii Balaam successus. Nror. Ke. Huc Lap. Nror. Kд. 14. t. 2. p. 356, col. 2. A, B, C.

86. Безплатными 8. Nov: Mt. Г 1. 24–31, 37–44.

23. Rutheni et Poloni.

Exord.

Univ. hum. genus est quaedam grandis famili-
a cujus Pater in ordine superiore est ipse Ds. Et ut inter
individuas familiae particularis quo propinquior est ne-
xus sanguinis, eo fortior debet esse vinculum a-
moris, ita et inter nationes quae sunt personae
morales grandis familiae hum. quo major est
propinquitas originis, eo major deberet esse
concordia et charitas. Interim hic in nra Patria
res e contra se habet. Duae gentes communi origine
adeo sibi propinquae odio sese invicem prose-
quuntur. In hac rer. tristi conditione duo brevi-
ter consideranda sunt: 1. Causae odii; 2. Modus
quo nos gerere oportet.

Corp.

I. Causae. Principalis videtur politica Poloniae
et Prossicae. Utraq sese studet relevare adver-
sus alteram, ideoq et roborare viribus alienis
ad suum scopum. Poloni nos polonizant, Ros-
si orthodoxizant. Poloni dupliciter in nos pec-

carund: qua Ruthenos et qua Unitos, non con,
cedendo nobis locum in Senatu, et negligendo
curam Unionis. Epla Rutski p.260.D.Colg et Smotry,
chi in fine Vitaz p.137. Similiter et gubernium
Russicum dupliciter in nos peccat, prohiben-
do opera in lingua Parvo Russica, et persequen,
do Unionem. Verum quaeq actio provocat re,
actionem; hinc nunquam ad bonum exitu
falsa politica adducet, et semper contrarios
effectus producit ac intenduntur, licet ad tem,
pus videantur secundi.
Alia causa sed nonnisi apud aliquos est diffe,
rentia ritus. Hic dicit: hic est ritus Pol., alter:
hic est ritus Rut. Vere tamen neq nos neq Po=
loni habent proprium ritum. Cumq ritus u=
terq sit optimus ab Ecclesia receptus catholica,
homini sapienti exinde nulla causa esse potest
parvipendendi alium. Caveamus tamen ne
ansam demus Polonis spernendi nrum ritu
ob inconvenientem ejus exequutionem et imun,
ditiam s. supellectilis, quandoq et dilacerat nm
II. Modus se ger. Duo criteria: 1. ne promi=

scue tradentur omnes Poloni; 2 ut etiam erga
adversos nobis moderatio adhibeatur.
Ad 1. Impossibile est omnia individua cujusvis
gentis etiam pessimae, esse male animata. No=
mina quosdam Dnos Polonos qui nobis splendi=
das Ecclesias extruxerunt, quibus etiam Mpsa
noster auctoritate sibi concessa Romae diploma
laudis impertitur, annexo etiam aliquo munu-
sculo a Sua Sanctis.e Quare incivilter quidam
a priori Dnos loci qua Polonos aversantur.
Ad 2. Radio est, ipsa natura religionis Chnae.
Dicit enim: БЛСЛВИ́ТЕ КЛЕНО́Щ. ВЫ. и ПОЛИТЕСѦ
ЗА ГОНЯЩ. ВЫ, ut sitis filii Patris vestri.. est.
Et: Servum Dei non oportet litig.. omnes.
Hoc tamen non impedit quominus nos nostra
q defendamus. Excandescere autem ut quida
solent est signum hominis modicae virtutis et de
fectus cognitionis judicioq Dei. Non adverti unde=
rim non homines sed Dm hunc mundum guber=
nare, hominumq dispositiones omnes ad suas
Providas executionem circa electos dirigere, inter quos
et nos inveniri largiatur. Ipsi gloria in saecula. A.

24. Capsts

Exord.

Composil. Videre montem s. Georgii, ejusq ãvlai a obsessa duplici ordine mendicoz caecoz, claudoz contractoz, quorund sonantium lyra, quorundam canendium, quorundam declamandium inter flu" xum et refluxum populi; in templo confessionalia obsessa a populo offerente subinde sacerdotibus stipenda Miss. et Axadiol. Sit hoc emblema reli" quoz quoq Otpustoz qui tanta alacritate et voluptate populi in hac nostra patria frequentã" tur. Cum tamen de ipsis apud Sacerdotes et laicos cultiores contraria sint judicia, hinc operae proeti" um erit ea proferre eorumq momenta ponderare Alii ergo dicunt Otpusta esse rem bonam ac retinen" da; alii in se esse bona sed propter abusus abro= ganda; in Podhorce enim eo ipso tempore quo in templo res div. celebratur, juxta templum poda= tur. Alii in se mala dicunt, quod tam facilis remis= sio peccatoz sit causa patrandoz plurium novoz. Ego autem judico, et rem esse bonam, et retinendam abusus eoz

esse malos, atq a Sacerdotibus Dei exterminandos.

C o r p.

Ωπασ τι rem esse bonam probandum ab intrinseco, sum ab extrinsc. judicio Ecclesiae Dein resp. ad duas obj. scil. 1. ex cap. abusuum, 2. ex cap. libertatis ad peccandum. Haec 2ª obj. supponit ignorantiam de indulgentia, quae non est proprie remissio culpae aut poenae act. sed poenae solum temp. ed si quando dicitur remissio peccatoz, id nonnisi metonymice intelligendum. Quibus adde, dicet Ecclesia omnibus fidelibus ex sua parte proponit Indulgam plenar. eam tamen reapse consequi esse rem valde difficilem; supponit enim in subjecto defectum affectionj ad peccatum qdvis etiam veniale. Neq ideo pro reliquis inutilis est indulgentia, quia si non plenariā certe partialem consequuntur. Gury, tom. 2. p. 558 B, ed 560, B. Supponit etiam ista obj. ignorantiam definitionis Trident. ibid p. 559, A. — Praeterea, indulgentiae sales nostro devoto populo sunt occasio magnoz meritoz, ex qua quidam longa itinera pedes suscipiunt, ed quandoq eos prope vesperam jejunos communicare oportet.

In fine propositionis dictum: abusus a Sacerdotibus exterminandos. Pro conclus^ne ergo sermonis innuamus abusus hos comitti quandoq; solitos a Sacerdotibus, a plebe, a mendicis.

C o n c l.

Abus. I. Sacerd. Duplic. peccant: per defectum, et per excess. Per def. veniendo ad horam prandii ut in Univ, dum multi fideles abscedant inconfessi. Per excessum, lrudendo se ipsos in Ecclesias Lad. turpis lucri gratia. Podkam. aquam vendendo, aut telam a plebe loco pecuniae accipiendo. Bene esset nonnisi invitatos nostros Sacerdotes ad ῡπστcτbι venire.

II. Pleb. Vocationes circa Eccl. Parochus quisque suam plebem in concione praemoneat iturum ad ῡπστcτ², ut hac in re magna moderatione utatur, et nunquam circa Eccl. ne loco meriti et remissionis poenae peccator majorem poenam a Deo accipiat. Nundinationes si suscipiant, indulgentiam non negligant.

III. Mend. Omnino sanis et vagabundis ne quid detur, devota sonantibus aut canentibus detur, indevota resistatur. Haec si sacerdotes fecerimus, proveniemus una cum populo Dei in templ. Jerusal. coel. loco ῡ indulg.

plenissimae et aeternae adq solemnis alis An„
gelor et omnium a saeculo Sanctor ad confiten„
dum nomini Dni, quoniam bonus quoniam
in saeculum misericordia ejus. A.

25. Conversio ob merita alior.

Exord.

Paralyticus grabati Mr. B. 1..13. – Sanatio duplex facta fuit a Dno in gratiam meriti illor: BHAbBΓΔ BtpS uxb. Paralysis tamen illa corporis fuit figura paralyseos longe pejorij, seu animae quando haec fide et justitia carens impos redditur ad deambu= landum in viis mandator Dni. Non autem solum hunc, sed et nostris temporibus sanat Dnus animas medenda hac paralysi laborantes merito fidei et intercessione alior, qd uno exemplo temporij nri hodie ostensurus sum.

Corp.

Transiens non ante multos annos per unam ex
„ illustrioribus civitatibus Italiae, compulsus fui
a quibusdam amicis ad visitandam juvencu=
lam Elpinam N. comitissam NN. multi ingenii

et spiritus quae evolverat volumina Deistaz et Naturalistaz, et tali modo repletam iisdem habebat mentem et vitiatum cor, ut in splendidioribus societatibus eam appellaveris apostolam rationalismi, et primam lanceam incredulitis. Sed iis diebus Elpina jacebat infirma ad mortem. Agitationes conscientiae quibus vexabatur excitarunt pietem quorund domesticoz qui non participabant de ejus impietate, ut, frustra tentato quovis alio modo, adliberent vocem extraneam. Cucurri festinus, sed jam sero erat; quare perspexi qd prolixioriori discussioni tempus non foret Patus nonnisi improvisum aggressum relinquimihi ad eam lucrandam, sine alio praesentaneo ei Crucifixum. Horred misera, se distorquet: demin quasi rapta delirio impietis, compressa labia ad risum amarum et ludibrium. Inse abiit quantisper reversa, manibus a se repellit cum despectu signum salutis, simulq cum sarcasmo proferd has sacrilegas voces: Quid de hoc facerem? Sine(. resp.) o Dña, ut paucis dicam quid factura es de homine crucifixo quē

hic effigiatum tibi praesento." (Hic innuit
grandem ruinam in quam homo se praeci-
pitavit per peccatum 1mi hom.is, deinde ejus
relevationem per J. Chm ad pristinum
quin et altiorem statum. Quemadmodū
J. Chs divinizavit hom.m in ordine cogni-
tionum, in facultbus, in ordine suoz actu-
um, in ordine mediox, in ordine ejus esse,
in anima, in corpore, in societate, in suis
operibus, in suis gaudiis, tristitiis, in sua
vita, in sua morte.) "Dum haec exponerē,
sponsus infirmas Eques pius et sincere Ca-
tholicus erat ibi in angulo cubiculi orans
fervender, et cum ipso puella unicus fru-
ctus nuptiax ejus cum Elpina. Moribun-
da pendebat ex meis labiis dum loquerer.
Frequenti modificatione pallioris vultus
ejus monstrabat luctam internam suaz co-
gitationum. Ad postrema mea verba emi-
sit profundum suspirium: deinde balbutit
aegre haec verba: Et etiam pro me esset
possibile? Respondi: sine dubio, mea be-

nedicta filia. Mors ejus qui se obstinat in incredu=
litate, est essentialiter desperata. Poenitenti ex cor„
de, Ds iste extendit usq lubens sua brachia. Re=
liquid media salutis pro vita et pro morte. Dum„
modo velis, praesto sunt sacramenta reconcili=
ationis assecutatura tibi gaudia caelestia. Sol=
vit pro se hic Ds crucifixus qui jam offert in
balneum suum sanguinem, et in asylum su=
um cor. Haec audiens jam ultra cohibere se
non potuit, jam compuncta Elpina. Previgu„
it repente, experrexit se. Arripere Crucifixum, ad„
movere ipsum labiis suis, affectuose illum de=
osculari,* fuit signum subditionis. Clamor lae=
titiae exordus est de angulo cubiculi: erat spon=
sus qui cum filiola prostravit se ad solvendum
Deo hymnum gratiar pro tanto beneficio. Scena
erat nimis commovens, et ego quoq solvebar in la=
crymas. Elpina quomodius poterat non cessabat
pedere a quovis veniam ob praeteritam incredul=
m. Jussit in cineres redigi suam vestam et ele=
gantem bibliothecam quam sibi congregaverat
ex omni loaca modernae incredulit:is; et lega=

* et reosculari et rigare eum lacrymis,

vit ex adverso ingendem summam pro emptione et divulgatione librorz pior et catholicorz. Dein advocato me seorsim, extraxit e suo sinu loculū et imposuit meis manibus: erat solemnis abjuratio Chrismi, quo primis annis per baptismū se obstrictam sciebat. Sed Elpina jam appropinquabat suo fini. Festinavi reconciliare eam cum Eccla. Recepit s. viaticum cum illa fide et pietate ac si seraphinus in terra. Paululū post ferventissimos inter affectus, modo osculando Crucifixum, modo manum ministri ejus, composuit se in aspectum laetissimum et angelicum: ejus species jam a natura pulcherrima, assumpsit formositm et sympathian paradisi. Denique rursus admovit labia crucifixo, nec amplius removit illa. Expiravit Elpina in osculo Dni.

(Haec ex Manuali Catholico di Raffaele Cercià S.J. professore di Teologia nel Collegio Napolitano. Edit. 1855. Hic Pater meo tempore degebat Romae in Collcg. R.)

Concl.

Haec vobis primo inserviat qua ministris futuris

Crucifixi Dni ut inniteminni zelum hujus sacerdo=
tis pro salute animaz errantium; dein aversemi=
ni perniciem libroz pravoz quaz tam pulchraz
nat. indolis et ingenii animam ad extremum
os praecipitii adduxerunt; denique ut in incre=
dulis? aut perversis? vestraz olim animaz aut
vestroz domesticoz (. his enim perversis tempori=
bus quibusdam vobis filii evasuri sunt praoi.)
aut familiarium, non negligatis orationem et
sacrificia pro eoz resipiscentia. Multi enim
geniuz omnia adhibent remedia hum. adre„
vocandos ad bonam frugem filios, et non suc=
cedunt, quia negligunt Divina; Dei enim solius
est movere cor. Dein, etsi non sint alii propin=
qui nobis carne, tamen et pro ipsoz salute
sollicitos nos maxime sacerdotes esse oportet.
Huc spectat exhortatio S. Jacobi V. 16.. f.

26. S. Nicolaus

Exord.

Post Chm et 6.am V. apud Ruthenos primas obti=
net S. Nicolaus, non modo autem nunc sed et anti=
quitus. Rpr pars Epiae Ruthenoz ad Sixtum IV. in=

ser Lua Monum. Vat. p. 77. data Vilnae 1476.

Distinguitur autem S^us noster maxime mira=
culis: Радуся.. чудотворче! in Graeco quem
Rutheni in honorem Sancti composuerunt.
Inter innumera Sancti miracula ponuntur et duo
quae vobis hodie narrare volo cum hoc scopo ut
et vosipsos et populum vobis olim credendum
in hac salutari devotione magis magisq; con=
firmetis.

Corp:

1. Miraculum de Demetrio in mare deturbato
ex S. Methodio Patriarcha Cplitano ap. Falconi=
um, p. 57. Sed ludius de Joan. ibid. p. 66
2. Miraculum permanens, liquor ex ss. ossibus.

Concl.

Ut non solum Sancti icones et altaria magna
cum decentia et pulchra custodiatis, sed et ejus
miracula populo subinde narretis, quem in fi=
ejus vitam accurate perpendatis. (. Alapa.) Nos
vero in mari hujus saeculi variis tentationibus
et periculis jactati, invocemus S^um cum Demetrio, ut
in dom^a aeternit^is n^ras incolumes inveniamur, Araslati.

illuc opera S. Nicolai, laudaturi una cum ipsō Dm
in aeternum.

27. Principum Servitus.

Exord.

Erat quidam Dynasta qui habebat 70 filios. Hoz
unus post mortem Patris ut solus rex poliretur
summa, machinationibus suis occidit super uno la-
pide omnes suos fratres, excepto uno qui se sub-
traxit. Fugiens autem constitit super vertice mō-
tis imminentis Urbi quae tyranno favorem praesti-
tit, et hunc apologum ad populum pronunciavit.
Judic. cp. 7. 22. Dynasta hic est Ged. filius tyran-
nus Abimelech, filius natu minimus et Joath.
qui hunc apologum nobis reliquit sapientem,
scriptum lib. Judic. cp. qui est omnium apologo-
scripto traditoz antiquissimus, multis saeculis
ante Phaedrum, Aesopum aliosq apologi Pas Grae-
cor. Sed quid significet, esto subjectū hod. sermoni.

Corp.

Significat Sichemidas in electione Dynastae debu-
isse se conferre ad viros virtuosos, qui intelligerent

se non ad sui cōmodum sed ad sui servitutem
promoveri. X Antigonus rex dicebat Regnum
non esse aliud quam splendidam servitutem Lp.
t. 13. p. 982. D. col. 2. Qd in politico, idem verum est
in Principatu sacro: to Seroys servoz Dei RR. PP.
et Chi: qui .. major ... pro multis. Mr. X. 43 .. 46.
Qd de suño Pontif. hoc proportionaliter de Epō
dioecesano. applicemus hanc veritm ad Excell. Metro-
politam nrum. Occasione Resignationis ejus hic ser-
mo habitus est.) Cum fuit Romae sine dioecesi,
dicebat: jam nonnisi in paradiso melius mihi es,
set; et qua Epps Naz: qd ille non potuit obtinere
ut sine dioecesi esset, hoc ego obtinui. Sed non ita
futurum erat. Vocatur ad administrationem pri-
mo Premisl. dein Archieppalis hujus amplissi-
mas Dioces. quas inamoenit. laborescq talit. (a
liquot enumera.) et tandem adactas ad resigna-
tionem. O rem, dicitis, inauditam! Gravem, sed
nondum extremam. Caelestinus R. P. et Greg. Nz:
si propter me demp .. mare. Isidorus ejusq
successor nostri olim Metropolitas ap. Theiner
Vicende, p. 82 D, et 83 D. Sed quae. Quamnam

× secus dominationem eoꝝ evasuram esse per=
niciosam dum subditi dum Principibus. Quā
vere haec ille de finali pernicie prophetavit,
ostendit eventus, vv. 23. et 53

ob causam hoc erant ei malum evenisse creda=
mus? Ex parte saltem vere dicam: Vulneratus
est ppter iniquitates nras. Ipse vir sine malitia
etiam alios sine malitia habet; interim tamen
bonitate ejus non semel abutimur et adversus
ejus statuta agimur, illo coram gubernis nos
defendente. Cum locumtenens coram eo de nobis
quereretur ob mutationes rituales, ipse nonni=
hi unum nroz sacerdotum talem affirmabat;
interim ego ipse hisce vacationibus tres deca=
nos comperi. Hinc Missa pro benefactoribus Dom.
Nat. ad Оуспеньска. Pars et clerodines Semin.

C o n c l.

Qd de Eppiscopo Prom. et aliis diocesalibus dixi,
proportione habita de quovis animaz Curatore
accipe. Sunt quidam qui statum sacerd. eligunt
ob lucrum vitaz temp. Isti sunt spinaz qui popu.
lum Dei pungent. Et parum est si extorquendo
diripiant eoz temporalia, nisi etiam suo sensu
terreno dissipent in eis Spiritum, ex quibus isti
die judicii erumpet ignis cruciaturus animas
et corpora eoz usq in sempiternum.

28.

28. Vox e Catachumbis.

Exord.

Invenimur in spiritu propse Civitem amplā circumdatam altis antiquisq moenib. Campus qui hic prope eam protenditur, intercipitur subinde ruinis. Dominatur silentium qd non interrumpitur nisi cantu alicujus aviculae. Huc vos adduxi ut audiamus vocem Propatrum vrōz Chroz trium priōz saeculoz. Illis denegatum fuit vivere sub sole fruiq luce ejus; coacti sunt vivere in viscerib terroz in horrorib umbraz: habitaverunt subter hanc Civitem et subter hunc vastum campum, hic preces sacrificium immaculati Agni offerebant, et saepissime a persecutorib quasi agni macta=ti hic a fratribus suis conditi fuerunt. Videamus ergo primum quaenam sit dispositio vastissimaz subterraneaz Νεκροπόλεως seu catachumbaz, ut exinde prodeuntem vocem percipiamus. — Corp.

Disposit: Unus ex ingressib ad catacumbas

est hic ubi stamus. Pars campi clausa muro,
pervia est per hanc portam. Pulsate diligen-
nabulum: egreditur Custos: habetisne schedas
permissionis a Vicariatu? Habemus. Favete:
et pass 50 passus deducit nos ad hiatum
terras, attollit valvas quas cum claudunt, di-
stribuit unicuiq candelam, descendit per
gradus sub terram et caeteri post eum. In-
cipiunt tenebrae; ipse felicibo igne quosquisq-
q, accendit suam et alios candelas. Et en di-
spositis: 1. Μεσαυλαιον (. Curritoz.); 2. Orato„
ria cum sarcophagis; 3. Alia oratoria cum
picturis Chi (. sub symb.) b. V. et aploz; 4. A„
lia cum symbolis Sacramentaz: IXΘVS, Cru„
strum cum panib. et vino.
Per haec ita deducit usq ad 5um προσαιον
devenitur. — Talis est ergo locus iste in quo
Patres nostri per 3 saec. se se occultaverunt, ubi
oraverunt, ubi post supremam luctam cor„
pora eoz quieverunt. In isto uno κοιμητη„
qiw (. sunt autem κόλλκαναδεσσι.) nius depo-
sitoz MM. ascendit ad 374.000, et 40 Pontifices

quoz κολοκανήδεσθε obtruncati fuerunt super
Sede, circa alia sedilia retro altare sese eri=
gente. Locus iste sacer est, flectamus hic ge=
nua et succinamus super istis sepulchrij
τραπεζιον παρασταδεως: ἄγνιζα Θοπία προ=
πον.

Vox. Altum profundumq silentium in ||
tra tenebras: sed ista monumenta et cine=
res muti eloquentiora sunt omnib Rhetorib.
et multo magis sonora omnimba. Ecce cla=
mant: Filii nostri dilecti, genus elect. rega.
le Sacerd. Chñi! respicite in nos! despicite
terram, et certate pro coelo usq ad morte!
(Dein analys. juxta tripl. concupisc.) Despicite vo=
luptes ex creaturis, et certate pro voluptbs ex i=
pso fonte Deo; despicite divitias fugaces quae im=
plere nequeunt cor vestrum, et certate pro divit
aetern. implentib ipsam Divinam; despicite glori=
am mundi, et certate pro gloria filioz Dei.—Ubin.
sunt modo deliciae divitiae et gloria hujus civi=
tis quae inebriabatur sanguine nrõ. quae nos
prohibebat frui luce solis et tabescere cogebat in se=

nebris et in umbra mortis? Transierunt haec o„
mnia velut somnium, et quid profuit eis eor cru=
delitas, et quid nocuit nobis. Ecce animae eor da=
bescunt modo in visceribus terrae in tenebris in„
feror, cruciandae igne in saecula saeculor; anime
autem vrae circumfusae splendorib. coelestibus
delectantur voluptibus sempiternis. Corpora eor
sicut et vra in cinerem redacta expectant resur=
rectionem ad ignominiam et mortem aeternam,
nostra vero ad gloriam ac vitam aet. Valete et vi„
riliter agite! Subintrat vox Salvatoris: Въ пѧть оўзкїй.

Concl.

Brevis reflexio superseipsum quisq juxta triplic.
concupisc; facta antea objectione: adversus quem=
nam certare debeamus, cum modo non vivamus tē=
pore Neronum, Diocletianorve? Resp. Totum bellū
convert. adversus Luciferum qui per tript. concu„
piscentiam nituntur nos adhaerere facere terras et
abstrahere a coelo. Sed si cum SS. Martyrĩbus de.
bellaverimus eum, una cum ipsis olim coronabi=
mur in coelis.

29. Mauri Amīr: Conversio

Excerptum

Ex Annalib. Prop. Fid. Lugd. vol. 33. 1861.

Exord.

Pater Timotheus Bermingham natione Hi-
bernus missionarius Americ. notus mihi Ro-
mae conferebat se (. majo 1852. Stat. Confed.)
"ad oppidum Abeville unam ex suis sta-
tionib, dum in medio campōrum ictus fu-
it spectaculo novo. Circa centum equi co-
ram se, cum ephippiis et frænis alligati
stabant arborib, sed absq equitibs et absq
custodibs. Prope eum aliquālis nūs cur-
ruum villicoz cum equis junctis erant se-
cus viam, quin saltem unus homo cerne-
tur. Quid factum est de possessoribs illo-
rum currūm derelictoz? Sed postquā
ascenderit collem, missionarius peregrinas
detexit mysterium. In declivi montis ad-
verso inveniebantur collecti multi homi-
nes utriusq sexus, et in ipso fundo vallis

spectaculum (. pulpitum.) desupercum furca. Supplicio plexuri erant servum nigrū capite damnatum ob mordem uxori suae illatam. Subiit sacerdoti Dei cogitatio, sine ille baptizatus foris nōn. Calcari concitat equum et pervenit juxta furcam, eo ipso momento quo Sciaritius solum in pulpito cum damnato incipiebat legere sententiam. "Quemnam exitum scena ista habitura", hodierno sermone consideremus.

C o r p.

"Homo Dei petiit veniam loquendi uno momento cum paupere meuro in acta jamjam strangulando; et accedente permissu pleno caritātis Sciaritii incepit segnēs dialogus in limine aedernitis.
Pertinesne tu ad aliquam Ecclesiam? Nō, respondet homicida. An unquam baptiza. tus fuisti? Non, quod sciam. Scias ergo respondit Sacerdos, Dnum N. J. Ch. mor" tuum esse pro peccatoribs, et pepercis- se etiam latroni poenitenti. Tu compa-

rebis mox coram Deo. Visne tu intrare in paradisum prout fecit bonus latro? Volo, respondit maurus studiose. Ut hoc accidat, opus est esse baptizatum. Ego volo baptismum. Sed insuper opus est ut tu dedesteris sincere tua peccata, ut dignus sis suscipere hoc sacramentum. Ego ea detestor ex toto corde, dixit patiens, et torrens lacrymas inundavit faciem ejus. Sciariffus tunc narravit Patri Bermingham miserum illum servum ostendisse poenitentiam illico a patratione criminis; se ipsum tradidisse manibus justitiae, et damnatum fuisse praevia depositione sui ipsius.

Caeterum jam non agebatur nisi de procurandis aliquot guttulis aquae ad regenerandum damnatum; sed inveniebantur in campis aridis et longinquis ab habitationib. Sed vetula quaedam eo se conferens ad vendendum panem pipere condītum dedit paululum aquę in vasculo bracteali... Procumbe in genua, dixit missionarius patienti, habenti jam capistrum in collo, et crede esse unum Dm in trib. personis div.

Vm Tm et Sp. S^m; et Patrem miseraturum esse
sui per intercessionem Filii, si de poenitueris
sincere. Repete actum contritnis quem tibi
sum recitaturus, et sine ut cor tuum elevetur
ad coelum ad implorandam remissionem a
Dño, dum labia tua declarabunt tuam
poenitẽtiam. Maurus pronunciavit tunc alta
voce actum contritnis, Sacerdos fudit aquam
purificandem supra frontem Catechumeni,
cucullus supplicii illico aptatus fuit in fa„
ciem ad abscondendum contorsiones, et pul„
pitum disparuit sub pedibs novi Christiani,
qui fuit contortus in aeternum clamans: O
Jesu, miserere mei! + Deprca ad parad^s. ut oli de Cruc. *

C o „ n c l:

Discamus aliquid a 2^bs protagonistis hujus sce=
nae; aliquid a Mauro, aliquid a Sacerdote. A Mã=
ro obedientiam fidei, a Sacerdote activem zeli.
A Mauro obed. fid: neq anterior malitia neq praesens
ignorantia excludere potuerunt lumen fidei aba=
nimo rite disposito secund.^m qd script.^m est: Exorti
est in tenebr. lumen rectis corde. Paucis minutis pr„

+ O admirab. mutationem! Jam in atro corpore
anima candidior nive: Asperges me hyssopo
... dealbabor. Aspersit eum non Moyses, ut o-
lim Judaeum, sanguine vitulor et hircorum
et aqua communi, sed ipse Chs aqua baptism.
et sanguine suo. Et transtulit eum de furca.
* de morte ad vitam, de servitude ad liberta.
tem et gloriam filior Dei, exclusum a societa.
te hominum ad consortium angelor et SS.or

venit ignorans sine labore merito fidei eo quo do„
ci non perveniunt post multos labores ob inobedi=
entiam fidei. „Surgunt indocti, inquiebat Augstin.
adhuc Manichaeus, et rapiunt .. profundum. Car=
„puitur Protestantes ingentia opera et quidem
circa S. Scripturam edentes, et neq Univ. Eccles
auctoriti acquiescentes, et in ipsij scripturij quas
„dilucidant suam damnationem reperientes: Si
enim, inquit, non audierit Eccl̃am .. blicanus.
Ego Evangelio non cred.. Eccles, ait Augst. Et nos
quidem circa dogmata fidei quandoq agitamur,
et quo magis scrutamur eo magis obscuramur, et
vehemender erramus: neq enim in laboriosa et anxi=
a scrutatione sed in sincera et humili dispositione
illucescit nobis lumen fidei: Exortum est in teneb.
.. corde.

A Sacerd. activi^m zeli: relate ad ἑτεροδόξους. Sub„
inde ap. nos una cum sacerdbus conversantur
et chartis foliis ludunt Lutherani aut Calvinistæ,
A si saltem unum verbum quis Sacerd Sum ej
dicat circa veram religionem. Quin imo tam isti
heterodoxi quam subinde A Sacerdotes omnes re=

putant religiones ad conseq. aeternam salutem aptas. O crassam ignorantiam: „Non est aliud nomen .. sieri." et „Qui non credit .. eum" Jo. III. 36. Et conversantes cum Schismaticis non recordamur verbos quae quotidie in symbolo recitamus: Εἰς μίαν ἁγ. .. ἐκκλησίαν. Quin imo unus nostrū cooperatus est modo positive tum suasione tum expeditione petitionū ad Eppum Schisma, tum pro incorporatione ad Schisma nomine unius pagi. Confessus est et dixit se id fecisse ad ostendendum dentes Romae; sed ostendit et contiverunt ei. Suspensus est enim ab officio et hisce dieb. suspendetur a beneficio. In periculum ruinae aptis simul et templis adduxit integrum pagum, in angustias suam uxorem et in inamoenum Archieppum, totam denique nationem in calumniam alienigenoz. Talia emolumenta pariunt phanatici seu excessivi народолюбцы, melius dicam народолѣбцы et народогѣбцы. Vos ergo sacerdotes futuros obsecro ex nunc addiscatis sedulo fundamenta nrae religionis ut pos-

sibis quondam animas aberrantes a fide
adducere ad unicum ovile Chi cui gloria
et imperium in saecula saeculor. A.

30. S. Josaphat et Rutskii Oplgia.

Exord.

Fallitur si quis existimet Splem debere invi=
gilare super honesta conversatione alumnor
solum tempore comorationis eor in Seminario
Debet enim insuper exhortationib suis percur=
rere universum campum Vitae Sacerdotalis
pro variis ejus adjunctis, et ostendere normā
quam tenere debeant egressi Seminario toto
tempore Sacerdotii sui: ostendere quae bona
sequantur et quae mala evitent.
Perlustrans quas circa nos gerundur reperio
sequentia circumferri judicia circa nostros du=
os Hierarchas S. Josaphat Kuncewicz Archppū
Poloc. et Velam. Russiae Mrtam Pol. Russiae.
(. Indicandur quaedam dicta et facta, et quoad
scripta: Didychi Hist. Russ. et J. Kaczala in Poli=
dyka Polakow etc ita scribit:

„Sam Jozafat wywołał zawziętość ludu, któ-
ra doszła do tego stopnia, że 1623 został zabity.
Stało się to tak: Metropolita Koncewicz u-
dał się do Witebska gdzie przy assystencyi
wojska czynił prawosławnym zwykłe gwa-
ty...

Piano 12. listop. w niedzielę Archidiakon K.
Koncewicza Dorothej napadł na prawosła-
wnego popa, przeprawiającego się przez
rzekę Dźwinę dla odprawienia nabożeń-
stwa. Fanatyk był nie sam. On zbił popa,
związał na rękach i nogach, zamknął go
do Arcybiskupiej kuchni. Wieść o tem no-
wym gwałcie poruszyła całe miasto... Tłu-
pa rozdrażnionych ludzi wdarła się do Arcy-
biskupiego domu. Pop prawosławny był o-
swobodzony, a przewódca znienawidzonej u-
nii padł śród sług swoich pokaleczonych,
i ciało jego wrzucono w rzekę. Ida pag. 118,
absq citatione documenti ullius." Cfr hic p. 205.
Et p. 85: Na ruskie biskupie posady mia-
nowano dworaków lub urzędników bez

Teologicznych nauk. Quos inter: „Jan Ruc=
ki był Kalwinem, pozyskany dla Katolicy=
zmu, za radą Jezuity Boksa na rozkaz Pa=
pieża przechodzi na obrządek wschodni
w celu promocyi na Biskupa Ruskiego.“
Et p. 7 ead. 85. „Miejsca Chierarchii ruskiej
poobsadzać osobami przychilnemi Polsce i
Unii.“
Verum maxima cum injuria praedicas
nobas inuri Ariq hoz hierarchaz hodier=
no sermone ostensurus sum.

C o r p.

I. S. Josaphat.

Prob. 1. ab extrinseco, seu auctorite Eccle.
Tale scil. judicium est contra sensum
Eccles, sum nostrae Ruth. sum Romanę
Matris et Magistrae omnium quae sub
coelo sunt Eccles (. Trid. Sess. 7. can. 3.).
Contra sensum Eccles nrae, quae statim
ab initio memoriam ejus officio et quidē
πολυελεηῳ celebrare voluit, et postea in
Synodo Zamosc. (Titul. 16.) confirmavit se=

stum ejus. — Contra sensum Eccl.as R. quae i=
pso die centennarii martyrii Principum aa. 867
in Basilica S. Petri quo totus fere orbis terraz
confluxerat, canonizationem ejus celebravit,
cultumq ejus ad univ. Ecclam extendit.
Injuriosa quoq est numerosas illi repraesen=
tationi Cleri nostri, quae ad dictam celebra=
tionem Romam contendit, et inprimis Ssmo
nro Hierarchas Josepho Sembrt. qui una me=
cum univ. fere Austriam maximis itineris
et humiliationis incomodis peragravit colli=
gendo pecuniam pro ornanda basilica Vatican.
et quidem omnino sponte. Haecne suscepta fu=
ere за сфанатизованого Монаха?
Obj. Non est de fide. Resp. Neg. supposidum; sup=
ponitur enim hic obediendum esse Ecclae solū
in iis quae ad fidem pertinent, et non etiam
in iis quae ad disciplinam; cum interim etiam
in casibus individualib Deus obediendū
Eccl.ae praecipit dicens: Si peccaverit in te fra=
ter tuus. et quidem sub poena: Sit tibi ... publi=
canus. Non est dogma fidei Canonizatio SS.or ut

multa alia, et ipsa praecepta Eccles, sed est de
fide obediendum esse Eccles. Deniq intollerabi=
lis praesumptionis est velle videre sapientiorē
quam ipsa Eccla, et majorem habere Sps. S. co„
piam quam ipsa Sponsa Chi.
Prob. 2: ex ipso rei merito. Nota phanatismi
et crudelitis ex ipsis testimoniis dum catho„
licoz dum schismaticoz coaevis Sc., quae e
contrario exhibent nobis indolem ejus valde
mitem et attrahentem; adq ut Catholicos o=
mittam, satis sit afferre schismaticos.
Publicū testim: Eppi schismatici excom=
municationem fulminarunt contra eos ex
suis qui cum alterutro Josaphato aut Rut=
skio conversarentur. Tabulae Collegii Graecoz
in Biograph. succincta Alumnoz n. IV. Satis
scit. fuit ex illoz testimonio cum his viris lo„
qui et ad Unionem attrahi. Phanatismus et
crudelitas a se repellunt. Nempe, ut Nznus
de Athanasio scribit: Amabilitate sermonū
corda ligans, et: „Nam et percutientibus ada=
mas efficitur, et diffidentibus magnes, ar=

cana naturae vi ferrum trahens, ac duris-
simam omnium materiam sibi adsciscens."
Testim. privat. 1. Joannes Chodyga Consili-
arius Polocensis, qui ex propria confessi-
one erat ex numero eor qui nullatenus
favebant s. Josaphato, (Et revere particeps
hic invenitur omnium machinationum
quae contra Sanctum dirigebantur.) i-
da loquitur: "Josaphat amabat Schisma-
ticos, et ipse volebat reducere nos omnes
ad Unionem. Ipse horrebat schisma, sed ipse
non fovebat ullum odium contra nos, et ipse
nequaquam nos persequebatur. Ego repeto, ipse
attrahebat nos ad Unionem unice pr~~pte~~ solam
persuasionem, per suam doctrinam, et super
omnia per suam vitam exemplarem et sanctam."
"Pane et non saxis Josaphat attrahebat nos ad
se et ad fidem catholicam", dicebat alius. (. Acta
Comission. apost.-Depositio Joh. Dziatkiewicz ja-
cta sub juramento in Inquisitione publica in
civitate ubi vixerat Josaphat. Guepin t. 1. p. 260,
inde quoq ex p. 264, 265 textus sequentes.)

„ Ego ipse audivi dictum a Schismaticis: Si Jo=
saphat staret ex parte nostra, nos biberemus a„
quam qua ille lavat suos pedes.„ Et „ Nos eum
operiremus auro si ipse vellet venire ad nos.„
Judaei quoq: „ Si talis justus non intrat in re„
gnum coelor, quis ergo eo penetrare poterit?„

Obj. Cancellarius Lithuaniae Leo Sapieha litteris
ad S. Josaphat, accusat eum indiscretionis op=
ponens ei mansuetudinem SS. Ambrosii et Chmi
et prior Chnor qui sufferebant persecutiones
quin recurrerent ad potestatem politicam.
Kaczata p. 114.
Resp. Cur testimonium hominis saecularis Polo=
ni praeferamus testimonio Epi Rutheni? De„
inde, si accipimus testimonium Leonis praece„
dens, cur rejiciamus subsequens. Scil. post re„
sponsum S. Josaphati[x] ille non modo mutavit
sententiam, sed etiam pos martyrium ejus fu=
it principalis promotor Beatificationis ejus,
et exinde in protectorem familiae suae assu=
psit eum, et ad hanc usq diem retinetur a fami=

X. Seu potius post juridicam disquisitionem cau-
sae intersectionis ejus

lia. (Vide Ital. p. 299.)
Sed videamus responsum Sancti. (Vid. Ital. pg. XXXVIII. integra.).
Circumstantiae occisionis. In relatione Kacraly plures sunt falsitates quam verba. Et quod maxime mirandum, talis relationis nullum omnino ab eo citari documentum, in re tanti momenti; ab eo, inquam, presbytero Eccles cath. contra sensum Eccles cath. Verum huic: Stato sic to tak, opponimus ei testimonia testimonia Hierarchae Puzhenoz Suszа Epp Premisl. et Elias Morochowski Epp Wladim. quoz primus Vitam S. Josaphat scripsit an. 565, scil. 43 annis a martyrio ejus, secundus ipso tempore S. Josaphat (Archiv. S. Athan. ap. te p. 147. et in fasc. III. dicitur ingressus Collegium Graec. a. 1596, seu tres an. ante ingressum Velaminii.), et insuper ipsius Rutski. Praeter hierarchas opponimus et oculatos testes tres, Dorotheum Lecikowicz Archidiaconum ejus, Emanuelem Cantacuzenum Supraintendentem ejus, et Greg. Uszacki praepositum

domesticoz ejus, qui modum rei gestaz fidei sa„
cramenda confirmaverunt. Exhoz ergo relatio„
nibus ita res accidit:
Presbyter Apostata Elias ab ultimo consilio Schi=
smaticoz interficiendi Sanctum die 12 Nov. jus„
sus fuit sistere se ad transitum ejus ut eum im„
peteret injuriis. „Famuli Praesulis, dicebant„
conjurati, non patiendur insultari impune su=
um Dnum. Ipsi conjiciend in carcerem Epplem presbyte=
rum, aut afficient eum ictibus. In utroq casu
nos parati erimus ad eum defendendum, et nos
invademus palatium Eppale. Eppus peribit
qua perturbator pacis publicaz, et ipse non
torquebit nos amplius sua Unione„. (Moro„
chow.)
Interim hora matutini (.Domin.) appropinqua=
bat. Archieppus contulit se ad Ecclam. Archi=
diaconus Dorotheus secutus est eum; sed ante=
quam discederet, curavit excitare somno Can=
tacuzenum, qui debebat parare comprehen=
sionem Eliae. Iste miserabilis erat jam suo lo=
co, et in brevi trajectu ab Eppio ad Cathedrale.

Josaphat subire debuit adhuc ejus improperi„
a. Postquam Praesul ingressus est Ecclam, E=
lias continuabat suas invectivas. Hae re=
sonabant usq ad Eppium, et domestici Prae„
sulis auscultabant eas frementes. Cum Canta=
cuzenus eis dixit Josaphatum praecepisse
comprehensionem presbyteri, ipsi egressi sut
omnes ad capiendum eum. Visa hac parva ma=
nu hominum Elias voluit elabi, sed circum=
datus undiq densus fuit absq ulla laesione,
et ductus ad Eppium, ubi clausum est eum
in culina. Merebatur carcerem et vincula,
mansuetudo Josaphati pepercit ei ... Cum
matutinum compleretur, Josaphat remea=
bat aedes suas. Nunciatur ei presbyterum He=
liam comprehensum esse; ipse statim jussit
dimittere eum. Ablato sibi praetextu parricidę
ferociores evadunt, et aggrediuntur palatiū
els proud ap. Guepin tom. 2. pg. 92. aut in
Vita Ital. p. 337.

II. Velam. Rutski

Hic fuit quidem Calvinista, non tamen electi=

one sed genere, seu nativitate. Quando tamen agnovit veritatem Eccl̃ae Cath. Aliud pro eadem sacrificia grandia: alienationem familiae a se, et privationem sustentationis, iter pedestre a Russia Romam usq quaerendo hospitalitem in claustris et Xenodochiis (. Guepin. t. 1. p. 37. 38.). Qd si ille jussu Urbani VIII. coactus est amplecti ritum Ruthenum, hoc non probat nisi sollicitudinem hujus Pontificis pro erigendo ritu isto et Unione perdurandum virum, et ex alia parte mirandum statum ad quem ritus noster reductus erat per schisma. „ Eccla Graeca, dicebat ille, redacta est in nostris regionib ad horribilem statum confusionis et ruinae: personae et res ex aequo contemptibiles sunt; pastores stagnant in ignorantia, et populus in crassima superstitione „ (. Guep. p. 38.). Caeterum non ignoramus nobiles nros ex Calvinismo conversos esse ad Catholicismum simulq ad ritum lat. Noster aute Velaminus non modo fuit nobilis, sed et ut in duplici ejus Biographia servata in tabellariis S. Athanasii Romae, etiam ex familia „ quae apud

suos principatum olim tenebat, Ducesque Mo-
schoviae produxit. Quantum autem postea so-
licitus fuerit de conservatione ritus Ruthe-
liquet ex ejus literis ad alumnos Ruthenos
Collegii Graecor Romae asservatis in tabulariis
ejusdem: „Martianus, quem non semel jam
poenituit mutationis ritus. Si milleni sae-
lares, diligenter procurate ut faciant profes-
sionem de servando ritu graeco, quam qui-
a non fecit Martianus, subtraxit se a nobis.
Item aliis duab. literis sui MSC pg. 164, 180, 188.
Si talis homo fuit assumptus ad Epp.atum, non
tamen repende, sed postquam exegerit 8 an-
nos alumnus in Pont. Collegio Graecor Romae,
et etiam annos in Ordine S. Basilii. Si
ergo indignus Epp.atu judicari nequit S. Aug.
quia ante Manichaeus, sic nec hic quia ante
Calvinianus. Ille insuper politicam Polonor
non curantem Unionem aversabatur, et cum so-
lo Rege tenebat (. MSC. p. 186, 175, 155.). Iste et
qui duos, aut, ut alii referunt, tres milliones
Schismaticor ad fidem Cath. perduxit; qui ab

Urb. VIII. Athanasius Prussias, Atlas Unionij, Co„
lumna Eccles appellatur; qui praenun„
ciato suae mortis die; cujus cadaver viginti
a morte annos undiq incorruptum appare„
it. Omnia haec ex biogr. MSC tui p. 286.
Utinam tales Calvinianos plures nobis Do„
minus concedat; tunc nemo sacerdos Catho„
licus contra ejus Amicum s. Josaphat indigna
scriberet. Memorabiliora: in Indice MSC Rom.

Conclus.

Cautela quam teneatis olim in conscribendis
operib. ut nempe bene attendatis Spiritum et
sensum Eccles; secus praeter laesionem consci„
entiae implicabitis vos multis inamoenibus
ex parte regiminij Eccli vobij advenientibus
prouti contigit Vaezalas aliisq.

31. Praesentationi b. Vis.

Exord.

Arca testamenti vel. in templo Salom. qd destr„
ctum est per Chaldaeos, fuit, in templo Zorobabel.
qd destructum est per Romanos, non fuit. II. Mchb.

× Cui in Senatu pharabicus ille schismaticus sese opponens, in ipso conflictu extinctus est (. Lit. ejus sui MSt p.); ad cujus jussum, mortuus Smotrycki Breve Urbani VIII. digitis inavulse fenens, remisit. Biogrph.

5,6,7,8. Verumtamen si in 2o templo arca testa=
menti vel. non fuit, fuit in eo arca testamenti no=
vi. Cernite eam hodie in templo illo praesenta=
ri ~~Dno~~ a parentibus suis grandaevis et conse=
crari Dno. Cernite puellam aetate tenellam et
virtutibus provectissimam; cernite angelicum e=
jus vultum, typum innocentiae, susceptia Sa=
cerdote Dei ac ferre separationem a parentib.
suis, et introduci in τροφειον qd penes templū
erat. Sed ob quas causas illa eo tradita fuit,
esto subjectum hodierni sermonis.

C o r p.

Indicetur scopus 1o ex parte parentum, 2o ex
parte Dei. Dein, quomodo illa ad scopum ex
parte Dei sese in τροφειῳ praeparaverit:
consecrando Deo in perpetuum corpus suum
et animam suam. Corpus, per votum virgi=
nalis, ut sic nesciens responderet Providen=
ae Div: Ecce virgo concip. Animam, per va=
ria exercitia Spiia (. biogrph. n. V.) et actum con=
tinuae praesentiae Dei. Concl:
Applic. Non sine causa, occurrente hodie hoc

x gestientibus angelis

festo, de q̃ eo vobis sermonem facio, quia ex o||
mnibus festis b.V. hoc specialiter vestro cum Se=
minario connectitur. Illa fuit consecrata Deo
et educata in ꝏpropheriꝫ, vos ob iñumer.
Sacerdotium consecrati estis Deo, et educati
in Seminario. Ostendatur similitudo sco=
pi ex parte Dei: O venerandam sacerd. dign.
... incarnatur. Augss. Proferre debuit Chm
hominibus b.V.o vos etiam per Evchar., pr
verbum. Sed ad sanctum munus, ut illa,
& vos quoque praepāri hic debetis, pr
similia opera. An illa exerceamus, et quidem
sicut oportet? Capitur incuria quorundam
in angulis Seminarii tempore div. officior. et
cōmunium precum delitescentium. O si scires
quid sit damnare aut salvare in aeter.te, salva=
re aut damn. in act. alios. — Obj. Quid adeo prae=
parare me debeo pro villicis? Resp. Sub vestim.is
et formis rudib. latentes animas creatas ad imag.
SS. Trin. redempt̃ pretios. sang. D. Consortes fut.
Angelor. et Sanctor., Speculatores Dei vultu ad vultū,
quoad corp: in resurr. sicut sol. Ut una cum ipsis o||

lim praesentari mereamur in templo coelesti Jerusalem gavisuri et glorificaturi Dm per universa saecula. A. λόγος ἀχάριστος.

32. Rector et Recti.

Exord.

Procul dubio Rector Seminarii hujus est res magni momenti, et difficilis.

Magni momenti: ab ipso enim post Epum pendet universus Arinsq dioeceseos Clerus, quem ipse immediate efformat, atq etiam universa natio, in quam per clerum a se insidulum influit.

Difficilis: Ars artium Greg. Et Chrus hom. 60 in Mtth. XVIII: „Quid majus quam animis moderari, quam adolescentulos fingere mores? Omni certe statuario, certe pictore, omni certe statuario, cerisq hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignorat."

„Cum autem unus ex vobis qui nunc me spectat, futurus est Rector hujus Seminarii, hinc

quales in ipso expectandus dotes hodierno ser„
mone indicabimus, et etiam quomodo erga
ipsum affici debent Alumni.

C o r p. I. P.

Documenta quaedam ex philosophis gentilibus,
quaedam ex PPS.

Ex philosph. gent: Cicero lib. 1. Officioz: „ O„
mnino qui reipublicae„ etc ap. Lp. in I. Pet.
2. to. 19. p. 417. 1. C. et Aristot. et Plutarch.
Lp. t. 3. p. 578. 2. D. seil. in. 2. Reg. K. 1.
Ad 1. docum. Platonis specdat apologus in
paraen. 27. et Severus ap. Lp. t. V. p. 34. 1. D.

Ex PPS. Isidorus Hispal. lib. 2. Officioz:
„ Ita humilitate pariter et auctoritate prae„
esse debet, ut neq per nimiam humilitatem su=
am subditoz vitia convalescere faciat, neq
per immoderantiam severitatis potestatem exer„
ceat.

Ad documenta ex gent. refer et illud Platonij
de Patre familias, quem alienbi aiit oportere
primum e somno surgere et ultimum de„
cumbere, ad hoc ut oeconomia prospereł.

Obj. Haec paraenesis valet solum pro illo u,
no qui futurus est Rector, ad non pro nobis
reliquis.
Resp. Haec quae dixi de Rectore, accipienda
sunt de quolibet gubernatore Comunitatij;
vos autem fere omnes futuri estis Rectores
animaz.
Quae. Multi gubernatores Communitatum
tam civilium quam Splium non habendi il=
las dotes; quare ergo Ds tales dat curatores?
Resp. Providentia Dei in distributione cura„
toz saepe addendit merita subditoz. Huc pfr
exemplum Phocae et pseudomonachi Aegy„
ptii ex Anastasio ap. Lp. tom. XI. p. 1006. 1. D.
Et ante haec duo exempla, ibid. verba Job: „qui 14.30.
regnare facit„ eos et Isai. 3.4: „Et dabo pueros„.

II. Pars

Subditi erga Rectorem: Hebr. XIII. 17. „Obedite.
cum coment. Lp. t. 18. p. 575. 2. B, sqq. et t. 13. p. 872
2. D. Et Chrus alicubi: „qui periculum animae
suae pro le suscepit. et t. 13. p. 873. 1. A: „Miro t. XI. p. 301
si potest aliquis Rectoz salvari„ hom. 34 in Hebr. 2. B.

Concl.

Videtis ergo quomodo se habere debeat Rector erga alumnos, et alumni erga Rectorem. Quod si tum Rector tum alumni ista sua officia rite adimpleant, tunc ipsum Seminarium fiet quasi paradisus terrestris floribus et fructibus virtutum abundans, et sum opere prosperabitur universa nati; prosperabitur tum in ordine spli, quatenus ejus individua imbuta per tales sacerdotes sanctitate et justitia, magno numero transferantur ad nobilis. senatum cael. Jerusalem; tum etiam in ordine materiali, quatenus etiam haec conjuncta est cum justitia, secundum qd scriptum est: Justitia elevat gentes, miseros autem facit populos peccatum.

33. Cantus Eccl.

892. Exord.

Deum laudare potest homo anima, corpore et

instrumentis. Anima dupliciter: voluntate et in=
tellectu, seu, ut verbis Apli utar, spiritu et men=
te, scil. piis affectibus et consideratione, quor
utrumq locum habet maxime in meditatione.
Corpore etiam dupliciter: recitatione et cantu.
I. subinde et corporis motu: II. Reg. VI. 14; In Ita=
lia oppidani gloriantes corpore S. Xisti P. M. et alii
ex Serrario ap. Lp. t. 3. p. 512, 2. B. J. Instrumenti
variis: psal. 150, ultimis 3bus vv: Laudate.. tubae et
Verum ego hodie nec de 1o. nec de 3o. genere lau=
dandi Dm loquar, quia de 1o. loquor in tracta=
tu de meditatione; de 3o. apud nos in Ecclesia
non est usus. Igitur thema hodierni sermonis e=
sto: Quomodo a lectoribus et Cantorib. debeant in
functionibus Eccl'cis persolvi lectiones et Cantus

C o r p :

Modum praescribit Aplus I. Corinth. XIV. 15: Ora=
bo Spiritu, orabo et mente; psallam ... mente.
Explicemus primo quid sit orare ~~Sp~~ et psalle=
re Spiritu, ac dein quid sit orare et pall. men=
te. Spūs quatenus opponitur menti, significat
affectum voluntatis; cum piis ergo animi affectib.

et recitemus et canamus pro populo preces.
Mens autem qualenus opponitur Spiritui, si
gnificat intelligentiam rei recitatae et canta=
tae sive sen tam quā nos ipsi habemus, tam
quam eam populo refundimus.
Quoad Spirit.* Augustin. in psalm. 119. „Quam
multi sonant voce et corde muti sunt; et
quam multi tacent labiis, et clamant affecti
quia ad cor hominis aures Dei, sicut aures
corporales ad os hominis, sic cor hominis ad
aures Dei. Multi clauso ore exaudiuntur, et
multi in magnis clamoribus non exaudiun=
tur." Alii duo textus ejusd. ap. a Lp. t. 13. p. 398.
2. D. – Bernard. serm. 7. in Canticā: „Attendite
principes vestros (. Angelos.) cum statis ad o=
randum vel psallendum, et state cum reverē=
tia et disciplina; et gloriamini, quia angeli
vestri quotidie vident faciem Patris. Usur-
pemus officium quorum sortimur conso=
tium. Dicamus eis: psallite Deo nostro, psal=
lite, atque audiamus eos vicissim respon-
dentes: Psallite Regi nostro psallite. Laudem er=

* Primum ex Scrip; dein ex PP. Quoad Scripſ. Epheſ. V. iq. Loquendes vobism; et Coloſſ. III. ih. вразумляюще себе самыхъ. Utrobiq urget aplus tò In cordibus.

go cum coeli Cantorib. in commune dicentes,
utpote cives Sanctoz et domestici Dei, psal=
lite sapienter. Cibus in ore, psalmus in corde
sapit dç Mel in cera, devotio litera est; alio=
quin litera occidit, si absq spiritus condimē
to ludieris. Si autem cum Aplo psallas spi=
ritu psallas et mente, cognosces et tu de verida
de illius sermonis quem dixit Jesus: Verba
quae locutus sum vobis spūs et vita sunt. Et
de modo bene vivendi ad Sororem: „Hoc tra=
cta in mente, quod cantas in voce. Mens tua
cum voce concordet, non aliud cogites aliud
cantes.

Quoad mentem: disting. intelligere et intel„
lectam facere aliis rem quae recitatur
aut canitur. Si quis pro se recitat aut ca=
nit, hunc non est absol. necessarium face=
re id mente, sed sufficit spiritu, licet ge=
neratim melius sit intelligere rem. Sed
si pro aliis, hunc est necessarium, praecipu=
e de lectione, quia secus fideles nullū fru=
ctum caperent; quare hac in re vigilandū

vobis sedulo erit super Diacos vestros;
et quidem apud illos populos quoz lingua
liturgica nonnisi doctioribus intelligibilis
est, multo minus damnum foret, sed apud
nos et Graecos quorum lingua liturgica
magnam similitudinem habet cum vulga=
ri, damnum enorme foret pro populo ru=
di, apud quem utpote adjutorio librorz desti=
tutum, multum valet saltem aliquid intel„
ligere de ijs quae leguntur et canuntur.
Qua de re multa fuit cura Ecclesias Ori„
entalij, ut ex Prologo Methodi Cant. Grae.
Slavici innotescit. Cfr Augst. Lp. t. 13. p. 398. 2.

Concl.

Circa effectum cantus ride exhibiti. Mi=
serere in Sacello Pont. Majestas cantus per„
cuhit Valentem, et nuntios Vladimiri. Mo„
neo ego vos cum Psalte regio: Psallite Deo
... sapienter" hic in terris ut olim post re„
surrectionem corporum multo pulchrius
illum peragere valeamus in coelis.

33. Debita:

Exod.

In antiq. testamento uxores comparaban„
tur proctio, aut in defectu proetii aequivalen„
ti, unde Jacob pro Rachele servivit Labano
an. 14. Ideo et Chs D. accipiens sibi in sponsam
salvit pro ea proetium, scil. ut ait aplus, ac„
quisivit eam sanguine suo. In novo testamen„
to videmus fieri econtra, scil. uxorem solvere
pro viro. Praeter enim id qd dicitur ποcατь com„
muniter alumni nubentes onerati sunt debitis
quae solvere debet socer. Ante 40 annos non erat
sermo de debitis, quae posthac invaluerunt enor„
mia, circa 3000 non adeo raro, ultimis trisce an„
nis redacta ad 4 aut 5 centena florenos, non fors
adeo ob augmentum parsimoniae quam ob de„
fectum creditos quos usuras compescuntur le„
gib. gubern. Subinde alumni nupturi silentio pre„
munt enormitatem debitos suos, et nonnisi ipso
die nuptias manifestant ea parentib. sponsae,
ut eos ita cogant ad solutionem eos, quod ae„

quiparandum incursui latronum. Exponitur oeconomia Metropolitae circa debitos exstirpationem. Expendamus hodie damna debitos ut pos horrorem eorundam horreamus et debita.

C o r p.

Damna ex debitis evenientia sunt dupl. generis: physica et moralia.

Phys. (Material.) Damnum socero et familiae ejus, damnum tibi et familiae tuae; damnum fidelib. tibi committendis, et tanto majus damnum quanto enormius debitum. Expl. Damnum socero et familiae ejus: nam illa debiti summa subtrahitur ei ejusq filiis. O quot quantosq labores debebit ille subire tum in Eccla tum in agricultura ut pertingat ad extinctionem debiti; et quam defraudantur filii ejus, qui ideo non possunt comode collocari in statu suo cum succreverint. Si autem ob enormitatem summae partem debiti debet ad etiam pater tuus, tunc defraudabis etiam ipsam familiam tuam, tuos genitores, tuos fratres, tuas sorores. Bene dixit quidam la-

lis filii pater: Ѭ скрывавъ тыхъ бѣдныхъ!
subindicans reliquos suos filios.
Damnum tibi et familiæ tuæ cujus tu eris
pater. Eadem enim incomoda obvenient ti-
bi et filiis tuis quæ socero et patri eorum-q;
filiis, quia si summa grandis erit, concur-
res etiam tu ad extinctionem debiti.
Damna fidelib. quia ad eibius exlinguen-
da debita, exponis te periculo extortionum,
et sic sudoris et sanguinis pauperum reus
eris. Шкоды посмертнїи: psal. pn. ii. Scriptr.
Et tanto majus damnum quanto enormius
debitum, non solum in se sed etiam ob aug-
mentum continuum procentoz et usuraz;
nam vitricus meus accipiebat a Judaeo mu-
tuam pecuniam, pro 100 fl. solutum 140
seu prope dimidium.
Moralia: Servitus, inquietudo, desolatio vi-
tæ socialis. Dona pretiosissima donata a Deo
homini libertas, pax, jucunditas vitæ socia-
lis, maxime in familia propria. Jam vero de-
bita omnia ista destruūt, et quasi veneno le-

Shali inficiunt totam debitoris vitam.
Servit. et inquiet: S. Basil. a Lp. Provrb. KB.J.
t. 6. p. 121. l. C. et 119. l. B. Huc Lew. concion. s. Ge.
qui nonnisi profunda nocte domum revertebat
tur ab infestationem Judaei Creditoris.
Desolat. vitae soc: Fundamentum enim jucun-
ditatis vitae socialis maxime in familia est
harmonia, concordia, unio animoz, quam quasi
ventus vehemens pulverem dissipant debita.
Excepta enim fors uxore tua quae pauperecula
compingere conabitur divisionem animoz, reliqua
membra familiae tam patris tui quam soceri
averterent animum suum a te, considerantes te
tamquam damnificatorem suum et sanguisugam
familiae. Amaritudo exinde tibi, et amaritudo u-
niversas utriusq partis familiae. Haec amaritudo
fuit quae matrem meam ad sepulchrum prae-
misit, ut ipsa adhuc vivens dicat praedicere sole-
bat. Huc socer ille minitans alteri socero revocare filiam su-
am nisi solvat debita.
Si ergo tam servilem, tam inquietam, tam deso-
latam vitam debet ducere homo, tunc praestat ter,

ram fodere, mendicare, ire sub umbras.

Concl.

Consistit in indicanda genesi debitoz. Tres sunt radices debitoz: 1. gula, 2. luxus, 3. lusus cartifoliz.
Ad 1. Diversorium Jud. in hac via, in quo subinde per paria alumni pro jentaculo reperiebantur ituri ad Universit. Ubi cum decesset pecunia, statim a Judaeo astuto erga schedas jentaculum extibebatur, ex quo dispunctis dieb. schedas nimis multiplicabantur.
Ad 2. Nimis exquisita elegantia et copia vestium clericalium quam laicalium. – Obj. Transegi studioz curriculum in miseria, et nupturus egeo me decenter praesentare ИЕЖИ ЛЮДЬМИ.
Resp. Hoc non egent millibus, sed uno alterove centeno florenoz. Habitus laicalis sit leviorij praetii. Punctu ~~mid~~ haec dicta.
Ad 3. Summa excess. quidam una vice currum cum pulchris albis equis, et plures in hoc Seminario non unum centenum florenoz amiserunt.

Has ergo tres radices evitate, ut evitetis superius indicata damna materialia et moralia, et praecipue vindictam divinam in vita futura ubi levitatis animi rationem reddere oportebit.

34. Simonia

Exord.

Repraesentr lapsus Simonis Magi, et antea vo= latus coram Nerone et imensa multitud. specta= toz. Talem finem habuit parens omnium Si= moniacoz, qui primus offerebat pecuniam pro re spli: Act. VIII. 9. Non solum autem antenos praesertim medio aevo, sed etiam temporib. no= strij audimus committi crimen Simoniae praes sertim ap. schismaticos (Nazarius de Panella) sed etiam ap. nos Ruthenos, cum scil. nostri presbyteri offerunt collatori pecuniam, ut eis praesentet paroeciam. ap. nos saltem Eppi longe sunt a simonia, ap. schismaticos ipsae ordinationes frequentur simoniace conferuntur. Huc Panella. Ut et de collatorib. nostrij quod audi= o dicam, hocest, eos non modo subinde pecuniā exigere, sed quandoq in conferenda praesentati= one rationem habere pulchritudinij uxorij Sa= cerdotij ad explendam cum ea libidines suas. Reflectamus hodie super gravitate et funestij consequentij criminis hujus ut ab eo abhorre= amus.

Corp.

I. Gravit: ex dupl. cap: 1. ex ipsa natura scil. Gu=

* Jn quantum Simon emit rem sacram, praeclusit
eis qui emunt ordinationes, vel beneficia Eccl;
in quantum ex venditione signor volucit multi-
plicare sibi pecuniam (. Sum. t. IX. p. 137. D.)
praeclusit Praelatis. Collatorib. autem praeclusit
Giezi IV. Reg. V. qui cum subserviant Epis in
administratione rerum sacraz, iis insciis accipi-
unt pro iis pecuniam. Sueton. Bull. t. 4. p. 552.

a.] Dicebatur antea qd quidam presbyteri dabāt
alicui canonico pro missa 50 fl. eo fine ut per
eum optatam paroeciam consequerentur. qui-
dam autem et absq missa summam spectabilem.
qd si verum foret, uterq committeret simoniam.

ry, t. 1. p. 189. III.), 2. ex poena Eccl. (Gury t. 2. p. 613. VIII.)

II. Sequelae: Damna (corp.) temporalia, et spiritualia. Damnum. (seu in genere.) Hesiod. Lp. t. 13. p. 539. 1. A. „Ne male lucrerij, mala lucra aequalia damnij. Et Chilon, ibid. p. 252. 2. B. „Damnum turpi lucro" praeferendum est, illud enim semel dolet, hoc autem semper. Et Pindarus ibid. p. 539. 1. A. „Qd praeter justum" dulce est, exitum habet amarissimum."

Temp. 1. Ex parte ipsarum rer.: ex proverbio: Male parta male dilabuntur. Lp. p. 252. 2. B. — 2. ex parte personar.: mors praematura et egestas posteritatis, juxta psal. CIX. 8.. 14. Exemplum [illegible]

Spes: 1. Excom. reservata Papae. Tales Sacerdotes quot sacrificia, quot preces pro aliis offert, pro se nullatenus, nec aliorum preces pro eo valent publicas. — 2. Accumulatio sacrilegiorum: nam hic communiter neq unquam de hoc confitetur, quasi nil mali in hoc videret; interim quotnam sacramenta et missas in decursu vitae peragit? tot (sacrilegia.) mortalia (Gury t. 2. p. 119. II.). Plus ergo peccata in anima quam capillos in capite; et in tali statu a morte ad tribunal Chi

traducus, ad quam poenam ab eo damnabi-
tur. Vivens ergo quando res tibi prospere
procedere crediderit, quando pras felicitate
volare tibi visus fuerit, hunc repente dia-
bolus relinquet te ut olim Simonem Magum,
& praecipitaberit non in terram sed usq ad in
fernum inferiorem. Sed etiam in vita, dum
alii te felicem existimabunt, infelix eris. Ex-
xemplum Democlis Lp. in Dan. p. 806. l. BC.

C o n c l.

Ecce ostendi vobis periculum Simoniae
ut salvarem animam meam & animas vestras.
Procurate vobis & beneficia meliora, sed medi-
ii justi recolentes illud: Melius est modicum
justo super divitias peccatori multas. Jacta
te sollicitudinem vestram in Dm, et nunquā
in homines, quandoquidem scriptum sit: Ma-
ledictus homo qui confidit in ~~Deo~~ homine;
sed ut dixi: omnem sollicitudinem vestram
projicientes in Dm, ipsi enim cura est de vo-
bis. Ipsi honor et gloria in saecula. Amen.

35. Ελεημοσ.

E x o r d.

Visio s. Jo. Eleemosynarii ap. Lp. in Oseā. t. 13. p.
171. 2. C. Ubi ad to: judicavi eam esse misericor-

eum recte interpretatum esse, tum ab intrinseco patet tum ab extr. scil. a corona oliv. (* et ex Chmo Lp. t. 11. p. 693. l. D. „Huic enim multa fiducia portas coeli ely qd melius ad corpus sermonis ut infra.); dein reliquum visionis. Dein observato qd raro sit videre Sacerdotem dare eleemosynam, ut eam in proetio habeamus, ostendamus ejus excellentiam, et ejus emolumenta. Init. exord: Dormiebat in insula juvenis..

C o r p.

I. Excell: Eleemosyna est melius quā erigere templa, quam suscitare mortuos; quam esse regem; similes nos facit Deo. Quam erig. templa et quidem magnifica; ita Chmus hom. 51 in Mat. et dat rationem: „quia hoc enim templum illo est multo praestantius„ scil. vivum materiali.

Quam susc. mort: Chmus hom. 36. ad popul. „Misericordia major est gratia quam mortuos suscitare. et hom. 16. in 1. Corinth: „Magnum et proetiosum quid vir misericors. Tanta major est gratia quam mortuos suscitare: nam hic quidem tu Chrō benefacis, illic autem ipse tibi. Illic debitor efficeris Dei, hic eleemosyna Dm debitorem constituis.„

Quam esse regem: Chrus hom. 33. ad Po„
pulum (. cui titulus: Eleemosyna ars omni„
um quaestuosissima.) „ Melius est scire ele
emosynam quam esse Regem et diademate
coronari. Huc Agapitus Lp. t. 12. p. 470. 1. A.
Similes„ nos Deo facit: Chrus loco moxcita„
to: „ Haec te docet quomodo fieri possis si„
milis Deo fieri. Naz: hom. de cura paupe=
rum: „ Esto calamitoso Deus „ Quin et Plini=
us lib. 2. cap. 7. „ Deus est, mortali juvare
mortalem, et haec est ad aeternam glori=
am via. Radio: quia misereri est proprium
Deo. „ Ecclα gr. in exclam. 2ª ekdenes matut.
Πστολιιν: Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, Lat:
Ds cujus proprium est misereri semper. „
„ Si ergo Drus admonet omnes promiscue ut
in misericordia astimilentur Patri coelesti: E„
sto ergo misericors, sicut et Ptr vester mi„
sericors est „ multo magis oportet hac in
virtute astimilari Deo sacerdotes, qui vi„
cem ejus gerunt in terris.
II. Emolum. Auget nostra materialia,
aufert peccata, securos nos constituet in
judicio, liberat a gehenna, reserat coelũ.
Aug. mad: „ Dicitabat (. Jo. Elem.) autem
se, cum quid erogaret, mox a Deo duplum

imo centuplum accipere. S. Basil. homil.
de Eleemosyna eam comparat puteo vel
fonti, qui quo plus aquae effundit, eo
amplius aquae ebullientis admittit. Et
Chrys eam appellat artem omnium quae
sanctissimam. (Haec ap Lp. t. 3. p. 722. 1. B.)

Aufert pecc: Eccli: C. 33 „ Sicut aqua
extinguit ignem, sic eleemosyna peccata.„
Et Dan. IV. „ quapropter consilium meum, o
rex audi: Eleemosynis redime peccata tua.

Securos nos reddit in judicio: l. quia"
haec est vestis gloriosa in qua resurgemus
judicandi circa eam: Chrys hom. 84. in Jo.
„ Eleemosyna est vestis quae cum mortuore „
surget. His vestib. fulgebunt qui dicent: Esurientem me vidistis et dedistis mi
hi manducare; „ Huc visio Petri publ. Lp.
in L. p. 273. 2. ejusq effectus.

Liberat a geh: Chrys hom. 32. in Epist
ad Hebr. „ fugat tenebras, est ignis, extinguit ignem,
mortificat vermem, expellit stridorem den„
tium. Verid — Tobiae C. 11. Lp. XI. p. 693.

„ Perducit ad regnum coelor: Chrys
hom. 32. ad Hebr. „ Huic cum multa fiducia
portae coeli aperiuntur, et veluti regina
intrante nullus janitor, nullus custodem

qui portis assistunt audet dicere: quae tu
es, vel unde? sed omnes eam e regione susci-
piunt: sic etiam misericordia; regina nam
que est, vere regina faciens homines similes
Deo.[1] Et Dns: Venite benedi.. possidete re-
gnum[2] etc." et "Facite vobis am.. tabernacula.[3]
Si igitur alia ex alium. eleemosyna vobis
praecepit, sapienter Christus alicubi enim
ciat. Tunc bene eleemosynam faci, si
cum das magis te accipere existimes, et
pauperes nostros Dns et benefactores cum
s. Jo. Eleem. teneamus Lp. t. 13. p. 172. 1.
B A C. scil. to: Non est justum" et "Sophro-
nius.

Concl.

Obj. 1. Pauperes sunt sicti, et pigri.
2. Ipse parum habeo.

Resp. ad 1. clara
" 2. Vidua duo minuta. Labre. Saldem co-
mib. verbis tradentur ex Greg. M. Lp. t. 19. part. 1.
p. 135. 1. A.

2) Mt. XIX. 34.
3) Luc. XVI. 9.

1) Lp. t. XI. p. 693. 1. D.

36. Resipiscentia et Exalp. xagd.

Exord.

Repraesentatio Scenae Calvar. Omnes tenēt fixos oculos in medium Chm; ego autem ho= die in duos latrones quor verba inter se et ad Chm constituent hodiernum sermonem.

Corp.

Verba latronum L.Kt. 39, sq. scil. 1o. mali, 2o. boni, et verba Chi ad hunc. — Post analysin verbor utriusq Exegeticor SS. PP. de bono, 1o. in genere: Augst. et Cypr. martyrem, Athanas. Evangelistas; Chmum Prophetam, Cyrillus Primitias Crucis Chi et credentium. — 2o. in specie: Fides: Augst: Huic fidei, Spes: Omis= sen: „Non dixit si Ds "ef" Charit: Chmum: Pri= usquam". — Praemium: Chmum: praedixem paradisi; et: Nullus ante latronem" Haec omnia" ap. Lp. in Luc. Kt. 40. pg. 294. 1. C. A 2. C. 295. Xi. D. 295. 2. B. 294. 2. XD. 295. 2. A. — In Martyrol. Kl. 25. Mart. p. 296. 2. B. scil. Lp. — Denig quoad utrūq: Посредѣ. hor. 9.

II. Pars et Concl.

Impoenit. et Poenit. Hi duo latrones sunt figura duar classium hominum, poeniten= tium et indpoen; fidelium et infid. Univer= sum Doctor: cujus doctrina gestit Eccla: Помяни, Г. ж.

sa enim humanitas recte dividitur in has duas classes; innocentes enim adeo rari, ut neq constituant classem; (quin imo omnes homines peccatis suis in causa fuere mortis Chi.) Nos juste a Deo morte damnamur, Chs vero innocens: vulneratus est propter ... scelera nra. Non restat nobis nisi fides confessio poenitentia boni latronis, aut infidelitas, subsannatio Chi ac impoenitentia mali. Universa humanitas spectat Chm in Calvaria crucifixum, sed alii credunt alii non, alii credunt Chm misso a Deo Regem cum potestate dandi regnum coelorum, ejusq religionem ac Eccl̃am unicam arcā salutis, cum charactere divinitatis, alii in Chonomisi purum virum hominem, ejusq Eccl̃am nonnisi institutum hum. non valentem hominem salvare; quos inter subinde ecclesiam invenias Sacerdotes. Utriq huic hominum classi contingit quod utroq latroni; scil. secundum fidem utriusq; unus credidit et Chm auctorem et donatorem regni coelorum et consequitur, alter non credit et non consequitur. et si sicut Joseph uni damnato secum praedixit liberationem et muneris restitutionem, alteri mortem, sic Chs uni classi salutem aet. alteri mortem aet. a qua nos Dñs eripiat clamantes: Domine.

37. In Partib. Charitas.

Exord.

Aliquis vestrum cogitaverit: noster Spls ad quamnam partium pertinet? ad Ukrainenses ne an ad Moscophilos? Ego quidem nullius partis servus sum, sed potius imitari studeo apem, et quidquid boni in alterutra invenio accipio deliboq ut ex hoc Dno meo laborum meoz favum offeram. In Ukrain. linguae nrae popularis characterem sentio, evitoq excessus adhaerentium eidem, saepe in ridiculum incidentium: Гай дяфай.. Пана. aut Выскоч.. зъ ѣмы. In Mosch. (imerido sic appellata, non enim omnino ad formam linguae Rossiacae redigitur.) laudo selectum verboz ex Palaeo-Slavica lingua potius quam ex extraneis linguis aut vulgari inepte fusoz derivatum. Lingua enim nostra Liturgica est thesaurus pretiosissimus antiquitatis nostrae, et fundamentum evolutionis et culturae linguae hodiernae omnium Slavoz, quem quidem thesaurum acceptum referimus religioni Chnae, prout Germani ex versione Scripl. Ulphilae. Recto tamen et in hac parte excessum quia aliquando sectatores ejus incidunt in Rossismum aut Palaeo-Slavismum dum volunt culte

Ruthenice loqui. Meo judicio, ex duab. istis partibus inter se combinatis resultaret via media quae praeferret characterem genuinum cultiorij linguae Ruthenicae. Sed ego cum alio scopo hodie ad vos venio; non enim mea interest ut ad hanc vel illam partem pertineatis, sed quoniam audio propter has partes inter vos scissuras esse, et divisionem charitatis thesaurum omnium proetiosissimum superandem virtutes fidei et spei, evacuandas cum hac vita, ideo ad salvandum vobis hunc thesaurum statuo thema sermonis hodierni: Diversitatem partium non debere esse motivum alterni inter vos odii

C o r p.

Prob. Utraq ex dictis partib. considerari potest sub tripl. respectu: 1. literario. 2. politico. 3. religioso. Sed sub nullo hoc respectuum altera pars alteri succensere merito potest.

Non sub resp. lit. Opponit enim alteri: Ukrainismo promoveri literaturam Polonicam, Moxoq. Moschicam; nedum hoc verum est ut ex exordio colligas; qd si quidam per errorem ita faceret, non ideo odio habendus esset, maxime si de hoc persuasionem se habere dicat. Exemplum beneficit. Eccleae quae praeter dogmata, concedit fidelib. amplam libertatem disceptandi de doctri-

× Scil. qd Ukrainophila extibeat characterem popularem; qualis enim sit lingua populi, non ex hujus vel alterius scripto desumendum est, sed ex canticis popularib. hi autem cohaerent cum Ukrainensi. Quoad Μοσχοφ. qd etiam haec non identificetur cum Moschica, neq quoad pronunciationem neq quoad formam, licet inter dictos Μοσχοφίλους non desint qui velint eam identificari cum Mochica, quoz opinio non debet extendi ad generalitatem; neq hij statim succensendum esset, si pro sua sententiam probabilem rationem se habere dicant. Quaestio enim de originib. nostris non adeo facilis est; ideo subinde docti et intemeratae conscientiae viri non discernunt inter nos et Magno-Russos.

sanctis.– Carpe quos d. Ukrai. odientes linguā liturg.
Non sub resp. polit. qd enim alter alteri op=
ponit: hic aedificat Poloniam, hic Moscuam,
hoc non est verum; nam sententia ad Poloni=
smum aut Moschismum non connectitur
cum Ukrainismo aut Moschismo, ut exprae=
cedenti respectu errutur. Si autem quis in
praxi non contentus praesenti regimine
sub quo ex Dei providentia manemus, nite=
retur machinari subtractionem ab eo et
adhaesionem alteri, hunc odisse velut resistē=
tem ordinationi Div. ex doctrina Aph.

Non sub resp. religioso: qd enim alter alte=
ri opponit: hic est Socialista, hic est Schisma=
ticus, non subsistit, quia Ukrainismus et
Moschophilismus praesertim immerito sic
dictus non necessario connectuntur cum
Socialismo aut Schismate. Qd si quis eorū
per accidens ad haec tendat, hunc odisse.

Obj. Ex observatione constat factum qd qui
Ukrainismo adhaerent labantur in Socialis=
smum, qui Μοσχοφιλισμῶ, in schisma.

Resp. Hoc factum non observatur de gene=
ralitate sed solum de individuis partium
Qd autem individua dictas partium laban=
tur in Socialismum aut schisma, in Socialis=

mum potius Ukrainophili, in schisma sic di-
ci Μοσκαλόφιλοι, hoc verum est sed non proflu-
it ex indole utriusq partium sed ab extrin-
seco et per accidens; scil. inter Ukrainenses et
Socialismum, inter Μοσχοφίλους et schisma non
est intrinsecus et necessarius nexus; sed hoc me-
o judicio provenit ex eo qd Ukrainensius praeci-
puus poëta Шевченько sit infectus Socialismo
ideoq suos lectores sensim sine sensu hac labe
inficit; similiter et Μοσχόφιλοι subinde ope-
rib. schismaticoq delectantur, et quin adverlat
idea schismatis imbuuntur; quare lectorib. utri-
usq partis accurate cavendum est ne cum lingua
et politica falsa quoq religionis dogmata hau-
riantur. Fateor ego quidem hoc temporum no-
stroq infortunium, qd curiosi solliciti sint de
nationalitate, et ultimo de religione, quae tamen
est maximus thesaurus a cujus bonitate pendet
bonum nationalitatis, et propter ejus in tuto col-
locandum exponenda omnia temporalia et ni-
am vita, juxta celebrem sententiam Christi qui
ait Chno imitandum esse sepientem qui per-
cussorib. suis totum corpus exponit eoq pro-
tegit caput, quae Chno fides est, scil. vera
religio. Si hanc caute custodiremus, nihil nobis
noceret Ukrainismus, nil Μοσχοφιλισμός si-

ve imerito sive merito sic dictus. Ista enim
ap. nos pars quae rotunde se declarat ejus=
dem linguas et ejusdem rami cum Moschis,
si id faciat ex persuasione, et si positive
excludat schisma, non debet haberi odio,
quia gens Moschica nec semper fuit schis=
matica, nec hodie proprie est talis nisi ex
pressione gubernii qd schismaticum est ob
falsam politicam, et si systema gubernii
imutabitur, qd brevi futurum credo, tunc e=
tiam ex illo Slavor ramo multi ad Uni=
onem cum Ecclia cath. redibunt. Qd si alię
duae partes persuasae sunt hanc 3am erra=
re, tunc non ira neq odio sed ratione et mo=
destia convincendi sunt. Omnes denię par=
tes meminerint praecepti apli: "Servum Dei
non oportet litigare, sed esse docibilem, man=
suetum ad omnes". Damna discordię: 2bus litigbs.
Cujuscumq tamen partij sitij, moneo vos
ut illam vernaculam linguam rite addisca=
tis quae ap. nos hic in Galicia obtinet, quia
in ista tamquam instrumento debemus
ministrare populo nro verba salutis ae=
ternas.

C o n c l.

Concludo hunc sermonem comendans

charitatem: „ Super omnia haec .. vinc. perfectionis „ Quicumq hanc legem sequuntur Nupt
„ super eos et benedictio, Ukrainophilo et Mooxo„
φιλεω; non enim ex his partib. sed ex hoc cognoscet
omnes quod discipuli simus Chi, si dilectionem
habuerimus ad invicem, quam Dñus abiturus
de hoc mundo ad Patrem suum caelestem, in
ultima coena quasi suum et novum manda-
tum reliquit suis discipulis, ter eandem eij in-
culcans. Ex hac itaq die jungat quisq cum
collega et proximo suo manus. Meminerit
qd unum Patrem omnes habeatis in coelo, et
unam matrem in terra s. Ecclam cath. (. Non
potest habere Dm Pm qui non habet Ecclam ma-
trem: Augst.); quod comunem finem, comunia„
media, comunem mensam, de eodem enim pane
et Calice vitae aet. bibitis; Comunem in terris et
maxime in coelis Patriam. Relinquite separati-
onem pro die illa tremenda in qua coeli et ter-
ra movendi sunt, separationem dico illam ae„
ternam interminandam a supremo judice ex
lege charitatis circa quam mundus judican-
dus est; ut ornati veste pretiosa charitatis va-
leamus in die illa elevari una cum Cho, Angelis
et Sanctis ad beatam patriam paradisi, ubi
nulla suspicio, nulla invidia, nullum odium

nulla obscuritas, sed candor lucis aet. et laeti-
tia sempiterna, et consumata harmonia et chari-
tas in Deo cui gloria in saecula saeculor. A.

38. Шевченько.

Exord.

Licet verum non sit generalitatem parti-
um incidere in Socialism. aut schisma, verū
tamen est individua partium incidere in
haec. Causa mihi videtur ista non raro esse
qd scriptores dictar partium praecipui in-
fecti sint et lectores suos inficiant dictis er-
roribus, quod maxime verificatur in individu-
is Ukrainensium lectitantib. praecipuum
suum poëtam Шевченько, et cum suavitate
ejus linguae et poëseos bibunt etiam ejus er-
rores religioso-politicos. Ut ergo lectores ejus
caveant sibi ab ejus erroribus. hos hodie indigi-
tare intendo, atq in primis de eo tale judici-
um audacter pronuncio: Auctor iste est prin-
cipiis Socialisticis, et quoad scientiam religi-
onis profundae ignorantia. Ostendamus.

Corp.

Demonstratio petitur ex ejus scriptis non qui-

dem e
scripsi
omni
Dixi
consis
vilis
Quo
O
Ha
Ha
На
Вы
en q
Па
Розві
Все
Мов
И на
Свої
Всі
Пек
И по
От і
То

dem edit. Leop. quae purificata et selecta ejus
scripta continet, sed Prag. 1876, quae continet
omnia prouti ab eo scripta quere.
Dixi eum olere socialismo. Probo: Socialismus
consistit in rejectione auctoritatij sive Ci=
vilis sive Sacrae. Aqui ille hanc rejicit.
Quoad Civil. en ex poëmate Цари, pg. 258. to. 2.
О люде люде небораки!
На що здалися вам Цари?
На що здалися вам Псарі.
Выж таки люди не собаки.
Quoad auctorit. sacram:
en quid de RR. PP. scribit in poëmate
Папска Бълла pg. 33:
Розбійники, кати въ тіарах
Все потопили все взяли
Пов ь в Москвѣ Татари
И нам слѣпим передали
Свойѣ догмати. Кров' пожари
Всі зла на світі, вôйни, чвари,
Пекельных мѣк безкрайй рѧд.
И повен Рим байстрат.
От іх догматиіѣх слава
То навча слава. А тепер

Святым положено Конклавом
Кто без святой буллі вмер
Оу пекло просто! ктож заплатив
За буллв в двое-ріж хоч брата
Окром Папы и Ченця
і в рай їди.—кінец кінцем!
Оу злодія вже злодєй краде
Та ще и в церкві. Гади! Гади!
Чи напиливі сяви, чи ні
Людской крови?!

Dices: ille fuit de Eccla Schismaticor, ergo non rejicit absolute auctoritatem sacram, sed solum Summi Pontificis. Брехнѣ Царій, Попы. p. 588.
Resp. Ille tamen in poëmate ad Шафарик's to. 1. p. 180.
vocat haereticum Hus Megalomartyrem, qui
inter errores suos recensitos in Concilio Constan"
tiensi Sess. 15. ita de auctoritate Ecl. pronun=
ciat: Obedientia Eccl̃ica est obedientia secun=
dum" adinventionem Sacerdotum Eccl̃ae, prae=
ter expressam auctoritatem Scripturae" ap.
Nat. Alx. t. q. p. 80. 2. A. 90 Qualis spiritus san"
tus, talis et ejus cultor.
Ergo Шевченко olet Socialismo.

Dixi insuper eum quoad Scientiam religi=
onis versari in profunda ignorantia.

En specimen in suprad. poëm. Царі. p. 253:

І Поживе Давид на світї
Немалі літа.
Одрѧх старый и покривали
Многими ризами его,
А все таки не нагрівали
Котюгꙋ блꙋдного свого.
От отроки и доміркꙋвались
Як нагрівать Царѧ свого.
(. Натꙋрꙋ вовчꙋ добре знали.)
Та щоб нагрївать его, взѧли
Царевен паче красотою,
Дівчат старомꙋ навели.
Облизавсь старый котюга
І розпꙋстив слини,
І пазꙋрі простѧгає
До Самонтѧнини.

Quanta ex hoc оу҆стꙋп' deprehenditur ignorantia Scripturaꝫ! Quem enim Ds proclamat invenisse se secundum cor suum quem per os Ecclici M3. magnifice commendat, ex cujus familia Verbum suum incarnandum eidem juramento promisit, cujus propterea Messias filius vocatus est et a Judaeis et a Script: Родство.. Давідова Сы=

на Авраамля. ПІт. д.1, cujus psalmis resonat plenitudo Ecclesiæ antiqui et novi fœderis quem in aula reg. monasticam vitam duxisse asserit Chmus, hunc hic audet appellare lupum et КОТНОГ8! БЛВДНОГО! Cur non credit qd ibidem scriptura dicat Davidem eam non cognovisse. Cur cum interpretib. non dicit eam ei datam fuisse in uxorem? Cur civica matrim. non distinguit vetus a novo testamento? Pluralitas enim uxorum non opponitur absolute naturæ, sicut полуаѵ Syra. Denique unam Davidi non multas НАВЕ" лп.

Pejus adhuc poema Mapia pugnat cum script. Ubi enim Lucas ait s. Familiam ivisse Jerosolymam ad festum Paschæ, hic dicit eas ivisse на ѣаѳмаѳок; vocatq Mariam НАѴ" ннуканъ Josephi; aliaq circa Annunciationē et ct Incarnationem narrat pugnantia cum Evangelio. Poetas licet addere quid aut arnare, sed non destruere textum script. – Quidā dicunt hoc non esse opus ejus. Sed stylus et lingua ejus est.

Conel.

Sitq invidat. aprū, quae colligūt mel, relinquūt venen.

39. Confess. Utilit.

Exord.

Quidnam de Confessione sentiant Acatholici, quid Pseudo-catholici, quid Catholici?
Acatholici seu Protestantes dicunt eam carnificinam conscientiae, quapropter et abolevere eam, verum quo cum fructu, patet ex legatione cujusd. oppidi Germaniae ad Carolum V. ut restitueretur confessio. Loco sacramentalis adscriverunt privatam coram Deo, contra praeceptum D. qui talem instituit confessnm cujus non solum Ds sed et ministri ejus forent judices: quorum remis.. sunt.
Pseudo-catholici: Quidam Polonus Dnus provocavit aliquot Sacerdotes Ruthenos ut probarent confessionem ex Evangelio, qui non ausi sunt ei se opponere. Confutatur tamen ex eo qd tū contra Evangelium (c. Jo. ult.) puted omnia quę Chs dixit vel egit consignata fuisse in Evangeliis, tum ex ex eo qd in Evang. dicitur: quorum remiseritis.. „— Sculptor in ligno Romae moribundus provocatus a Sacerdote ad confessionem, interrogavit eundem: tu quis es? et cum hic respondisset: Minister Dei; tunc ille: ego jam cum ipso Deo negotium meum composui,

quare n
datio ber
xisset n
ligav. —
l'nomo
Interim
Tali ve
lus ut
favore
Catholi
determ
ap. Lp
Prop:
Dei ber

Util. Omisso
Gentes
confe
peccar
ut re
cebat
eum q
Testis
Lp. t.
Magn
αὐτο

quare non indigeo ejus ministro. Quae argumen
latio bene procederet in hypothesi qd Rex non di=
xisset ministris suis: quozremis.. et „quodcumq
ligav. — Subinde Signorine in Italia: Perche
l'uomo ha da dire le sue miserie al prete?
Interim pater aut mater alapam ei impingit.
Tali vellem ut loco sacerdotis apparet ange=
lus ut olim Danieli poene examinato prae
pavore.
Catholici: Senatus regni Aragoniae in Hispania
determinabat Regi confessarium ob rationes
ap. Lp. t. 12. p. 502. 2. C.
Prop: Confessio est homini utilis et magnum
Dei beneficium.

C o r p.

Util. Omissa Script. et PP. quoad Utilit. provoco ad
Gentes. „ Seneca lib. de Moribus: „Ubi „ air, „ est
confessio, ibi est remissio „ Pythagoras dicebat
peccata non esse verbis legenda, sed delegenda
ut reprehensionib. curentur. Aristoteles di=
cebat, non multum ab impeccabili distare
eum qui peccatum, ut decet, confiteretur.
Testis est Maximus sermone De Confessione.
Lp. t. 2. p. 39. 2. D. Si talis, ergo a forlion sacrmtis utilis.
Magnum Dei benef: quia: 1. facit γνῶναι ἑ=
αὐτόν. 2. liberat a remorsu conscientiae, qua

„inquit Isidorus lib. 2. Soliloq., nulla poena gra=
vior. Nero occisa matre confessus est se exa„
gitari materna specie, verberib. furiar. ac
taedis ardentib. Ita Dion in Nerone.
S. Basil. (ap. Anton. in Melissa pg. 1. Serm. 16.)
„Sicut umbrae corpora, sic peccata sequun„
tur animas, et manifestas facinorum reprae=
sentant imagines.
Chrus homil. 22. de nequitia repulsa:
„Sicut qui carcerem habitant, capitis da„
mnationem operientes et mortem, etiamsi
deliciis abunde fruantur, vitam agunt ma=
xime molestam et anxiam; sic qui improba
conscientia molestantur„ Huc Damocles ob
impendentem gladium inter delicias infelix. +
Supradicti textus ap. Lp. t. 2. p. 192. l. B.–
3. Aufert peccata. x 4. Comut. poenam aetern. x restit. xa=
in temp. 5. Reviviscere facit merita mortifica= pur.
ta ob peccatum.

C o n c l.

Frequent. Si adeo utilis et tantum Dei bene=
ficium, sponte sequitur frequenter esse adhi=
bendam. Injicerem hic problema: Quisnam sit
devotior, an plebs nostra an nostri Sacerdo„
tes? Ista saepe Sacerdos semel in anno confi=
detur, qua praxi Sacerdos non omnino sanis„

+ Refert Cicero 5. Tusculanar qd Dionysius Tyran-
// nus Damocli assentatori illius beatam fortunam
saepe comemoranti, declaravit quantus terror se //
per Regib. et Tyrannis, etiamsi felicissimi esse
videantur, impendeat, hac ratione: Collocari jus-
sit hominem in aureo lecto et pulcherrimis stra-
gulis, abacosq complures ornavit argento auroq
caelato, dum ad mensam eximia forma pueros
delectos jussit consistere, eosq illi ad nutum
ministrare. Aderant unguenta, coronae, incen-
debantur odores, mensae conquisitissimis epu-
lis instruebantur. Fortunatus sibi Damocles
videbatur. In hoc medio apparatu fulgentem
gladium e lacunari, seta equina appensum,
demitti jussit, ut impenderet beati illius cervi-
cibus. Tum ille expavescere, et totus in gladiu
intendere, jam nec pulchros ministros aspici-
ebat, nec plenum artis argentum, nec manum
porrigebat in mensam; jam ipsae coronae
defluebant. Demum exoravit Tyrannum ut
abire liceret, qd jam beatus esse nollet. Hoc
sibi applicent omnes voluptarii, cumq in me-
diis sunt epulis et luxuriis, romphaeam div.
justitiae ac gehennae sibi impendentem intue-
antur: ita q discant voluptates noxias asper-
nari et phraenare. Lp. in Dan. V. 28. p. 816.
1. B. //

facit votis Ecclesiae: saltem semel. et multo minus cohaeret cum disciplina Eccl. Orient. quae praescribit ter in anno: in paschate sub excomunicatione, in Oyen. T. 5. et Nat. D. Synod. Zam. de Poeniten. p. 77. Et si praecepta tangunt laicos, fortius Sacerdotes qui debent esse exemplaria saecularib. et imagines Chi qui. ℣ coepit facere et docere. Synd. Leop. p. 154. n. 18: frgtr.

Obj. 1. Non habemus mortalia.

Resp. qui mundus est non indig.. pedes, ait Dnus ante instit. Euch. Joan. 13. 8. Jacob. 5. 2.

Obj. 2. Neq venialia advertimus.

Resp. Numquid sumus justiores justo qui cadit septies in die? aut aplo qui dicit: in multis offendimus omnes? Non advertimus quia caremus ob nostra peccata abundantia lucis caelestis, sicut non advertimus atomos pulveris in cubiculis nostris volitantes nisi sole per fenestras irrumpente; qo si saepius conspiceremur, tunc puriores a peccatis acies haberemus mentis. Sancti quidam quotidie confitebantur non qo scrupulis tenerentur, sed puriorij essent aciei mentis. Exemplum hominis testas. Can. Vit. I. n. 40.

40. Vacationes

Exord.

Innuitur pagus quidam juxta confinium Russiae, et a latere ejus coemeterium, in cujus medio sub patula tilia nocte profunda et illuni sedet quidam sacerdos. Attollit sub= inde caput in coelum stellis respersum, et re„ cordatur verboz Ciceronis: „Quis est, qui cum oc„ los in coelum sustulerit, Deum esse non senti„ at? et Chmi: „Video choream stellar„ etc „ ap. Alp. L. p. 86. 2. CD. Iste sacerdos est ve„ ster P. spis. quid de caetero cogitat? Quid faciunt mei filii dempore isto vacationum? Recreantur et convivantur, ut olim filii s. Job. Sed, ut ille pro illis per crebra sacrifi„ cia Deum exorabat, ne forte quid mali eos contingeret, sic et iste. Cogitat autem intra seipsum: an ego eis documenta opportuna pro vacationib. dederim? Nondum. Saltem er„ go nunc post vacationes dabo inservitura pro vacationib. futuris. Finis et Modus vacation.

Corp.

I. Finis. Cur quotannis dimittimur ad Va cationes? Ad restaurandas vires corporis fractas per extraordinaria studia et calores.

„ad sustentationem vitae corp. Sed vita haec
hominі a Deo datur ut per eam sibi merea„
tur vitam aeternam, perveniatq advoca„
tiones aeternas. Post mortem enim, inquit a„
postolus, sabbatismus, i.e. requies, populo
Dei. Est enim vita haec fundamentum omni=
um meritor et mensura gradus glorifica„
tionis nostrae in coelo; est fundamentum
omnium meritor ex laborib. nostris tam cir„
ca nosmetipsos quam circa gregem domini„
cum nobis credendum.
II. Modus. Quid non faciendum – quid faci=
endum.
Non faciend: Egressis statim ad KABARNAM[2]
non divertendum, nec cum foeminis caffeari„
iis libere tractandum, sed recta proficiscen=
dum domum. Tantum dixi, ut quid deterius
reticeam; qui habet aurem audiendi, audiat.
In itinere missam dominica non omittendum;
praecogitandum de hoc in susceptione itineris;
dies jejunii servantur; scimus enim alumnos
in primo diversorio sub praetextu itineris„
avide carnib. vesci dieb. vetitis, ignorare vo„
lentes non quodlibet iter sed dumtaxat debi„
tans notabiliter corpus, eximere a jejunio.

Deinv in conversationib. tuis cum foeminis, re-
fraena oculos tuos, neq dicas: nupturus e-
nim sum; ne forte molesta aliqua Xantip-
pa obtingat tibi a Dño. - Orat.o solita nō omit.
FACIENDA: In Ecclesia, Conciones, Catechiza-
tiones. Per domos, mensura in omnibs, in ci-
bis, potu, sermone, actib. ~~in~~primis respectus
erga herum domi, ne forte post discessum
alicujus in illa domo dicatur: какiнсь лех-
кодухъ, какiнсь загортлыи, загонистыи.
Modestia vestra - hominib. - Chi bonus od.o sum̃s

П.Б. СПС. НАСЛ.

Concl.

41. Prázdnikъ.

Exord.

Apparatus ad festum tum in Eccla, tum per domos, et concursus ad illud. Oportet bene celebrare festum; ad hoc autem tamquam principium fundamentale praesupponendum est, illud celebrari ad honorandum Dnum, b.m V.m vel Sū titularem Eccles; caetera vero quae occasione hujus fieri solent, sive convivia, sive lusi, nonnisi esse accessoria. Si omnia rite procedant 1.o in Eccla, 2.o in Pleba nia, 3.o in pago, festum celebrabitur bene, secus male. Quid autem requiritur ut rite procedat, per singula tria loca percurramus.

Corp.

I. In Eccla. Bene erit invitare presbyteros vicinos, tum ut sufficiant ad confessiones, tum aliquem pro concione, et prosa solemni, tum quo plures fieri possit. processione circa Eccl.am, et antea postea ve pro Bogoctïe, ubi in usu est. Vituperandi sunt ii sacerdotes, qui adveniunt solū ad prandium vel post illud, consumptoq

reliquo diei noctisq in lusu ac potu, cartifol. reverluntur do-
mum, nullo praestito adjutorio in Eccla pa-
rocho loci. Si post prandium fiat circuitus Ec
clae cum Dmo, cuncti de Plebania conveniant
in Ecclam, habeantq partem in processione,
ne plebs scandalizetur quod contemporanee
in Plebania ludi fiant. Praesertim alumni
in Eccla assistentiam suam praestent, facesq
pro processione deferat, ut et plebs Dei jam ex-
inde vocationem eor cernat. Quid enim aedifi-
cationis, si isti in Plebanica in saltuum artifi-
cio excellentes se exhibeant, in Eccla vero aut
non comparent, aut inepte se gerant atq imper-
ide? Curet Parochus ut et de familia sua
missam non omittat quis, sed eam audiant al-
ternatim, saltem si pro praeparatione esculenta
conductus habeatur coquus extraordinarius;
est enim festum de praecepto in loco.

II. In Plebania: quoad splia: ante et post pran-
dium Celebrans vel Decanus mensam benedi-
cere rogetur a Parocho, omnesq una cum eo o-
rent, signantes se cruce. Sacerdotes lusui car-
tifolior in multam noctem dediti, crasq celebra-
turi, caveant ne a media nocte aliquid come-
dant bibantve, ut communiter faciunt, fracturi
secus legem jejunii; male enim argumentantur

ex principio a seipsis adinvento, scil. suffice„
rejejunis esse sex horis ante celebrationem;
sic enim fideles in locis ὥΤΤΙΚΤΟΒΝ, pom„
municaturi a meridie, possent mane bene
edere et bibere. Die sequenti ne omittatur in
domo Parochi Παννυχὶς pro defunctis fami„
liaq, merito enim conquerentur qui de familia
sunt in purgatorio, scientes suos in terris lactari,
seq cruciari.

III. In Fano. Hac die, dam domesticoꝝ quam ad=
venaꝝ vix est qui non sit ebrius. Ostendendū
concionatori quomodo hoc non sit honorare
sed offendere ejus in cujus honorem festuma„
gitur. Reprehendenda consuetudo Slavorum
cogentium hospites bibere. Quam inamoenū
spectaculum videre homines ebrios remeare
vespere ad sua. Ostendendum plebi, non pro„
hiberi hac die exhilarari et recreari extraordi=
nario modo, sed intra limites sobrietatis ac
moderationis.

Concl.

42. Ασωτίας Vis.

Exord.

Aenigma coram Dario Esdr. A. 24. (Lp. t. 4. pg. 142. 2. B.). Post veritatem tamen fortiorem esse mu„ lierem non dubito. Quantia sit fortitudo ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑ, esto thema sermonis hodierni. Cod. Vatic Paris. t. 2. p. 752. C. IV.

C o r p.

Percurramus universam humanitatem: Genti„ lismum, Judaismum, Chriſsmum.
Gentilism: Vitium hoc divinizatum per Venerē et Jovem adulterum. Si divos dec..putes? Ad quosnam excessus hoc apud eos pervenit stan„ te ex una parte imensa prochivitate ad hoc, ex altera exemplo deoz? Templa, postibula, ludi publici. Lucil. Sed et eoz Philosophi: Lais Miscel. Eth. n. 382. In specie, ex Diogene Laërtio: Peri„ ander Cratea propria matre abusus est; A„ ristoteles Hermiae concubinam amavit, eique sacrificavit. Chrysippus libro de Republica congredi jubet matrib. filiab. et filiis. (Lp. t. 17. p. 57. 1. D. 2. AB.). Seneca relegatus a Clau„ dio in Corsicam, libidine furens discurrit re„ gionem exilii sui pell foeminas; ab his indi„ gnatis nudatur verticisque flagellatur. (Mi„ scell. dua n. 558.) Adhuc pejus, Παιδεραστίαν exercuerunt. In Catalogo Plinii junioris „ Ol„ tre ai nomi di Socrate e di Platone, vi si leg„

† De Virginib. questum suum meretricium Dijs sacrificantib. S. Athan. ap. Lp. t. 17. p. 58. 1. C. et, tom. 12. p. 281. 2. D. et 282. 1. A. Ibidem de iisdem multo tempore ap. templum Veneri/de=siden tib. stupr andis.

gono i nomi di Virgilio di Cesare e di Cicero=
ne: il qual ultimo, nella persona dei suoi
interlocutori rappresentando se stesso, ci diede
questa confessione cinica: Nos probantib. phi=
losophis adolescentulis delectamur (De Nat. Deo
rum. – ex Alim. Miscel. tua n. 558.) Aplus de
masculis in masculos, foeminis in foeminas ex=
ardentib. Rom. I. 26. 27. de quib. et Seneca ap.
Lp. t. 19. p. 57. 2. D.
Judaism: Num. 25. – Accusatores adulterae.
(Sub Antiocho fecerunt sibi praep. I. Mchb. I. 15.)
Gens ad libid. projectissima „ ex Tacito.
"Chnism: Acathol: Nicolaitas. – Gnostici in
convivio cum cane ad candellabrum alliga=
to Lp. t. 19. pg. 502. 2. CD. Ex recentior. Luthe„
rus loco cit. et p. 504. 2.
Catholic: Sollicit. ad turpia Josephi Archpp.
Naz. Magnovaradini. Describe Leopolim. Cle„
ri nostri ex accusat. ad Ordinariat. – Quos da
tibi notos. Sollicitantes in confessionib.
Vis ista non parcit Sanctis: Hieronym.
Greg. Naz. in heremo macerantes corpus queren.
tur de vi libid. sed et ad 3. coelum raptus a=
plus. – debellavit potentes, sapientes, Jos:
potentiss. Sampsonem, sapientis. Salom, 33 m. David.

† Lp. t. 9. p. 318. 2. A.

‡ Quoad 8.os in specie: ex Cypr. multi confessionis gloria debellati hoc vitio, ap. Lp. t. 5. p. 195. c. 2. B. Recolo et me legisse in hiſtoria Eccl. quendam ob fidei confeſſionem lingua abſciſſa loquentum, donec die quadam lupanar ingreſſus eſſet.

Conclus.

Origo vis libid. – Fortissimus autem super omnia Ds qui servavit illaesos tres pueros in fornace ignis, poterit et nos servare illaesos ne uramur ab hac flamma, i.e. ne anima nostra noceatur ab ea; et in eo adhuc majus Dei miraculum et fortitudo Dei elucet, qd flamae hujus vim sentientes in corpore, a noxa tamen assensus ejus virtute servemur. Ipsi gloria in sae. A.

43. Luxuriae Peccatum.

Exord.

Aristipp: „Parvum quidem pulcrum, magnum autem malum. Democrit: „Ego ex malis qd minimum est elegi". Socrat: Mulier speciosa et pulchra templum est „super cloacam aedificatum. Proverbium: „Ignis, mare, mulier, tria mala". Ap. Lp. t. 13. p. 911. 2. D. segg. Cur tantum malum mulier? S. Cyp. libr. De singularit. Clericor: „De carbonib. scintillae dissiliunt, de ferro rubigo nutritur, morbos aspides sibilant, et mulier fundit concupiscentias pestilentiam, quam Salamon sic comparat dicens: De vestimento procedit tinea, et de a muliere iniquitas viri". Lp. ibid. Nihilominus fuere et sunt Nicolaitae qui sub praetextu naturalis exigentiae dicunt

posse hominem etiam praeter matrimonium indulgere voluptatib. carnis; et subinde etiam medici suadent pro salute corporis id subinde faciendum. Contra hos ostendendum ἀσωτίαν esse malum tum in se, tum ratione consequentiar. Hodie: qd malum sit in se; alias qd ob consequens.

C o r p.

Prob. 1. Ex Catechismis et Morali: unum e 7 capitalib.

2. Ratione; S. Th. 2.2. q. 104. a. 2. (vol. X. p. 158.)

3. Script: Не льстѝтє сєбѣ: нѝ блꙋдницы, нѝ прелюбодѣи Цáрьствїѭ Бо́жїѭ не наслѣдятъ. I. Cor. 5. v. 9.10. Сїѝ бо да вѣ́стє, ꙗкѡ всѧ́къ блꙋ́дникъ нє ймать достоꙗнїѧ въ цáрьствїи Хрїстá и Бóга. Ephes. Е. 4. Блꙋдъ творѧщимъ, часть и́хъ въ ѥзерѣ горѧщим ѻ́гнемъ и жꙋпелемъ. Apocal. кл. 8. Внѣ́ псы и чародѣи и любодѣи. кв. 15.

4. Exempla Script. Num. XE. ex consilio Balaam; Gen. xix. Pentapolis. — Gen. 3. Diluvium. — Tam gravis poena arguit gravitatem peccati.

Resp. medicis superfundam. s. Thomas citati. Si enim unus cum una coit, tunc generatio segnitur, subinde ad unum coitum: si una cum pluribus, tunc et generatio impeditur, et infectio corporis sequitur.

C o n cl.

Non modo actus, sed et affectus: Mt. 5. 28.

44. Luxur. Effectus.

Exord.

Iam vidimus luxuriam esse peccatum grave, imo esse unum e 7 vitiis capit.; cum tamen homines malitiam peccati ob ignorantiam parum apprehendant, et multo plus ab effectib. sensibilibus aestiment, ideo hodie de effectibus luxuriae dicamus, ut sic ab ea magis caveamus. Audite ergo quid loquatur Spiritus S. per os Salomonis in Parabolis: Ne attendas fallaciae mulieris: Favus enim distillans labia meretricis, et nitidior oleo guttur ejus. Novissima autem illius amara quasi absynthium, et acuta quasi gladius biceps (c. V. 2, 3. 4.). Verum quinam sint effectus luxuriae in specie, esto subjectum hodiernae paraeneseos.

Corp.

Homo quia constat anima et corpore, habet bona tum corporis tum animae, et quidem tum in tempore, tum in aeternitate. Quoad bona in tempore in tempore, respectu corporis, habet alia extra se, ut sunt possessiones, alia intra se, ut est valetudo corporis; porro luxuria utraque aufert. Admonet enim Sps S. loco citato ita: Nunc ergo, filii, audite me, et ne recedas a verbis

* Et cap. VII. 22. de eo qui illectus blandis sermonib. mulieris luxuriosae, ait: Statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam &c. usq; ad finem capitis, si placet.

oris mei. Longe fac ab ea viam tuam, et neap"
propinques foris. domus ejus: Ne des alienis ho"
norem tuum, et annos tuos crudeli, Ne forte"
impleantur extranei viris tuis, et labores
tui sint in domo aliena, Et gemas in novis"
simis, quando consumpseris carnes tuas et
corpus tuum & dicas: Cur detestatus sum
disciplinam, et increpationib. non acquievit
cor meum, Non audivi vocem docentium
me, et magistris non inclinavi aurem me"
am? (. 7—14.). Cum dicit: Ne forte.. aliena,
innuit damnum rerum; cum addit: "Et gem.."
do consumpseris .. meam" innuit damnum
corporis, et seram & inutilem poenitentiam.
De damno rerum exemplum Laicis et fle"
re ex Lp. t. 9. pg. 319. 2. D. ✝ de damno corpo"
ris Chrus Lp. t. 9. p. 595. 2. D. Homilia qd
nemo laeditur nisi a seipso: Qui in deliciis
et luxuria vitam degunt, "resoluta quidem
corpora et omni cera molliora circumferunt
atq agmine quodam infirmitatum repleta;
quibusq ad cumulum malor podagras tre
mor et immatura senectus succedit, et est
eis vita semper cum medicis et medicinis,
sensus autem ipsi tardi, graves, obtusi,

+ Et dom. 13. p. 140. 2. D. „Demosthenes Corin„
thi postulans a Laide „famosa meretrice cor„
poris copiam, cum illa pro nocte stipulare=
tur drachmas decem millia, deterritus ma„
gnitudine praetii, mutavit sententiam dicens
„Non emo tanti poenitere; significans inho„
nestas voluptati comitem esse dementiam ac„
que ac poenitentiam.„

quodammodo jam sepulti. Ed hom.am ad popul.
Antioch. ida incipit: Non dam vehementer plu
vialium aquarz cursus ipsas ripas corrode
re solet, sicut delicias et luxus omnia
valetudinis nostrae firmamenta facile sub
ruere. - Ex hoc etiam in Kolparkow. Ratio ap. Lp. t. 3. p. 155. 2. B(D. n.)
Quoad bona animas, tum intellectus tum vo-
luntatis (c. cordis) quomodo ea auferat luxuria, refer ex
S. Th. Sum. Theol. edit. Leas vol. X. pg. 148.
art. 5. — Aufert a corde ipsum thesaurum Di
dei. Semel ac coeperit quis luxuriari, inci
pit etiam deviare a fide ait Ambrosius.
Et Eccle: cap. 2. Vinum et mulieres apos-
tare faciunt sapientes. Exemplo tibi ipse om
nium mortalium sapientissimus Salomon de
quo Sacra Script. III. Reg. XI. 4: Cumq jam esset se-
nex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut se-
queretur Deos alienos. Recolite et factum Num. XX
quomodo Hebraei per Moabito-Madianiticas per-
tracti fuere in idolatrian. Experientia nostri quoq
aevi comprobamus, eos qui luxurias dedi sunt
maxime Sacerdotes, fidem amittere. Sylv. 63. b, c.
Poena extraord: non raro: interfectio a sec. Lonkie
vicz, ab alio, vel quasi fortuito, vel improviso, et
congeries calamit. in familia. b.) Discamus ex David.

a.] Effectus hujusmodi non sistunt in eo qui laborat hoc vitio, sed transeunt etiam in prolem ejus. In horto Jesuit: Ja renuncyjuje. Resp. inter alia: renunciare ergo debes et regno coelo etc.

b.] Mulier pervicax: Chmus Lp. II. Reg. Gl. II. p. 539, 1. B.

Concl:

Damna corp. et animae futuri saeculi: Quoad corp: Sicut in Resurrectione corpora justor. fulgebunt quidem omnia, sed gloria inaequali, sicut Stella differt a stella (. I. Cor. Eï. 41. 42.), sic etiam ignominia ac poena reprobor. "Quantum glorificavit in deliciis, tantum date illi tormentum, inquit scriptura. Et alibi: Dabo vermes et igneſ in corp... sempiternum. Judith. Quoad animas: voluptem ex ipso fonte omnis voluptatis Deo non haurient usq in sempiternū, in comparatione cujus omnes voluptates corp. utpote pro cedentes a creatura et quidem ex parte inferiore seu animali, nihil sunt. Gustans gustavi paululum mellis, ingemuit Jonathas moriturus, in sumitate virgae, et ecce morior; gustans gustavi paululum voluptatis in brevi transitu vitae mortalis et ecce morior morte sempiterna, a qua nos servet Ds, cui poteſt. et imper. in saec.. A.

Tom. Exercit. p. 287.

45. Modus cavēdi Luxuriā.

Exord.

Historia Josephi tentati ab uxore Phar. Gen. Acth. et Chmus ap. Lp. t. 5. p. 199. 2. BC.. Nos quoq expositi sumus multis occasionib. ad hoc peccatū et similiter contra has pugnare debemus. Duob.

modis restitit: 1. praesentia Dei: Какω сотво-
рю глаго́лъ сей̑ 2. зло́й, и̑ согрѣ́шѣ пред̾ Бго́м̃. 9.
2. Juda: И̑ ѡ̑ста́ви̑ѣ ри́зы свои̑ в̾ рука́х̾ е̑г̃,
оубѣже́, и̑ изы́де вонъ. 12. Breviter de u-
troq modo.

Corp.

I. Praes. Dei: Ecclici kr. 26, 27, 28: Oculi D. luci-
diores sole. – S. Ephr. meretrici tentanti se pro-
pon't, ut in foro: Lp. Gen. 31. 1. pg. 224. 2. B.
II. Fugn: Ex Scripſ: Ecclici rfft. 3–10, 12, 13.
text. Siav. t. 3. fol. 106 a 3–12. – Job. 11. 1. de
quo Chrus, qd a Diabolo non fugerit ap. Lp.
t. (5. p. 199. 2. BC.) 9. p. 320. 2. BC.
Ex Patrib: praesentia mulierib. fugitiva:
Cypr. Lp. t. 10. p. 448. 2. D. Auguſt. et Pelus.
Can. Vid. n. 42. t. 2. Hieronym. ad Pond: Hospi-
tiolum tuum ap. Lp. t. 12. p. 921. 2. B. Exemplu
Auguſt. neq cum consanguineis habitandi ap.
Lp. t. 18. p. 613. 2. D. seq. – quoad oculos: S.
Ephr. mulierem intuens ap. Lp. t. 1. p. 343. 1. B.
et Alexand. M. filias Darii pulchras videre
recusans, nedum viros vinceret, a mulierib. vin-
ceretur Lp. t. 9. p. 318. 1. D. – Quoad tactum:
Basil. Lp. t. 10. p. 450. 1. C. et Gmilij Jordanus
de lulo ex aqua ac terra Lp. t. 2. p. 368. 2. A.

Quoad Cogit: In consultatione Monachor Juniperus melius: Lp. t. 1. p. 345. 1. B. – Inge= nere: etiam Aristotel. docet hac in re proce= dendum ut Trojani circa Helenam. Lp. t. ii. p. 837. 2. D.

Conclus.

Novimus modum: restat ut reducamus in praxim, nisi velimus succumbere.

46. Coelibatus
Praestantia.

Ex Scriptura.

Exord.

Subinde auditur dicere matrimonium esse me lius ἀγαμία, et ἀγαμίαν esse servatu impossib.“ Ad 1. factum in Ponikva occasione Πρᾶξις. quo et Vicarius Pol: cryś P. oszalał? Qua in re duplex crassus error: 1. autumando doctrinam Pauli esse diversam a Chi, 2. Pauli doctrinam esse hu= manam, cum et ipse Princeps Apl. eam inter scripturas recenseat. (. II. Petr. I.). – Ad 2. hic Leopoli quendam dixisse excepto Mpta Joseph Sembrycz, neminem se continere, qua in re injuria plurib. superiorb. hujus seminarii.

Quibus quadrant verba Dni ad Sadducaeos:
Nescitis Scripturas neq virt.m Dei. Contra has
opiniones doctrinam Eccl.ę cath.-una cum S.
Isid.-Pelusiota, Patre Eccl.ę gr. et discipulo S.
Jo. Chmi ita pono: matrimū, viduitt.m et cae
libatum ita procedere ut 1.m sit fructus 30. 2.m
60. 3.m 100.

C o r p.

Mat. XIX. 1..13. cum coment. Chmi, Brev. R. t.
IV. pg. C. – Impossib. virib. hum: Sed qbus datū est. –
I. Cor. VII. ubi et rationes melioritatis ponun,
tur duae: v. 28. СКОРБЬ ПЛОТИ, v. 33. Divisio;
v. 7. assertio. –
Apocalyp: XIV. 1..5.

C o n cl.

Factum Euphrasię martyrij Lp. t. I. p. 375. i. C.

47. Idem ex PP. et Rat. theolog.

Exord.

Repraesentt.r s. Agnes in rogo ignis. Cur? servandae
castitatis studio. Succincte vita ejus ex Lipell. t. I.
p. 151. Vita et mors hujus s. virginis ostendit pretiosita,
tem Virginitatis, quam etiam ex Patrib. et ratione ho,
die ponderemus.

Corp.

Иже въ стыхъ Оц҃ъ .. Кирїлла.

Basil: (. de s. Virginit.) et cū eo Climacus (. gra„
du 15.) dicit Deo nos similes per castitatem fie„
ri, et habere speciem incorruptionis caelestis et
divinae. Imo gentilis Cato ajebat vitam nostrā
similem fore vitae Deoz si sine uxore esse pos=
semus: itaque uxorem malum esse sed necessariū.
Huc Lp. t. 17. p. 349. 1. B. cum Paulo et. b. Moro (. 1.
Cor. VII. 35.) Andea ponendus Basil. dicens ibid
cap. 79, castos esse angelos non ex infimo ordine
sed illustrissimos et nobilissimos. Lp. t. 13. p. 1085
2. D.

Naz: Prima Trias virgo est (. Carm. de Virgin.)
Lp. Apocal. XIV. 1. t. ult. p. 1051. 2. A. – additq, vir„
ginitatem tantum praestare conjugio, quantum
animus carni, caelum terrae, Deus homini.

Chrys: „Virginitas tanto nuptiis praestat, quanto
coelum „terrae, quanto hominib. angeli antecellūt.
(. Lib. de Virgint. c. ii.); quin imo, alibi ait castos „
esse mirabiliores hac ex parte angelis, qd hi non „
etiam coagmentati carne sint.

Athan: „O virginitas, opulentia indeficiens, coro„
na immarcescabilis, templum Dei, domicilium Spſ
s. margarita pretiosa, mortis et inferni profliga„
trix, angelorz vita, corona sanctorz etc (. Lib. de Vir„

ginit.) Lp. t. 17. p. 346. 1. B, et Latius t. 8. p. 302. 2. A.

Cyrill: apologo Rosas et Libri cum [illegible], Lp. t. 8. p. 301. 1. CD.

Ratio: 1. martyrium. August: „Inter omnia certamina Chroz" etc Lp. t. 1. p. 374. 2. D. – 2: Divisio ex Paulo cit. n. praeced. – 3: Studium Sapientiæ Nazianzeno studiis atheniis applicato apparent in somnio Sapientia et Castitas, ex Rufino a Lp. t. 1. p. 14. 2. D. Item Cyrillo nostro Monum. Vatican. fasc. 3. pg. 6. D. Huc Ciceronis responsum cur uxorem dimiserit, Lp. t. 17. p. 349. 2. B. Qual. An sit comodium nubere quā non?
Resp. Comodius ita remanere: Tribulationē carnis .. hujusmodi„ de qua Lp. t. 17. p. 342. 2 D.

Concl.

An mihi uxorem ducendum, an non, dicet aliquis ex vobis ad me? quid tamen tu de te judicas? Vellem coelebs esse. Cur? Quia spero Canonicatum obtinere. Resp. Ratio est mere humana ista; et insuper, quomodo circa castitatem de genij? Sacpius, inquit, succumbo. Nube ergo; Ds enim propter hanc rationem non obligatur te tenere, et melius est nubere quam uri. Alius dicit: Novi acrimoniam belli, et incomoda cae-

libum initialia in his regionibus (. alij enim
socer subvenit.), sed mea intentio ejus majus ser„
vitium praestare Eccl.ae, victoriam autem in pu„
gna quotid. dabis Ds; intendo insuper alte„
ra praemia in coelo, et comoda aeterna. Si„
ita, Ds filii, benedicat intentioni tuae, et red„
dat tibi delicias divitias et gloriam coelestem.
Ipsi gloria in saecula. Amen.
(Noti fors quandoq inservient suim et prae„
cipitatio S. Pelagiae et Mabi/ ejus cum soro„
re b. Lp. t. 19. p. 1052. 2. ABCD, et probatio
per ignem S. Kunegundae cum S. Henrico, et
Porphyriae cum Abbate, et Epp. Simplicii
cum uxore, Lp. t. 12. p. 774. 1. D. et 775. 1. AB.)

48. Qualit. Uxoris.

Exord.

Licet de praestantia caelibatus disserueris,
dicet aliquis vestrum, quoniam tamen ego in=
tendo ducere uxorem, doce qualem debeo elige=
re, seu de qualitatib. ejus. Quaestum tuum
maximi momenti est: si enim bene elegeris,
beatus eris usq ad mortem tuam vel conju=
gis tuae, sin autem, infelix eris usq ad morte
tuam vel conjugis tuae. Si bene beatus: Mu
lieris bonae beatus vir Жены добрыя бла=
женъ мужь, и число дней его сугубо. Жена

доблая веселитъ мужа, и лѣта егѡ исполнитъ миромъ. Жена добра часть блага, въ части боящихсѧ гда дана будетъ. Eccelici KS. 1,2,3. et Прич т. Салом. лл. 10: Жены доблю кто обрѧщетъ, дражайши естъ камени многоцѣнна таковаѧ. Si male, infelix: Ecclici кѕ. 25 (vulg. 31.): Сердце стрѣнно и лицѣ драхло, и язва сердечна жена лукава. et 18: Лучше жити съ львомъ и зміемъ, нежели жити съ женою лукавою. et 21: Мала естъ всѧка злоба противъ злобѣ женьстѣи: жребій грѣшника спадетъ на ню. Et ante v. 18. Vulg: Non est caput nequius super caput colubri, et non est ira super iram mulieris. Socrates dicebat se tria mala assecutum: "grammaticam, paupertatem, et perniciosam uxorem; quoz duo jam effugisset, tertium effugere non posset. Quae Alfonsus Aragoon. Rex dicere solebat, matrimonium sine querelis fore tranquillum, si maritus surdus fiet uxor caeca innuens foeminas obnoxias zelotypiae, atq inde oriri rixas et querelas: rursum marity permolestam esse uxorum garrulitatem, qua carituris sit, si fiat surdus: nec illa vexabitur adulterii suspicione, si careat oculis, vel fugiat oculos alioz. C. ap. Lp. t. 2. p. 230. BC. Jam ergo, qualem uxorem eligas tibi ut sis beatus, et non infelix, indicabo tibi.

Corp.

Quatuor mille abhinc annis, omnium credentium
Pater Genes. KA. fere totum.
Applic: Eliezer iste admirandus, licet servus,
propositus est a Sp. S. universo mundo speculū
fidelitatis et magister in eligenda uxore. Qui=
cunq quaeritis uxorem, ipsum attendite. At=
tendite 1. quomodo ad hoc opus se accinxerit: 2.
quales qualis. non quaesierit, 3. quales quaesi=
verit. — Ad. 1. memineritis quomodo primum o=
nium negotium hoc Deo oratione comendave=
rit (v. 12.) Domus et divitiae dantur a paren=
tib, a Dño autem proprie uxor prudens, ait
Sapiens Proverb. xix. 14. Quare etsi 1000 annis
uxorem quaeras, et negligas hoc fundamentū,
non invenias bonam. Absq hoc, quidam post
absol. Theolog. 3, 4, 5, annis insumunt, et tan=
dem incident in Xantippen pejorem Socratis.
Intelligite profundius: uxorem tam bonam quā
malam a Dno dari, et non pendere ab indu=
stria nostrae electionis. Quoad bonam, dicit Sp.
S. ЖЕНА ДОБР.. БОДЕТЪ. fol. praeced. A, quoad
malam: ЖЕВІИ ГРѢШ.. НТО, fol. praec. B. Igi=
tur nunc antequam ducatis, comendate vos
Dno vita immaculata, per custodiam castitatis;
si enim per mulierem quis modo peccavent,
per eandem olim punitur. — Ad 2. seu quid

+ Дóмъ и имѣ́нїе раздѣля́ютъ Ѻ҃ци ча́дѡмъ,
а Г҃да же сочетава́ется жена̀ мꙋ́жеви.

non attenderit Eliezer: non oravit ad Dnum,
quaecumq erit pulchrior, aut ditior. Licet
enim Scriptura dicat Rebeccam fuisse Vir-
ginem pulcherrimam et de domo divit,
tamen Eliezer haec non quaesivit. Plures
ho: attenduit, et etiam anne pnchre canat,
instrumenta pulset, saltet. Verumtamen
dicit Scriptura: „Multae filiae congrega-
verunt divitias, „Tu supergressa es univer-
sas: fallax gratia et vana est
pulchritudo, mulier timens Dnum, ipsa
laudabitur". Ꝛ.Ꝛ.Ꝛ.Ꝛ. Speciatim quoad pulchri
tudinem,: "Antisthenes adolescenti consu"
lenti, cujusmodi uxorem duceret, respon„
dit: „Si formosam duxeris habebis com„
munem, si deformem habebis poenam"
Graece est allusio inter κοινὴν et ποινήν.
Suadebat ergo, media stataq forma du-
cendam, quae nec fastidium moveret viro,
nec adulteroz oculos in se provocaret. Quo„
ad divitias non eas curetis, quia si bene elege„
ritis, ipsa uxor erit vobis divitiaq meliores: Pro„
cul et de ultimis finite precium ejus. Si ita„
men prudenter aestimaveritis, tum ad vestra„
tum ad vestras uxoris bonum requiri certa
dotem, ut eadem honeste sustentetur, tunc

Z 736

pactum rite facere potestis. Sed inquid, ego
habeo debita: debita ergo non necessaria mo
do non faciatis, quia cum futuro vestro so
ro difficile erit ea solvere dissensiones cre
abitis in familia, qbus nil perniciosius.
Ad 3: ad quid attenderis. Ad duo: ut sit
робóта et оүслáжна. Opus enim servile exer
cebat, et etiam non rogata, decem imanes
camelos ventres crebris haustibus laborio
sis implevit. O charitatem admirabilem
quae est vinculum perfectionis! sub hac
virtute comprehenduntur omnes. Tali tu
eges; quae scil. sit Господинѫ, non que va
leat tangere Pianoforte, canere, saltare,
sed quas valide applicare brachia labo
rib. domestic; foemine; dum tu exaltera
parte qua Господарь viribus. Оуслáжнам tamen experimini non in vestra pre
senta, nam potent hoc praestare intuitu
conjugii decum ineundi; hac enim occasione
чи чювáте чи не чювáте, ex aequo sub cul
trum ibit, sed de longe et per alios explo
rate. Si ergo talem elegeritis beati, secus
miseri.

Concl.

Obj. Tu dixisti, bono vivo a Dño dari uxo

rem bonam, malo malam, qd non videtur verum,
nam Job et Tobias erant optimi et ssmi, attamen
habuerunt uxores nequam. Resp. Haec est exceptio.
Si enim aliquis vestrum fuerit similis in sancti-
tate his viris, habebit similiter a Dño uxorem
nequam; tantis enim animab Ds id facit ad
probationem, non ad punitionem. An autem ad pro=
bationem an punitionem alicui vestrum dabit uxo=
rem nequam, hoc vobis signum do: si tunc mur=
muraveritis contra Dnum, tunc ad punitionem,
si patienter toleraveritis, tunc ad probationem.
Nam et Socrates suam sibi Xantippen ad proba
tionem et exercitium patientiae utilem fatebā=
tur, cujus exemplum urget Chrus, quiq rogatus
quomodo mores uxoris pravae et temulentae to=
leraret, respondit „ut gymnasium, palaestram
philosophiae (. patientiae.) domi habeam. Ero enim
cum aliis mansuetus, cum in ea quotidie toleran=
da erudior" ap. Lp. t. 19. part. 1. p. 349. l. A. Ha=
bebat autem uxorem rixosam quae semper jurgia
excitabat, ut illo studente, mensam everteret. A=
liquando post diuturna jurgia ira comota, quod
illetaceret, aquae poculum capiti ejus illa super=
fudit. Ad quem Alcibiades dominobilis: Quomo=
do pefers hanc rixosam uxorem, nec domo eji=
cis? Cui Socrates: qui ovis vesci vult, glacitan=
tium gallinarum strepitu offendi non debet. E=

quidem sic domi patientiam disco, ut foris me-
lius exercere queam." Sta Laertius in ejus vita,
et A. Gellius lib. I. cap. 17. Varro quoq in Satyra
Menippaea quam de officio mariti scripsit: Vi-
tium, inquit, uxoris aut tollendum aut ferendum.
Qui tollit vitium, uxorem comodiorem praestat,
qui fert, sese meliorem facit. Quicumque ergo,
(monet a Lp. Ephes. IV. in fine), elegisti uxorem,
et rixosam experiris, mulierem cogita, Xantip-
pen cogita: tu Socrates esto, imo Chs esto, cogi-
ta te habere domesticum patientiae exercitiū,
ut discas alia quaevis facilius perferre et supe-
rare. Multi cruces foris quaerunt, tu domi ha-
bes, illa te docebit patientiam: patientia autem
opus perfectum habet, ut ait S. Jacobus. (Hue
Chmus ap. Lp. t. 19. part. I. p. 348. 2 CD. Sed hoc
qd habet Conclusio, foris separatam πραγματειαν con-
stituat. Quoad modum ferendi uxorem Chmus
ap. Lp. in I. Petr. III. 7. t. 19. I. pg. 348. 2. C.
Patienter ergo ferendae uxores, sed non
danda potestas est ei super ipso. Eccli.
IX. 2. Cato senior: "Omnes homines uxorib domi-
nantur, nos omnib hominib, nobis autem
uxores" Lp. t. IX. p. 316. 2. A. – Concl. hujus 2di
sermonis: Quandonam ineunda alumno spo-
salia.)

49. Vir quomodo erga Uxorem.

Exord.

Allegoria nuptiar Isacci, contracte ex Lp. p. 276. Fige animos in tò In tantum dilexit eam. Ex quo Aplus: Viri dilig.. Eccl am. Non enim solum nuptiae Isaac sed et vestrae figura sunt nupti: ar Chi: Sacramentum hoc ... Eccl am. Ergo erga uxorem propriam, et modus comportandi se cũ ea esto subjectum hodier. paraeneseos.

Corp.

Positive: ut amemus et foveamus eam tamquã propr. carnem.

Negat: ne oderimus eam, ex Chmo citato hic retro p. 343.D.

Ex modo creationi primae uxori erut S. Th. modũ quo vir eam tractare debeat. Gen. 2.21 ... S. Lp. t. 1. p. 100. 1. D.

Conclus.

Cum allegoria coepi et cũ allg. concludo sermonem. Allegoria formationi Hevae, Lp. Jo. ff 1. 33. pg. 673. 1. D.

Chs sponsus Eccliae universali, omni saeculari, supremus; vos futuri Sacerdotes sponsi Eccliae singulae vobis olim copulandae, quas affectu Chi diligere debebitis, non considerantes qd fideles illi rudib. sint cooperti panniis; subtus latent inaestimab. thesauri gratiae, filios Dei revelandae gloriae pignus.

50. Παιδαγωγία.

Exordium.

D. N. postquam disseruisset de Conjugio ac celibatu, oblati fuerunt ei parvuli, ut eos benediceret et imponeret eis manus. Mt. XIX. 13. Apli autem comminabantur eis. Cur? Qd Chm rebus majoribus, puta viris docendis adeo occupatum, ad parvulos, usu rationis carentes, avocarent, quasi vile et indignum Cho Santo prophetae esset cum pueris agere. Ita Chmus, Theophylactus, Euthymius aliiq; apud Lp. Verum Dnus ad eos ait: Sinite parv.. coelorum - Et alibi: Nolite contem... coelis. — Ego etiam postquam disseruissem vobis de Caelibatu et Conjugio, intendo vobis hodie loqui de educatione filiorum quod Dnus daturus est vobis. Etsi autem Dnus daturus sit eos vobis, non ita tamen ut sint magis vestri quam ejus, imo incomparabiliter magis ejus quam vestri. Nescio qualiter in ut. m. app — neq enim ego sp. et animam don. v. et vitam, et sing. membra ego non ipsa compegi, Sed enim mundi creator qui formavit hominis nativitatem Solomonia lib. II. Machab. VII. 22. 23. Erunt igitur filii vestri proprietas Dei pretiosa munienda custodia angelor ejus videntium semper faciem ejus, vestra autem non proprietas sed solu depositum Dei, de quo in die judicii severissimam rationem sit exacturus a vobis. Quare opus est ut vos eos rite educetis. Adque finem ostendam vobis hodie duo: 1. Quanti momē

ti sit recta institutio adeneris annis; 2. Quomodo
pieri debeat.

C o r p.

Prob. 1. Ex sent. gentilium: Plat: „Qualis in arbusculis
plantandis et formandis, talis et in liberis gigne=
dis instituendisq cura esse debet; sed hic labor
est, illic voluptas. Cavendum autem ne in hac so„
piti, in illa vero plusquam vigiles esse videamur.
Lp. Exod. II. 10. pg. 463. E D. — Valerius Maximus„
refert Corneliam Gracchi matrem, cum matro„
na quaedam suas ei gemmas, monilia et torques
magnifice ostentaret, expectasse donec filii domu
redirent: quo redeuntes, matremq magna cum
reverentia, modestia et verecundia salutantes,
ipsam matronae ostentantem: Hi, ait, sunt gem=
mae meae, torques et monilia„ mea
2. Ex rat: quia prouti primo instituti fuerint, ta=
les et permanent: „Proverbium est: Adolescens ju=
xta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab
ea. Prov. KB. 6. (. Graeca edit. Rom. et nra Slavica
carent hoc v.); et Job. K: Ossa ejus implebuntur„
vitiis adolescentiae ejus, et cum ipso in pulvere
dormient. — et quia ut Zeuxis pingere debet; ae=
ternitati. Miscell. tua n. 96. „Quid majus quam
animis moderari, quam adolescentulos fingere me„
res? Omni certe pictore, omni certe statuario, cae=
teris q tujusmodi omnib. excellentiorem hunc du„

co, qui juvenum animos fingere non ignoret. Chry-
stom. Homil. 60. in Mt. Si diceremus alicui matri le-
nentem infantulum in ulnis: Cave, Dna, iste lenel-
lus aut splendor erit aeternus paradisi, aut carbo
aeternus inferni. Nunc igitur collige pondus quo-
modo eum instituat.

D. 2. seu Mod: 1. Oratione. Saepe parentes maxime
solliciti sunt circa filios, nullis parcentes expen-
sis, et dein amaritudines ex ipsis deglutiunt, eo qd
orare negligant. Sacerdos pro alijs celebrat missas,
aliasq functiones, et pro filijs suis nihil. Job quo-
tidie offerebat etc. —
Verbo: Plato lib. 10. de Republ. et Cicero lib. 1. de
natura Deor docent, nos cum lacte matris su-
gere Dei cognitionem et laudem. Lp. Mt. p. 516. 1.
C. Particularia quatuor, Lp. Proverb. Sal. XB. 6. t. 6.
p. 118. 2. C. Tobias, A. Blancha mater s. Ludovicii
docuit puerum potius mori quam in peccatum con-
sentire lethale. Tobias IV: Cave ne aliquando pec-
cato consentias: multa bona habebimus, si timue-
rimus Deum ait ad filium suum.
Opere: Puniendo malum: Virga discipl. fugabile ea.
Bonis directorib. committendo eos, maxime in civitatib.
studiorij ubi corruptela quovis gressu, licet et do-
mi vestras servi eos corrumpere possunt. Pecunia
ejus ad manus neq frequentem neq multam dando.
Exempl: Ex Aeliano Macarey sacerd. gent. occi-
dens aliquem coram duob. filijs, Miscel. tua 68. Simile Neapoli.

+ Oratione, Verbo, Opere, Exemplo.
1. 3. 4. 2.

Concl.

A contactu malor exemplo tui pueri.

51. Catholicism. et Nationitas.

in Mnps 1887. n. 32. pg. 1. col. 4. C.
Tom. vel. p. 138.

52. Peccatum Polonor in Unionē.

Exord.

Succincte Vita Meletii Smotr. ex Saulo p. 13. 154, 174, ex Docum. Collegii p. 260. Haec praemisi ut sciatis ex quo fonte desumo quae mox dicturus sum. Sunt inter nos qui judicant Polonos peccatū in eo fuisse qd schismaticos fuerint persecuti, ed coegerint ad Unionem ob fines suos politicos. Hodie tamen ostendam fuisse in eo qd Unionem neglexerint, nimis largam libertatem concesserint schismaticis, et quidam in damnum Unitor.

Corp.

Consiliū 1ū Eplae Smotriscii praecedunt quaedam de laborib. unitor ac favore schismaticor a Polonis. Saulī pg. 172, 174. – S. Josaphat, Vita Suszae pg. 69 A. et Contieri p. 293, 295. – Rutski, Documentor Collegii p. 155

Conclus.

Quid de postrema cura plurium Polonor circa Collegiū Ruthen. ap. Cognem de Resurr. Leopoli. Pendet ab intentione qua id faciant. Bene qd sub inspectione Pont. Mx.

53. Quomodo in futur: felices.

Exord.

Quid facturus sum ut postea in meo munere felix sim? Primo scias de hic in terris plene felicem esse non posse. in exilio enim vivimus aliqualem tamen felicitatem et benedictionem a Dno etiam hic expectare possumus. Quomodo hoc habere possis, hodie indicabo.

Corp:

Tu futurus es Γοσπόδαρ, Paterfamilias, Pastor animar. Secundum haec tria quomodo degeras ut habeas jucunditatem accipe.

Γοσποδαρ: Repraesentetur Parochus circumdatus famulis, animalibus, provisus horto flor. et fructuum, pomario, alveari, campis. Imago Dei. Quid est homo qd... maris. Nondum tamen beatus, nisi ex omnib. istis eleves te ad cognoscendam providentiam Dei circa te, et ex singulis istis erucas doctrinam moralem pro te. Innue quid: ex famulis (i. quomodo eos tractes) ex animalib. cane, jumentis, apibus, floribus.

Pater Famil: Habebis uxorem, filios: Si bona, beatus: Mulieris bonae beatus vir: extu nunc eam tibi talem a Dno exposce. Filios sanos cupis? ex nunc fuge venenum peccati carn. Uxoris luxuriosae desideria moderare, modestas necessitates explora, liberos dang flores proetiolis. praeoculis semper habeto, a contagio famulos et extraneos custo-

di. Precib. et sacrificiij munito. Saepe genitores expensas magnas et curas pro filiij subibent, iidamen vel aegroti vel imorigeri et pigri inveniuntur, quia hoc caeleste elementum negligut. Uxor tua tamquam vitj.. filiitui. Psal. pk3.

Pastor animaz: Concordia cum paroeciamj. Non domin. in clerij.. animo. 1 Petr. non tamen ita ut relicead vitia. Potentia vivę vocej, praedicationij, catechiz. Functionum gravitas, et exactitudo. Benevolentia efficax tamquam in filios futuros olim corona maz beatitatij in coelo, maxime erga pauperiores, viduas, pupillos.

Conclus:

In his omnib. poterij prosperari, nondamen sine labore et offendiculij, ne obliviscarij exilii tui et patriaz coelestij. Uti omnes Dnus benedicat ideo in terrij, ut et habeatij bonastemporalia et non amittatij aeterna, Jerusalem coelestij: ΔΑ ΕΠΙΤΟΔΙΟ ΜΝΕΣΤΑ... ΤΒΟΕΓΟ: psal. 127.

54. Medium bene loquendi.

Exord.

Scitum est illud Anacharsij, qui rogatus quid esset in homine pessimum, et quid optimum, respondit: lingua. Haec enim utilissima est si recta ratione gubernetur, pestilentissima vero si secus. Lp. t. 18. p. 670, 2. C. Hinc lingua a Nazianzeno Tractatu de Silentio vocatur ἀδάμαστος, ἀχάλινος, ἄθεσμος: Hoc consonat Jacob. t. 7. 8. 9. 10. ΒΣΑΚΟ ΓΟ ΕΣΤΕΣΤΒΟ

Mt. xii. 36

звѣрей же и птицъ, гадъ же и рыбъ оукро-
щается и оукротится естествомъ человѣ-
ческимъ, языка же никтоже можетъ ѿ-
человѣкъ оукротити, не оудержимо бо зло,
исполнь ѧда смертоносна. Тѣмъ благосло-
вляемъ Бга и Ѻца, и тѣмъ клянемъ челo-
вѣкы бывшыѧ по подобїю Бжїю. Quin
imo, ad hanc malitiam lingua pertingit ut
etiam Dei majestatem blasphemare non hor-
reat, qd in Italia, Gallia et Hungaria non ta
to audire licet, in his autem nostris regionib.
maledicta, ubiq autem terras perjuria, men
dacia, calumniae, deq denigrationes, et verba
Mt. XII. 36 otiosa, quae etiam tibi S. Augustinus tiners
libros Retractationum conscripsit, Lp. Proverb.
X. 19. (. Breviter edissere quid verba otiosa.)
Cum autem S. Jacobus dicat: Qui non offen-
dit in lingua, hic perfectus est vir, cumq nos
ad perfectionem tendere oporteat, opus est as
signare remedia ut non delinqueamus in lin-
gua qd esto subjectum hujus paraeneseos.

Corp.

Tria sunt remedia ad bene loquendum: 1. Evi-
tatio multiloquii, 2. reflexio super dicendis,
3. Silentium. De singulis aliquid
1. Multiloquii fuga. In Proverb. X. 19. Ѿ мно-
гословїѧ не избѣжїши грѣха, щадѧй
же оустнъ разумѣнъ бѫдеши. In multilo-
quio non deest peccatum, qui autem mode-

ratur labia sua, prudentissimus est. Et hoc etiam in multiloquio pio. Causa duplex: una ex parte intellectus, altera ex parte voluntatis. Ex parte intellectus: quia, ut Lp. Proverb. p. 23 329. 2. A. impossibile est homini debili singulis suis dictis adeo multis, illam circumspectionem adhibere. Ex parte voluntatis, quia pruritus iste multum loquē di cum jam sit inordinatio, et peccatum, auferet ab anima Spiritum Deī, devotionem, pacem. Sancti Diadochus et Antiochus (Lp. t. to, V. p. 329, 1. C, et 330, 1. B.) declarant hoc similitudine balnei, qd nisi daemon ſt, frigescit, et S. Dorotheus (ibid. p. 329, 1. C.) similitudine furni calefacti, qd nisi obturetur, evaporat ac frigescit. Exemplum memorabile est in libro Sententiae sive Apophtegmatum Patrum cap. 45. Anachoreta, inquit, celebris vidit, cum Fratres de S. scriptura rebus qui loquerentur, angelos se eis miscentes, hilari vultu exultantes. Cum vero ad vana colloquia deflecterent, videt angelos recedentes cum indignatione, daemones vero specie porcos inter colloquentes sese volutantes. Quare circumiens monasteria monebat dicens: Cohibete fratres a multiloquio et abstinete verbis linguam, quia malus interitus animae generatur; et non

intelligimus quia per haec et Dno Deo, et ss. angelis odibiles sumus. Dicit enim Scriptura divina: quia in multiloquio non effugiet peccatum. Haec enim infirmam et vacuam efficiunt mentem atq animam nram. Lp. in Proverb. Sal. X. 19. t. 5. p. 330. 2-B."

Qd Scriptura et Sancti docent, scil. vitandu multiloquium, illud etiam gentilis, et ipse organismus hominis docet. Quoad Gent: Zeno dicebat quosdam discipulos suos esse ψιλολογους, quosdam λογοφιλους. Isocrates a Careone loquaci discipulo duplam mercedem exigebat; alteram inquit, ut loqui discas, alteram ut tacere. Theocritus audiens Anaximenem, dixit: Incipit verbos flumen, mentis gutta. Lp. Jacob. I. 19. t. 19. part. 1. pg. 81. 1. D. et 2. A. — Quoad organism: 1. Dt homini dedit aures apertas ut multa audiret; linguam vero duob. claustris circumsepsit, minimum dentib. et labris, ut esset tardiloquus. — 2. Dt dedit homini duas aures, et unicam linguam, ut innueret, ut ait S. Basil. et ante ipsum Demosthenes, duplo plura illi audienda esse quam proloquenda. Ibid pg. 80. 2. D, 81. 2. A. — Multiloq. vitandum etiam in concionib. (. Lp. t. V. p. 329. 2. B. et Seneca, t. 19. p. 79. 1. B.) et Orationib. taxatum a Dno in Gentib. et Pharisaeis: Putant enim .. exaudientur. Declara pau-

lisper in quo consistat πολυλογία oratio=
nis.– Multiloquio magis addita foeminas; hinc
Newton rogatus cur filiam suam non juberet
instrui variis linguis, respondit: pro foemina e=
tiam una lingua nimis est. Exemplum pau=
ciloquentiae b. V: Vinum non habent. Virum
non cognosco. Conclud. cū s. Jacb. I. 26. Qui put. religio.
2. Ponderatio verbor: Script: Eccli KA. 29: In
ore fatuor cor eor, et in corde sapientium os
illor. Et KH. 29: Словесы твоимъ сотвори вѣсѣ
и вѣрѣ, и устамъ твоимъ сотвори дверь и
заворѣ. Porro David scient qd linguam nullus
hominum domare potest, convertitur ad Dm psl.
141. 3. dicens: Положи Гдн.. монмъ, non tamen
ita ut etiam homo ex parte sua curam linguae
sae omittat. Chmus enim in ps. 140 duos ons
ponit custodes, scil. Dei invocationem et gra=
tiam, ac loquendi rationem et curam rite face=
di vel loquendi. Monet ergo sic: „Os ergo nostrū
perpetuo custodiamus, ei ratiōnem tamquam
clavem adhibendo. Non ut perpetuo clauda=
tur, sed ut conveniente tempore reseretur. Non=
nunquam enim silentium est loquela utili=
us, sicut loquela quoq silentio. Et ideo dice=
bat ille sapientissimus: Tempus tacendi et tem=
pus loquendi (. Eccles. III.). Si enim oporteret o=
ra perpetuo patere, non facte essent portae;
si autem perpetuo clausa esse, non esset opus

custodia. Qd enim clausum est, cui quis custo-
dierit? sed propterea sunt portę et custodi-
a, ut faciamus singula tempore conveni-
ti. Et paulo superius: "Sicut non juvat domus,
"non Urbs, non moenia, non portae, non ostia,
nisi sint qui ea custodiant, et sciant quan-
do oporteat ea quidem claudere, quando vero
aperire; ita etiam oris et linguę nulla esset u-
tilitas, nisi sit ratio, cui scienter, accurate
ac circumspecte ea claudere et aperire per-
missum sit, et sciat quae sint efferenda, quę
vero retinenda. ap. Lp. t. X. p. 102. Ri. D.

3. Silentium. "Non dico absolutum; si enim por-
ta semper clausa maneret, esset inutilis;
sed sicut porta communiter clausa manet,
nec aperitur nisi ad necessit.m vel utilit.m
ita et os hominis. Ideo Jacob. I. 19: Sit
autem omn.. velox ad aud. tardus ad lo-
quendum. Rationem hujus dicti dat Aristo
teles, ex quo auditus est sensus disciplinę, unde discipulos omnes haurire vide-
mus sapientiam audiendo magistros.
Ita S. Thomas Aq. attente et silenter au-
diebat Albertum M. adeo ut a condiscipu-
lis per scomma vocaretur Bos mutus. Sed
defendit eum Albertus dicens: Bos mutus
tantos mox edet mugitus, ut eos totus
audiat mundus. (. Lp. t. 19. p. 79. l. D.)

S. Basilius in monasterio silentium coluit per tredecim annos, totus vacans lectioni s. Scipt. et orationi. Pythagoras a suis discipulis exigebat quinquennale silentium. Celebre est illud Publii Mimi: Tacere quisquis nescit, hic nescit loqui. "Silentium Dni coram Pilato multo eloquentius omnib. sermonib. Judaeorj et licet eum damnasset, innocentiam tamen ejus publice professus est, lavando manus.

Concl.

Generale medium ad beneloq. est esse justos, tunc Sps s. docebit nos bene loqui. "Vena vitae os justi, et os impiorj operit iniquitatem: Исто́чникъ жи́зни въ рѹцѣ пра́вдна=го, ѹ́стна́ же нечести́ваго покры́етъ па=гу́ба. Econtra de perversj Pharisaeis Dnus Mt. BÏ-34: Порожде́нія ехї́днова, ка́ко мо́жете до́бро гла́ти, ля́кови сѹ́ще? ѿ и́збы́тка бо се́рдца ѹ́стна глаго́лютъ. Curemus ergo per conscientiae mundiciem templa fieri Sps s. qui nos docebit bene loqui, ipsi gloria in ea cum P. et F. in saecula-Amen.

55. Oblocutio.

Exord.

Factum de M. obloquente Moysen, Num. XII. S. Ephaem de morbo linguae: Ex tetterrima M^ae prophetissae lepra docemur quam grave

ac detestabile vitium sit obtrectatio. Cor-
pus qd lepra infectum cernebatur, velut spe-
culum quoddam fuit animae, quae non perspi-
ciebatur, cujus indicabat maculam. Ex illa
carnis corruptione patefactum est, quomodo
hominis detractoris corrumpatur animus, nā
sicut illa defecerat a fratre suo, ita et ab
ipsa proprium corpus defecit, ut ex semetip-
sa charitm addisceret. ap. Lp. t. II. Num. XII. 10
Ego postquam praecedenti paraenesi osten-
derim daxxxa linguae vitia in genere, nunc
ostendam vobis vitium detractionis in spe-
cie, eo qd in illud maxime impingunt homi-
nes etiam spīles, praesertim in conversatio-
nib. ita ut S. Augst. ad illud praecavendū
in pariete cubiculi sui inscripserit disti-
chum quo dicebat eum qui secum velit
conversari, debere abstinere ab obloquuti-
one alterius. S. Hieronymus ad Calauti-
am: Pauci sunt qui huic vitio renuncient,
tantaq hujus mali libido mentes hominū
invasit, ut etiam qui procul aliis vitiis
recesserunt, in istud tamen quasi in extra-
neum laqueum incidant, ap. Lp. Hierem. IX.
8. t. XI. p. 891. 2. D. Et ipse ALp. Hierem. IV. 9.
"Censent prudentes viri, majorem pardem
"hominum damnari ob peccatum detracti-
onis et maledictionis, adeoq in Religionib.

et Cognib. alioquin probis et securis non es-
se majus periculum salutis quam a lin-
gua et a detractione; quin imo in iis non
raro peccari non tantum venialiter sed
et mortaliter in hac materia, eoq periculo-
sius qd detrahentes ipsum non adver-
dant, vel praetextu zeli excusent. Circa hoc
vitium duo ostendenda: 1. Quam damnosa
detractio; 2. Quomodo ab ea nobis caveamus.

Corp.

I Damna detractionis. Haec individua,
familias, domos, urbes, Respublicas et
Regna implet vixis bellis. Sapientia Sirch.
кн. 15, 16, 17, 18. 20, 21, 23, 24: Шепотникаи
двоязычника подобаетъ клясти: мно-
гихъ бо мирныхъ погубиша. Языкъ тре-
губый многихъ потрясе, и разлучи ихъ
отъ языка въ языкъ, и грады твердыя
разори, и домы вельможей преврати.
Языкъ трегубый жены добліихъ изгна,
и лиши ихъ отъ трудовъ своихъ. + Мнози
падоша острiемъ меча, но не якоже
падшiи языкомъ.. Смерть люта смерть
его, и паче его лучше есть адъ.
Quae. Cui nocet? Resp. Lingua detractoris
est tripla, quia uno ictu tres vulnerat et
confici; scil. eum cui detrahit, ei famā
adimendo; et apud eum quem detrahit, e-

+ Ꙗ҆зва бична́ꙗ стрꙋ́пы твори́тъ, ꙗ҆зва же ꙗ҆зы́чнаѧ сокрꙋшаетъ ко́сти.

jus mentem calumnia et odio proximi imbu=
endo; et seipsum, in lethali peccato sociando.
S. Bern. ap. Lp. t. X. p. 94. 2. C. — Scopus
et malitia detrahentij ut per discordiam duor
ipse comodum lucretur. Quoad scopum, Phae=
drus ap. Lp. t. 10. p. 93, 2. C. Quoad malitiam,
Cicero in Offic: "Detrahere alteri, et hominij
incomodo suum comodum angere, magis est
contra naturam quam mors, quam dolor,
quam caetera quae possunt aut corpori ac=
cidere, aut rebus externis. Nam principio
tollunt convictum hominum et societatem. —
Ex eo etiam capite damnosa, quia cum ex
una parte leneatur detractor ad restitutio=
nem (. Non remittitur .. ablatum S. Augst; et
melius est nomen bonum .. multaq. (Ptt. Kb. 1.)
ex altera in difficillimum, ac saepe impossi=
bile, ideo cum continuo onere debiti manet.
S. Philippus detractori poenitentiam colum=
bae deplumandae, ac dein plumas colligen=
di imponens Can. Vid. t. 1. n. 48.

II. Modus cavendi sibi ab ea: Intra nos:
Слышалъ ли есй слово (. Vulg. et Chmus: ad=
versus proximum tuum.) да отрекъсь тобою:
не отъбойся не раскорчитъ тебе. Ecclici 28. 1.
10. Non te disrumpet, quasi vinum vetus ubef
novas, ut Lp. hic. ap. quem t. 9. p. 601. 2. C.

Lp. t. 5. X. p. 432. 2. B.

† qd sit cavendū a detractore: Sepi aures
~~Prov~~ (: Sept: x⁻ inpa possessionem) "mas spiritꝰ,
Ps 11.28. et linguam nequam & noli audire. Mo 2
Eccli. dus: Intra nos etc

Chmus explodit ridiculosissim eos qui sub se
creto mali quid de altero alicui pandunt.
Ab extra: Vultu, Proverb. XXV. 23. juxta Vulg:
Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies
tristis linguam detrahentem. — Verbo, aut
divertendo alio sermonem (S. Thomas Morus
Angliae Cancellarius vir sapientia et vir-
tute celebris, exempli gr. dicebat: Dicat
quisq quo volet, ego dicam domum istam
pulcherrime extructam, eumq qui eam fa-
bricavit, excellentem in sua arte esse ar-
chitectum.), aut corrigendo blandius: No-
lite judicare... judicemini: Nolite ante
tempus judicare. I. Cor. IV; quandoq increpando dure, ut Superior; aut vitium proprium ei objiciat, ut Chs accusatoribus adulteraq Jo. VIII. 7. — Facto: Somnum ciendo aut simulando ut Machabeus erebat ap. Cassianum. Lp. t. X. p. 100. 2. CD.
Modus quo non detrahamus alteri, est sua praeoculis habere vitia. Pior abbas audiens detrahentes, tacens egressus saccum implevit arena eumq dorso gestavit, in altero vero pauco exiguo misit parum arenae, illudq ante se tulit. Rogatus quid per hoc significare vellet, respondit: Saccus habens multam arenam significat me meaq peccata plurima, quae reieci in dorsum, nolens illa videre ut pro illis doleam et plangam.

Et ecce panca haec delicta fratris mei posui ante oculos meos, et crucior in ipsis condemnans fratrem. Sed non oportet sic judicare; quin potius ea ante me adducere, et de ipsis cogitare et rogare Dm ut mihi indulgeat. Qd audientes Patres dixerunt: In veritate haec est via salutis. Ruffin. lib. 3. n. 136. Hoc congruit cum verbis Dni: Quid videt festucam .. non consideras? et cum praecepto verbis orationis Ephraem. Γ҃ѧн п Вѣко хнв. м, praescripta saepe in officio diei 40ma cujus postremum membrum: Ей Г҃и, дша мдь ммп зрѣтн ... вѣкн. Am. Orationem autem hanc frequentando multo plus faciemus quam nostra industria, quia haec industria dabitur nobis a Spiritu per orationem ab ipso nobis suggesta. Si gloria cum P. et F. in saecula. Amen.

Lp. t. x. p. 101. l. D. Gtid. Amprof. col. 2. C.

56. 57. ut in Indice To mi: Zel. Orat.

58. Lucta cum Diabolo.

Exord.

Adolescens quidam nobili genere natus, mortuis genitorib. relictoq sibi ab ipsis amplo patrimonio, cum quadam die ingressus esset Eccliam, audiisq ibid. lecta illa Evangelii verba quibus Dnus discipulos compellaverat: Si vis perfectus .. me: Аще хощеши совершенъ быти, иди, продажды имѣніе

твоѐ, и̑ дажды ни́щим, и̑ и̑мѣ́ти и̑маши сокро́вищѧ на нб҃сѣ̀, и̑ гряди̑ вьслѣ́дь менѐ. Мт. гл҃и̑. 21.
haec tamquam ad se dicta accipiens, domum versus vendidit patrimonium, distribuitq; pauperib. reservata modica parte pro sustentatione sororis, juniorij se, et relinquens mundum secessit in solitudinem citra Urbem, aemulans exemplum et virtutes cujusdam senij in vicino agello solitariam vitam agentis. Hic quomodo ab invidente Diabolo appeteretur, esto subjectum hodierni sermonis, ut discamus et nos cognoscere fraudes inimici, et certare cum illo.

Corp.

Vexavit eum diabolus moraliter et physice, scil. tum suasione, tum corporis percussione.

Moralit: „ Et primo quidem generis nobilitatem, amplissimas possessiones, sororij in miseranda orbita. Le + defensionem, fluxam saeculi gloriam, atq reliqua + relictę remissorij vitae blandimenta proponebat, deinde aridam virtutis servitutem, et imbecillam naturam, et prolixa aetatis spatia, quo illi sine ulla intermissione cum infestis hostib. decertandum esset, suggerebat, tantaq cogitationum caligine animum ejus interdum involvebat, ut omnis div. consolationis splendor ereptus videretur. Non tamen potuit tam vehementi tentationum procella a recto cum itinere revocare. Quare vali-

diorib. eum armis aggressus, nocturnis ~~xxx~~ illecebris subvertere tentabat. Erat sane acerrimum inter utrumq certamen. Ille sensus naturali carnis ardore distillabat, hic fide, vigiliis et jejuniis corpus omne vallabat. Ille per noctes in pulchra mulieris verebatur ornatum, nulla figmenta lasciviae omittens: hic ultrices gehennae flamas ingestae sibi libidini opponebat. Ille lubricum adolescentiae iter, et ad ruinam facile proponebat: hic aeterna futuri judicii tormenta considerans, illaesam animae primitalem pertentamenta servabat. Postremo, cum nullis admotis machinis eum draco dejicere posset, in horrida et tetra pueri speciè apparens, et ad ejus se genua provolvens, miserabili valde ejulatu clamabat: Multos ego seduxi, plurimos callida circumventione dejeci, nunc autem tuo superatus labore prosternor. Quem cum quisnam esset, interrogaret, respondit: Ego sum fornicationis amicus, qui primum adolescentiae florem turpitudinis spiritu conculco, et impurissimę libidinis contagione inficio. Quantas ego virtute mea animarum strages edidi! quam multos a puritate ad pristinas redigere sordes compuli! Et nunc me miserum, tua virtute prostratus jacco. Hij auditis Chrisostomus, revera, inquit et atas et obscuritas, et cetera infirmitatis suae signa te nulla praeditum virtute declarant, meritoq te despicabilem reddunt. Ad hanc vocem phantasma statim evanuit. "
(Lipelloo, tom. 1. p. 122. 1. C.)

Physic:

Physic: Durioni se adhuc vitae dans: „Hinc ad sepulcra
non longe a villa remota, „ut excellentius se
in suscepto certamine gereret, secessit, uni
de cognatis, ut statutis sibi dieb. alimenta
deferret mandans. Diabolus autem metuens
ne temporis successu heremum sanctis mona-
chorum incolis repleret, aggregatis satellitib.
suis, tam districta eum caede mactavit, ut
doloris magnitudo et motum auferret et vocem.
Alio die frater cibos deferens advenit, sed jacen-
tem in terra semimortuum gravis sorib. inve-
nit. Sublatum igitur humilij ad villulę domi-
cilium reportavit. Quo audito, ingens vicinorum
multitudo funeri debitum redditura officium
confluxit. Jamq media noctis parte transacta,
gravij pervigiles omnium oculos vicerat sopor,
cum Antonius suspirans capite elevato, eum
a quo deladus fuerat vigilare conspexit, quem
protinus advocans, obsecravit, ut se ad pristi-
num certaminis deferret locum. Paruit ille,
et Antonius quidem, quia pedib. insistere prop„
ter multiplices plagas non poterat, prostra„
tus in terram, hostilem in se furorem magis
provocabat. Diabolus athletae fortitud^m ve
hementer exadmirans, prendens gemensq re„
pentinum adeoq vehemendem sonitum exci-
tavit, ut loco funditus agitato, et parietibus
concussij, extremum excidium minitare vi-
deretur. Et statim ingens daemonum turba

horribili et valde metuenda specie apparu
it. Alii leonum, alii taurorz, alii luporz, aspi=
dum et serpentum referebant formas. Tru=
ces erant omnium vultus, et vocis horridę
dirus auditus. Antonius vulnerib. totus con=
cisus, asperiores quidem dolores corporis senti=
ebat, sed mente imperterrita, inanes eorz terro=
res irridebat. Fremebant illi dentib., cum An=
tonius elevatis oculis, splendidissimum quen=
dam lucis radium ad se influere vidit, cujus
splendore, et daemonum turba fugata et do=
lor omnis extemplo ~~fugatus~~ dele est. Similiter
et aedificium qd malitia eorz dissolutum fu=
erat, instauradum est. Illico his signis An
tonius Chi praesentiam intellexit, et exi=
mo pectore longa trahens suspiria, Dñe Je=
su, dicebat, ubi eras? Quare non a prinċi=
pio diras plagas sanasti? Cui Dñus: Erā
ego praesens, o Antoni, et certamen qd excel=
so invictoq animo gessisti spectabam. Nunc
audem quia tanta constantia pro mei nomi=
nis amore decertasti, ego vicissim nomen
tuum toto orbe terraz celeberrimum reddam.

Ibid. p. 122. 2. D.

Applic. Nunc temporis diabolus influit in ho=
mines nonnisi moraliter, raro physice. Exē=
plum illius qui circuiens vespere Pincium
infra sepulcra gentilium, et fere opem pedes
a Daemone, ab eo tactus cecidit, jamiq se=

mivivus usq mane. Idem s. Antonius ap. s. Athanasium vidit totum mundum obtectu laqueis diaboli, admiransq dixit: Dne, esquis poterit effugere laqueos ejus? et acceptre sponsum: Humilis. Nyssenus dicit quemq hominem habere a Satana deputatum unu diabolum ad tentandum; et Cassianus ait unumqdq vitium habere tentatorem peculiarem. Nemo ergo praesumat qd liber futurus sit a tentationib. Imo quo quis perfectior, eo majorib. permittitur a Dno tentationib; et nullus aut parvas experiri tentationes signum est nullius aut parvae virtutis. Exemplum daemonij elusi Can. Vit. t. I. n. 45. et s. Macarii cum duob. monachis tentatis ap. Rodrig. parte II. Tract. IV. c. 9.

Concl.

Modus quo nos oppugnat diabolus ap. s. Ign. de Discret. Spirit. Msl: 1. ut foeminarium cum viro. (Resistite Diabolo, et fugiet a vobis.), 2. ut amasium, ut belli Dux (Msc p. 305, reg. 12, (XV) 13, et 14.). Etiam transfigurando se in angelum lucis, incipiendo a pijs cogitatib. et desinendo in malam Ibid. p. 314. reg. 4. Actio contraria duor Spirituum boni et mali, Ibid. p. 318. reg. 7. et p. 293. reg. 1. et 2. et quidem in anima carnali, et Spli. Deus qui non simul nos tentari supra id qd possumus, sed dat etiam cum tentatione proventum, gratiaq actio in saecul. sec. A.

Huc et Cyprian. ap. Lp. t. 19. pt. 1. p. 432. l. A.

59. Fides in Ecclam Chi.

Exord.

Quoniam tempora sunt ista modicae fidei, dis
feram vobis de fide in Chm, in ejus Ecclam. In
multis laicis, et in qbsdam clericis observatur
defectus fidei. In laicis: praesertim medicis, qui
communiter sunt materialistae. De Academicis
vestris quidam vestrum dixit mihi qd nil cre=
dant, et qd Alumni quoq primum in Semina=
rio incipiunt aperire oculos, adeo mentes eorum
involutae sunt objectionib. contra fidem. Hodie
saepe fundamenta fidei ignorantur et nonnisi
objectiones sine solutionib. noscuntur. Cleri=
ci: subinde in hoc Seminario absq fide inveni=
untur, qd ex vestro testimonio accipio; quidam
enim vestrum aliquot ante annos instructionem
a me petiturus accurrit quomodo cum dali suo
socio aperte qd nil crederet ei manifestanti, pro=
cedere debeat. De Sacerdotib: quidam Judaeus ma
strucam mihi conficiens excusationem a me peti=
it qd diceret aliquid dictum sibi a quodam Sa=
cerdote, scil. Chm crucifixum non esse Deum, et
hoc dogma inventum fuisse solum ad terrendos
villicos. Cum cooperator essem ap. S. Georgium.
fuerat ibi damnatus ad recollectionem quidam Sa=
cerdos qui infidelitatem suam argumentando con=
tra S. Scripturam ostendebat, cujus infidelitatis poe=
na fuit desperatio, et mors improvisa ex despera=

tione. Exiens enim ad cancellos superiores a-
trii Presbyterii, dixit se velle praecipitare seipsū
deorsum, sed, ait, non potero me interficere ad
semel. Frustra Cantor chori dextri suggerebat illi
misericordiam Dei; ille enim reversus in cel-
lam suam projecit se in lectum, ibiq impro-
viso efflavit ejecitve spiritum; quem cum sepel-
lirem, contra meam persuasionem legi super
eum in Прощальна verba: раба тв. ѿ насъ къ
тебѣ въ вѣрѣ и надеждѣ воскресенїа и къ по-
каянїи ѿшедшаго. In oculis alterius presby-
teri tunc temporis ap. S. Georgium versantis, Chs
D. non aliud erat quam Confucius, Zoroaster, Pla-
to aliq Gentium sapientes legislatores. (Hocus
pocus ✠ ✠ ✠ ✠ D.). Ad hos confutandos nosque
ipsos in fide magis magisque stabiliendos de-
monstranda brevi veracitas Fidei Chnae; at locū
meum in hac paraenesi suppleat Napoleon I. Bo-
naparte Genius militaris.

C o r p.

Quoniam centrum fidei Chi est Chus P. au-
dite quomodo auctoritatem Primatus ejus fatea-
tur. In culmine gloriae suae constitutus, ita
de eo loquitur: Ego inveni in meo saeculo
unum Presbyterum potentiorem me, quia
ipse regnat super Spiritibus, et ego regno so-
lum supra materiam. (S. M. Artaud, Histoi-
re de Pie VII. chap. 29.). Potentia tamen sua

temporali licet amplissima non contentus, totū-
que Orbem sibi subigere studens, etiam parvis S.
Petri dominij temporalib. non parcit, excōmuni-
cationem Rmi P. sperniit, duosq venerandos Senes
Pontifices incarcerare ausus est.[a] Sed qui concus-
sit terram (. потрясъ землю .) luctuosq est
cum universo mundo solus, и обагрив зе-
млю кровію множества народовъ, jamjam de
omnib. triumphaturus, concutitur a Deo, deq
sublimitate throni a Deo in terram projicitur,
prostratus non vi armor sed gelu. Bene tamē
dixit Sps S: Vexatio dat intellectum. Napoleo
derelictus a fortuna, traditus a suis, illusus
a Senatu Gallico, victus a Potentiis confoede-
ratis, inclusus carcere ab Anglia, vidit et
veluti manu tetigit „rumorem mundanum
esse nonnisi fluxum", contemplatusq Rom. Pm
quem pauci abhinc annis spoliaverat, et in-
carceraverat, redeuntem Romam, et iterum
recuperandem sua dominia, legibq festivas
Exceptiones triumphij veterum superiores.
Postquam haec omnia vidisset haec facta
extraordinaria a se paulo ante velut absur-
da habita, mirab. ad finem conversi mecum,
tus est Jesum Chm, ejusq Eccliam, ita enun-
cians: Les peuples passent, les trones crou-
lent, et l'Eglise demeure!" (Quae sequun-
tur, excerpta ex Sentiments de Napoléon sur

a.) Dehoz captivit. holzmanff t. 7. pg. 173 et 295. Napoleonis doctrina breviandа, et addenda alia ejusdem, ex Quartalschrift 1902 fasc. IV. p. 970. Addenda vota Socratis et Platonis ex tua Miscell. ethica p. 408; et adoratio Alex. M. Jaddo Pontifici ex dictionario Biblico Calmeti. – Doctrina Socialistarum, seu Massonum.

le Christianisme par le chev. Beauterne chap. VI.) Jure autem merito dicebat se poenitere qd Generalem fecisset Bertrandum hominem absq fide. Napoleo ergo captivus in insula S.te Elennæ, credebat et meditabatur: Ego novi homines, dicebat ad Generalem "Bertrand, et tibi dico Jesum non esse hominem. Quidam spiritus superficiales vident similitudinem inter Chm et fundatores Imperiorz, domitores populorz, Deosq aliarz religionum. Haec similitudo non existit. Existit inter Chnismum et quamcumq aliam religionem distantia infinita. Et dum vani spiritus autumant credere esse mulierculas, Napoleo observabat: "Maximos Spiritus potf apparitionem Chnismi, habuisse fidem, et quidem fidem vivam, fidem practicam, in mysteria ac dogmata Evangelii; nec solum Bossuetum et Fenelonum destinatos ad illud praedicandum, sed a Descartes et Newtonum, Leib" nicium et Pascalem, Corneilum et Racinum, Carolum M. et Ludovicum XIV. Quo modo accidit vero accidit ut symbolum adeo mysticum adq profundum veneration ha beatur a nostris maximis hominib., Dum theogonie.. a nemine hominum instructo et fidem ~~habere~~ extorquere potuerunt? Quis

maledixit plus Olympum paganum quam ipsi Pagani? „Cuncta in eo (Chō) me in admirationem trahunt; ejus spiritus me supergreditur, ejus veritas me confundit. Inter ipsum et quamlibet aliam rem mundi, non datur aliquis terminus possibilis comparationis... Quo magis me ei appropinquo, quo magis eum propius examino, eo magis eum cerno superiorem me. Per ~~eff~~ omnia est magnus magnitudine quae me conterit.. Aīa ei sufficit, sicut ipse sufficit animae. Usq ad diē ejus anima erat nihil, materia ac tempus erant dominatores mundi. Ad ejus vocem omnia redierunt in ordinem. Scientia et philosophia non sunt amplius nisi opus secundarium. Anima reacquisivit suam supremam dominationem. Totum aedificium scholae corruit a facie unius verbi: Fides. Tu loqueris de Confucio, de Numa, de Zo"roästre, de Jove, de Malumele; at intercedit inter eos et Jesum Chm hoc discrimen ... Actio horum mortalium restricta fuit ad ipsorz vitam, et vivendes statuerunt cultum sui sevum ope passionum suarz, pervim, et favent. eventib. politicis. J. Chs ~~xx~~ exspectavit totum a morte sua. ⁊. И ѓщеѣ вознесéнъ бýдý ѿ земли, всѧ привлекý къ себ҃ѣ. J. Potestne esse ista inventio hominis?

//

Hic Napoleo intrabat ad meditandum J.
Chm crucifixum, qui jubebat suos aplos
praedicare crucem, et promittit eis qd con=
verderent mundum. Et haec stulta promis=
sio, ita bene appellata a S. Paulo, stultitia
crucis, ista praedictio unius pauperis cru=
cifixi literaliter verificata est. Et quidem
modus verificationis fors adhuc mirabilior
est ipsa promissione. Non una dies, non
una pugna fuit quae decidit. An vita u=
nius hominis. Nequaquam; est bellum, lon=
ga pugna sexcentos annos, coeptum ab a=
pliis, prosecutum ab eos successorib. et ab
unda successiva generationum Chnas.
Quae reflexio ducebat Napoleonem ad conver=
tendum oculos suos in Rnos Pontifices. Pott
S. Petrum triginta duo Pontifices Romani,
qui successerunt ejus Primatui, subierunt
martyrium ac ipse. Ita per tria saecula Ca=
thedra Romana fuit patibulum qd procu=
rabat infallibiliter mortem iis qui ad eam
vocati erant. Et quidem raro alii Epi, du=
rante hac periodo sexentos annos habue=
runt meliorem sortem. In hac pugna omnes
reges, et omnes vires terrae ex uno latere
inveniebantur, ex altero non video exercitus,
sed energian nyxt latentem, et aliquos ho=
mines sparsos hinc et illuc in omnes partes
globi, non aliud habentes signum unionis,

quam unam eandemque fidem in mysterium
Crucis.
Napoleo ita continuabat interrogare Gene-
ralem Bertrand: „Intelligisne tu hominem
mortuum bello terras subjicientem exerci-
tu fideli ac prorsus devoto memorię ejus?
Capisne tu unum phantasma qd habeat
milites absq stipendio, sine spe in hoc mun-
do, qd eis inspirat perseverantiam, et facit
eos sufferre omnigenas privationes? Ah!
corpus Turennis erat adhuc calidum, et
exercitus ejus castra dissolvit coram Monte-
cuccoli. Et quoad me, milites mei oblivisce-
tur mei licet viventis, sicut exercitus Cartha-
giniensis oblivisceabatur Hannibalis. Ecce
nostra sunta rerum, sunta rerum nostrum,
magnor hominum. Una pugna nos pro-
strat, et adversitas aufert nobis amicos. ...
Potesne tu imaginari Caesarem Imperatorem
eternum Senatus Rni, gubernantem Impe-
rium ab imo sui Mausolei, et vigilantem
super sorte Romae. Ecce modo Italy est histo-
ria subjectionis (= conquista.) mundi per Chri-
smum. Ecce potentiam Dei Christianor, et per
petuum miraculum progressus fidei, et
gubernationis ejus Ecclesiae: Populi transeunt,
Throni ruunt, et Ecclia permanet. Denique si-
de intellexit fulmen excommunicationis sibi a Ch.
Pontifice div. virtute inflictum, quare et in arti-

culo mortis constitutus efflagitavit absolutionem a Venerando Pontifice, cujus legatus licet jam sero ad ipsum pervenerit, fidei tamen ac poenitentiae merito eum a Dno ab ea absolutum speramus.

Concl.

Si homo iste solus armis deditus tam exactas excelsasq ideas fovebat circa fidem, circa Chm, circa Eccl̃am Chi, quid respondebunt ~~ad~~ ante tribunal Dei illi clerici qui propter negligentiam studiorz vel malitiam tam contrarias ideas habent in re fidei quae est fundamentum salutis aeternae hominis? Judaei errantes in deserto non intraverunt in terram promissionis ob incredulitatem, inquit Apls (~ Hebr.); sic tales ob eandem non intrabunt in terram promissionis coelestem. Imitemur prudentiam serpentis, qui, ut observat s. Hieronymus[a.] ut servet ~~cor~~ caput suum, objicit ictibus totum corpus. Exponamus nostra omnia etiam vitam corporis, ut servemus vitam animae; non modo divitias, como dita. tes, sed ipsam vitam corporis. Quam prudentiam donet nobis Dnus, cui potestas et gloria in saecula saeculorz. A.

a.) „ Serpendis astutia ponitur in exemplum, quia to-
to corpore occultat caput, ut illud in quo vita est, pro-
tegat. Ita nos toto periculo corporis caput nostrum
qui Chs est, custodiamus, i. e. fidem integram et
incorruptam servare studeamus. „ ap. Lp. in Mt. X-16.

60. Dispositio ad Fidem.

Exord.

Triplex est elementum fidei nostrae: 1. dispositio cordis nostri, i.e. inclinatio cordis nostri ex parte Dei; 2°. propositio credendorum per organum exterius, scil. per Eccl am; 3. dispositio cordis nostri ex parte nostri. Dispositio ad fidem ex parte Dei, et propositio credendorum non est opus nostrum, sed donum Dei datum nobis a Deo per merita Chi, et quoad haec, fides nostra defectum non patitur, sed patitur defectum, aut gradationem ex dispositione cordis nostri. Ex hoc fit, ut effectus fidei in omnibus sit inaequalis, et in hoc procedit Ds cum homine prout homo cum Deo. Qui enim habet dispositionem ex parte sui perfectissimam, illi rationes fidei claras sunt, et acquiescit iis plene absq nube dubii; qui habet dispositionem minus perfectam, illi minus claras sunt, qui imperfectam, ei obscuriores sunt, qui omnimo defectivam, ei obscura sunt omnino. Hinc scriptum est: Qui quaerit legem, replebitur ab ea, et qui insidiose agit, scanda-

lizabitur ab ea. Ecclici 1ẽB. Quandoq tame Spi=
ritus malum obnubilat et conculit fidem cordiũ
etiam recte dispositoz: Simon Simon, ecce Sata=
nas ... tua. (. Fides illius Carbonarii.) Brevi=
bus actibus jaculatoriis eludere possumus tenta=
tiones Satanae; at ex parte nostra curemus ha=
bere dispositionem perfectam, qd ut faciamus,
exemplo nobis sunto duo viri saeculares, mau=
ri, unus princeps et dives, saeculi 1i, alter ser=
vus et pauper saeculi 19i, unus Abyssinus, alter Americanus.

C o r p.

Factum Eunuchi Actoz. VIII. 26.. IX. Videte sim=
plicitatem et sinceritatem cordis ejus; non modo
non movet ullum dubium, sed ipse prior solli=
citat Philippum ut se baptizet. Plenissime ac=
quiescens fidei, cumulatus donis Sps S. felix gau=
dens q revertebatur domum. Talis est sors hominũ
perfecte dispositoz ad fidem.
Factum Mauritiae p. 181. saltem breviter.

C o n c l.

Inspiciamus modo nosmetipsos, quomo=
do dispositi simus erga fidem. Non credo
esse hic aliquem inter nos qui dicat in cor
de suo: ego nil credo; de tali enim dicit Da

+ Et: „In malevolam animam non introibit Sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis": въ злохꙋдо́жнꙋю дꙋ́шꙋ не вни́детъ премꙋ́дрость, нижѐ ѻ҆быта́етъ въ тѣлеси̑ пови́ннѣмъ грѣхꙋ̀" Sap. Salom. I. 4. – Textus Ecclici Slavice: И҆щай̑ зако́на наси́тится ѿ є҆гѡ̀, и҆ лицемѣ́рствꙋяй соблазни́тся ѿ не́мъ.

minus ap. Marcum: Qui non crediderit, jam judicatus est. Sunt tamen inter Catholicos qui dicunt se dubitare de aliquo pūncto fidei. Quaero tamen a te, cur de hoc pūncto dubitas? Respondes: quia hoc rationi meae videtur absurdum. Vide ne tale responsum probet te nullam fidem habere. Supremum enim criterium fidei ponis tuam rationem; ergo tua fides non est divina et supernaturalis, sed humana et falibilis, aequalis fidei Protestantium qui fidei omnia tribuunt, et dicunt se omnia credere, dum revera nil credunt, destituti auctoritate Eccles, et ideo quot capita tot sententiae. Inepte autem dicunt se assumere pro norma fidei S. Scripturam, nam fides jam disseminata erat ante Scriptionem Evangelioz. Matthaeus enim juxta Irenaeum scripsit 4 annos post mortem Christi, Marcus 12, Lucas adhuc plus, Joannes 66 annis. Neq etiam sine testimonio possunt critice ostendere haec Evangelia esse praedictoz virorz, quae quidem auctoritas tanta est ut Augustinus dicat: Ego Evangelio non crederem, nisi me moveret auctoritas Eccles

412

Catholicas. Observat autem idem s. Doctor
quanta sit auctoritas Eccles, ex eo qd ipsa
doctrina s. Pauli a Deo immediate ei reve=
lata, vocata in controversiam a Judaeis,
indiguit approbatione Eccle cui idem Apls
proposuit dicens: ne forte in vacuum cur=
rerem aut cucurrissem. (. Estius in Gal. B.2.)
Non potest, adhuc Augustinus, habere Dm Pa=
trem, qui non habet Eccles matrem. Illa
est ex Paulo columna et firmamentum veri=
tatis, illa organum per qd Ds fidelib. cre=
denda proponit. Torquebatur crudelissi=
me a Praefecto Asclepiade quidam s. mar=
tyr nomine Romanus, qui admirans dem=
tiem judicis in admittendo in cor suum co=
gnitionem veritatis, voluit emollire eum
uno miraculo, aut saltem adimere ei, si non
cederet, omnem excusationem. Quare obli=
tus tormentor suos, conversus ad Asclepi=
adem, Si non credis, inquit mihi, intecto,
ga illum infantem adeo innocentem, et
ex ore ejus non assueto mentiri, audies
veritatem quam ego tibi praedico; et sic
dicendo, innuit ei tenerum infantulum,

haerentem in ulnis cujusdam matris Chri=
stianae, qui nondum valebat articulare
verba. Tunc infantulus expedite levavit
vocem, et clamavit valide: Chs est verus
Ds: ita ut Praefectus attonitus quidem
sed adhuc contumax: ecquisnam tibi hoc
dixit? Respondit infantulus: mihi ma=
ter, et matri Ds. (. Vincent. Bellvac. Spec.
hist. cap. 17.). Applicatio plana. Tamquam
ergo infantes simplices et innocentes susci=
piamus fidem Dei ex ore matris nostrae Eccle
de nullo dogmate dubitantes, si non volumus
excidere a regno Dei, dicente Dno: Nisi con=
versi fueritis et efficiamini sicut parvuli, non
poteritis introire in regnum coelor; et iterū,
dicente Augustino: Surgunt indocti et rapiunt
regnum Dei, nos autem cum nostris literis mer=
gimur in profundum; et quamvis nobis sapi=
entes videamur, captivemus intellectum no=
strum in obsequium fidei, sicut eam captivarūt
suprema ingenia mundi, Basilius, Gregorii, Chry
sostomus, Cyrillus Alex. Augustinus, Ambrosius,
Thomas, quor meritis et precibus Ds fidem
nostram roboret. Amen.

61. Religio Cathl. sola salvifica.

Exord.

Fridrichus Leopoldus Comes Stolbergen=
"sis (. natus an. 1750.) conversus a Luthera=
nismo, quadam die exceptus frigide ab quo=
dam principe Protestante, audiensq ab eo
sibi dici: ego non amo eos qui mutant re„
ligionem: nec ego quidem eos amo, respō„
dit Comes; et si nostri antenati non mu-
tassent religionem tribus retro saeculis,
ego non fuissem adactus ad recipiendam
illam quam dereliquerunt. (. Alimonda
vol. 3. part. 3. pg. 195.) Pulchra computa=
tio argumento ad hominem! Desertio
solius religionis veae, i. e. catholicae dā„
nabilis est, non idem falsae, nisi quate=
nus de mala transeat ad pejorem, puta
de schismate ad haeresin, de haeresi ad
absolutam infidelitatem. Gubernium Rus=
sicum cogens Ruthenos ad desertionem fide=
i catholicae, hac falsa politica maxime si=
bi nocet; qui enim per desertionem veae
religionis Deo infidis evadit, multo ma=
gis infidelis erit hominib. sui. Imperatori.

Constantius Imperator Constantini Magni
"pater, ut agnosceret quinam in familia sua
essent veri et chordati Christiani, qui ficti vel
timidi et inconstantes, edixit ut qui deos co=
lere vellent, in aula manerent, pristinisq hono=
ribus fruerentur; qui vero id facere nollent, au=
la excederent. Mox omnes eos qui se deos co=
lere velle dicebant, aula ejecit, caeteros in ea
retinuit, causamq dedit: quomodo, ingenit, mi=
hi fidi erunt, qui Deo perfidi fuerunt? Ita re"
fert Eusebius l. 1. de Vita Constantini cap. 9.
et 10. et Sozomen. l. 1. c. 6. Lp. IV. Reg. X. 18.
Mos est Dynastar acatholicor religione inter
se discretor inire inter se connubia vel vocari
ad regna sub conditione suscipiendi religio=
nem dominantem, quasi religio sit forma ve=
stium prodiens in dies varia Parisiis. Verum
relictis exteris, videamus quaenam ideae circa
religionem in tris nostris partib. currunt. Quidā
nostror Canonicor jam defunctus apud semetipsū
arguebat Diaconum Czernovitzensem Droh, eo
qd suam deseruisset religionem, transeundo
de schismate ad Catholicismum. Cum quidam
presbyter schismaticus venisset ad celebri=
tatem aliquam et conversum sacerdotum Ru=
nitor, bibissetq in salutem communem suorum

nostrorumq salutem, eo qd, dicebat, simus u=
nius ejusdemq nationis et religionis, cumque
post ejus prolocutionem quidam sacerdotum no=
stroz peteret ab eo veniam dicens esse nos quidē
unius nationis, non tamen religionis, incurrit in
dignationem reliquoz nostroz sacerdotum. Duo
nostri presbyteri, socer et gener asseverabant
unamquamq religionem esse bonam, salvariq
in eis homines, opponente se iisdem virgine
quadam ex eoz familia, cumq ad generum con=
versus interrogarem: tu quomodo in Ecclesia
doces? Respondit: ego ibi aliter quā hic doceo.
Tam crassi errores circa religionem ap. nos o=
riuntur non ex malitia sed ex insufficientia stu=
dioz circa religionem. Ne igitur in nos errores in=
cidamus, statuendum est solam religionem catho=
licam esse salvificam, ut proinde, qui hanc dese=
ruerit apostata sit, qui ad hanc conversus fue=
rit, in via sit ad vitam aeternam.

C o r p.

Ut haec quae dixi, ipso initio liberentur a taci=
tis objectionibus, tenendum est neminem per heterodoxoz
se, seu vi suae religionis salvari posse, subin=
de tamen salvari per accidens, ex una parte ob
ignorantiam invincibilem, ex altera ob bonam

seram dispositionem, qd maxime locum ha=
bet in rudibus schismaticis qui neq Eccleſiq
cath. neq suaq doctrinam norunt ob defectū
instructionis; sacramentis autem non carent.
Modo prob. assumptum. Religio vera non po=
test esse nisi una, quia veritas una est; er=
go non quaelibet religio bona est ad aeter=
nam salutem obtinendam. Id neq ex par=
te Dei neq ex parte hominis admitti po[illegible].
Non ex parte Dei, qui cum sit suprema veri=
tas, non potest velle ut religione falsa co=
latur. non ex parte hominis, qui cum sit ra=
tionalis, non debet modo erroneo Dm colere.
Et hoc ex ratione. Modo ex scriptura: Non
est aliud nomen.. sicri" inquit Petrus ante
Synedrium Act. (VIII) IV. 12. - "Et Dnus, Jo. ad Nicod.
III. 5: "Nisi quis renatus fuerit ex aqua et
Spiritu S., non potest introire in regnum Dei."
Primum delenda haec verba ex Evangelio, et
dein dicendum Judaeos et Turcas intrare
posse in regnum coelorū, in vitam aeternam.
Haec est autem vita aeterna, inquit Dnus ad
"Patrem suum in ult. coena, ut cognoscant
te solum Dm verum, et quem misisti, Jesū
Chm." Jo. XVII. 3. "Ego sum viti/, vos palmites,

; qui manet in me et ego in eo, hic fert fru
ctum multum: quia sine me nihil potestis
facere. Si quis in me non manserit, mitte-
tur foras sicut palmes, et arescet: et col-
ligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Jo.
XV. S. C.
Haec tamen forsan quis audiens, intra se di-
cat: hic sermo potest admitti si intelliga-
tur de non Chris, seu de non baptizatis; at
saltem in omnib. religionib. Chris acquir
potest salus aeterna. Resp. Religiones Chri-
stianas praeter Catholicam, sunt aut hae-
reticae aut schismaticae; haereticae, si
dogma aliquod rejiciunt, schismaticae, si
solvis dogmatib. Ecclesiae obedire detrectant.
(Lp. t. 19. part. 2. p. 745. c. 2. B.). Tam
vero peccatum haereseos aut schismatis haben-
tur in Ecclia pro gravissimo, ergo qui eo contami-
natus moritur, excluditur a regno Coelo; si enim
id contingit ob quodcumq peccatum grave, ergo a
fortiori propter hoc. Insuper: in ea sola Ecclesia
est salus aeterna, quae est una, s. cath. et apli-
ca; sed manifeste Ecclae schismaticae et a
fortiori haereticae non habent easdem notas. Non
unitatem: neq cum Eccla cath. neq inter se; nec Ch

gimitis nec doctrinaq (. hic pg. 123.). Non catholicitatem; haec enim extenditur ad omnia tempora et loca; ipsae autem post Chm emerserunt, et limitantur ad aliquot ditiones. Ideo inutiliter Rajevski Archimandrita Sacelli Rustici legationis Viennensis, appotuit operi suo liturgico titulum: Duo ontfovoz-Rutsolitsm Rimsn.

Concl.

Concludamus ergo sermonem verbis Symboli Athanasiani: Quicumq vult salvus esse, ante omnia necesse est ut teneat catholicam fidem; Quam nisi quisque salvam inviolatamq servaverit, absq dubio in aeternum peribit.

62. Malum Haeres. aut Schism.

Exord.

Sequalae insufficientis studii religionis, inter alia adaequatio Religionis Cath. cum heterodoxis, et rejectio ejusdem qua dominantis in Austria facta in comitiis generalib. imperii per vota, imputanda est partim Clero nostro, cujus plura membra etiam distincta honore canonicali, calculum suum contra eam tulerunt; quae ideo jure merito indignationem et ostentu incurrerunt quorundam membroq catholicoq etiam saecularium eorundem Comitioq, et etiam

quam maxime proprii Mplas Josephi, qui cum
non posset ei auferre salarium a gubernio eidem
ministratum, saltem ademit ei sic dictum Hefe
ratum, praeclusitq ei viam ad ulteriores digni
tates, non solum ipse sed et successor ejus Sylve
ster. Tale ch'am suffragium nostrae Clericae non
parum nocuit opinioni nostrae coram S. Sede.
et etiam coram ipso pio imperatore. Ne igitur
vobis quid simile aliquando contingat, innuen-
dum est malum haeresees aut Schismatis, ne
adaequetis jura veritatis et falsitatis, jura unius
veras catholicae religionis, cum reliquis falsis.

C o r p.

Haeresis ex S. Th. 2.2. q. 11. art. 1. (. p. 171. v. VII.)
ob quam haeretici ex parte sui „ meruerunt
non solum ab Ecclesia per excomunicationem
separari, sed etiam per mortem a mundo ex-
cludi. Multo enim gravius est corrumpere fi-
dem, per quam est animae vita, quam falsa-
re pecuniam, per quam corporalis vitae subve-
nitur. Unde si falsarii pecuniae vel ali
qui malefactores, statim per saeculares prin
cipes juste morti traduntur, multo magis
haeretici statim ex quo de haeresi convicti
tur, possunt non solum excomunicari, sed etiam
juste occidi„ ibid. ar. 3. (p. 177.) Sed et de schi

sicij exterminandij idem docet S. Augustinus lib. 2. Retract. cap. 5., licet antea aliter senserit, nunc autem se retractat dicens: Quia nondum expertus eram, vel quantum mali auderet eorum impunitas, vel quantum eij in melius mutandij conferre posset diligentia disciplinas;" ap. Lp. Mt. XIII. 38 (. p. 367. 2.D.) S. Irenaeus (. lib. 4. cap. 62.) de Schismaticis ait: "Suam utilitatem potius considerantes, quam unitatem Eccl, propter modicas et quascunq causas magnum et gloriosum corpus Chi conscindunt et dividūt et quantum in ipsis est, interficiunt. Et S. Cyprianus (. lib. 1. epistola 6. ad Magnum, et epistola 8. ad plebem.) schismaticos vocat adulteros, impios, sacrilegos. Et Chrysostomus (. homil. 11. in Ephesios:) "Vir sanctus (. S. Cyprianus.) dixit, peccatum istud ne martyrii quidem sanguine deleri. Dic enim quaeso, quam ob causam martyrium subis? Annon propter Chi gloriam? Quo itaq pacto, qui animam pro Cho exponis, Ecclam oppugnas, pro qua animam suam tradidit Chus?"

Conclusio

Quod si dale est peccatum heterodoxia, quaeri-
tur, quomodo nobis Catholicis cum heterodoxis
procedendum est? Presp. distinguendum est Cōmu-
nitates ab individuis. Quoad Cōmunidates, nū-
quam Ecla cath. neq nos ejus filii possumus
admittere hoc principium ut hetesrdoxi gau-
deant in ditionibus Catholicor iisdem juribus
politicis, eo qd a prosperitate religiosa Socie-
tatis pendeat etiam prosperitas temporalis, re-
rum aeterna. Non servato hoc principio, om-
nia Gubernia antea charactere Catholicis-
mi distincta, hodie qua talia de mundo dis-
parnerunt. Quoad individua, distinguen-
dum pertinaces et malitiosos corruptores,
ab aliis quae ita nata sunt, nec corrumpunt
alia. Quoad primos Paulus ad Tit: III. 10: "Hae-
reticum hominem post primam aut alteram
admonitionem devita." S. Jo. Epla II. 10: "No-
lite recipere eum in Domum, nec ave ei di-
xeritis; qui enim dicit ei ave, comunicat ope-
ris ejus malignis." Et alibi: Cum hujusmodi
nec cibum sumere. Porro S. Joannes,
qd hic docuit verbo, monstravit exemplo. In-
gressus enim balneum, mox ut in eo Cerinthum
conspexit, ex eo se prorupuit, dicens suis: Fugia-

mus hinc ocyus, ne balneum in quo est Cerin=
thus veritatis adversarius extemplo corruat, uti
refert Irenaeus lib. 3. cap. 3... additque S. Hie=
ronymus dialog. contra Luciferianos, post S. Jo=
annis abitum illico Cerinthum cum socijs bal=
neo ruente fuisse oppressum. Ep. in Jo. 2am
v. 10. (. p. 694.). S. Polycarpus discipulus S.
Jo. occurrens Marcioni haeretico, ab eo roga=
tus num se agnosceret, Agnoso, ait, te primoge=
nitum Diaboli, ut ex Irenaeo Eusebius lib. 4.
Histor. c. 13. — S. Antonius jam moriturus, de=
ste S. Athanasio in ejus vita, suis discipulis
severe edixit: Haereticos et Schismaticos vene=
na vitate, meumq circa eos odium sectamini,
scitis ipsi q nullus mihi pacificus sermo cum
eis unquam fuit. Ap. Ep. ibid. Quod alios, mo=
dest et mansuete cum iis tractare debemus, memo"
res q d sicut nos non nostris meritis catholici nati
sumus, sic illi non propriis demeritis in heterodoxia
nati sunt, et multoties suam colunt religionem ob
ignorantiam invincibilem. Nihilominus nos sacerdo"
tes in nostris relationib. cum illis, ut ex. gr. cum
pharmacis in Urbib. minoribus, debemus quandoq
data occasione, ex de heterodoxia blande allice"
re ad fidem cath. ut appellemur et simus vere

lux mundi, prout nos Dnus in montib. Gali=
lea, appellavit, cui honor et gloria in saecula. A.

63. Etiam Epis. ad Ital. de doctrina R.

Exord.

Criterium praecipuum studii Religionis
est attendere doctrinam Eccles Rom. quae
doctrina cum fiat sub oculis ejus qui est
fundamentum Eccle, confirmator in Fide et
Pastor etiam Eppor, non potest esse non sa=
nior, quam quoniam non attenderunt Eppi
hujus imperii, reliquerunt post se in historia
paginam ingratam. Antequam tamen id o=
stendam, criterium supradictum recito ex ore
s. Cypr. epist. 3. l. 1. ad s. Cornelium Papam: Ne=
que enim aliunde haereses obortae sunt, aut
natae sunt Schismata, quam inde qd Sacerdo=
ti Dei non obtemperatur, nec unus in Eccla
ad tempus judex vice Chi cogitatur, cui si se=
cundum magisteria divina obtemperaret fra=
ternitas universa... nemo dissidio unitatis
Chi Eccles scinderet. eds qd non attendentes Eppi
hujus imperii in Concilio Vat. occasione definitio=
ne dogmatis Infallib. R. P. ingram post se pagi=

† Et Hieronym. Epla 57 ad Damasū Lp. Jud. 19. t. ult. p. 746. 1. D. Qd potius in Conclusione.

nam in historia reliquerunt. Doctrinam Omni P.
Scholarumq Romanar non ignorabant, sed iij sa=
pientiores ipsi sibi visi, ignorantiam suam hoc in
puncto toti mundo solemniter ostenderunt, licet
caeterum docti ac pii. Videamus.

C o r p :

Referta Roma Eppis, dum statis diebus habe=
rentur sessiones conciliares, Eppi Austriae et
Germaniae numero circa 40, congrebantur in
centro a se statuto pro suis deliberationib.
privatis, in quibus, ut accepi ab uno Eppo Hun=
garicq qui solus Hungaror stabat pro Infallibi=
litate, adeoq eorum conventum non frequen=
tabat, solum objectiones adversus Infallibtem
exquirebantur, non discusso ipso merito doctri=
nae. Cum autem jam esset sub definitionem
dogmatis, videntes qp haberent contra se reli=
quor Eppor numerum nimis praeponderantem,
dam diniserunt sessi Concilium, reverentes
in patriam suam. At quaero: erantne persuasi
de veritate causae suae, an non? Si 1m, tunc
nullus erat opportunior locus ostendendae veri=
tatis, quam concilium; si 2m, tunc etiam pote=
rant aut dare suffragia contra, aut potius pro.
Melius fecerent 2 Eppi Americani, cum suffragio

contra, licet contra 500 Epposs. Quo in negotio non satis admiranda providentia Dei; cum emi Epi ii inscripsissent se pro sermonib. in concilio ex ordine statis diebus proferendis, videssent q se nil profecturos, retraxerunt suas inscriptiones; quare cum jam non essent qui contra sermocinarentur, statim ventum est ad definitionem; at si non eas retraxissent definitio hucusq non haberetur, ob bellum Germanico-Gallicum repente obortum.
Haec tamen dicendo non derogamus doctrinae ac pietati eorundem; secuta enim definitione q statim eam acceptaverunt publicantes in Diocesib. suis. —
Insuper occasione Concilii advertimus insufficientiam studior religionis Epporum. Unus enim eorum cum sermocinaretur de suggestu, dixissetq loquens adv. infallibl.m: Protestantes etiam amat D. N. J. Chm, obrutus clamorib. Epporum descendit de suggestu. Alter vitus gr.(. non tamen ex nostris) dixit mihi privatim: Jam sine definitione infallibli Rnum P. esse semideum; et oportere corrigere doctrinam Concilii fl. Docentis Rnum P. esse vicariem Chi. Equis enim homo potest dici Vicarius Chi? At repetide praemissa verba Cypriani. Et si adhuc Concilia De-

cumenica reformanda sunt, tunc actum est de fide Cath.

Concl:

Non solum ergo Eppi conformet se ad Doc= trinam Eccles R. in rebus fidei, verum et curent ut eorum Seminaria et Cathedrae Doc= trina imbuantur Romana. Quamlibet in Austria et Germania florerent magis quam Romae scientiae profanae, non tamen + su= pergrederentur limites industriae humanae; Scientia autem sacra Rnor PP. non inniti= tur industriae hum. sed assistentiae specia= li Spis S. quae est fructus illius orationis specialis quam Dnus ait iens ad passionem fu= dit ad Patrem suum pro Petro: Ego autem rogavi pro te.. Anos. L. KB.

64. Misericordia Dei Spes nra.

Exord.

Cum antea disseruissem de fide, nunc de Spe. quidam confitenter qd de misericordia Dei nimis praesumant, quidam qd in ea parum confidant. Media tenenda via: ut spectantes magnitudinem

+ non tamen Theologica,

peccator nror non obliviscamur magnitudinis mi-
sericordiae Divinae, et sic incidamus in desperati-
onem Cain aut Judae, quor 1us post occisum fra-
trem dixit ad Dm: Major est iniquitas mea quā
ut veniam merear. (. Gen. IV. 13.); alter post ven-
ditum Dnum, et projectis 30 argentei in templo, la-
queo se suspendit (. Mt. XXVII. 5.) et praeceps ex ar-
bore crepuit medius, et effusa sunt viscera ejus.
(. Act. I. 18.). — vel: ut spectantes magnitudinem
misericordiae Dei, non attendamus gravitatem
peccator nror, negligamusq poenitentiam; sicut
olim neglexerunt Judaei cum suis duob. sacerdotibus
Ophni et Phinees, qui accepta clade a Philistaeis
ob peccata sua, loco poenitentiae, attulerunt in
campum Arcam foederis, quare et 2an multo
majorem cladem acceperunt, mortemq Ophni
et Phinees, eruptionemq Arcae. (. 1. Reg. IV.) Ce-
ciderunt ex Israël 30.000. peditum. Hodie ergo
consideremus magnitudinem Dei, et viam ad eam
adipiscendam, poenitentiam, exemplo Ninivitae

Corp.

Resp hilft. Jon. I. 1.2.3. Nosti autem finem fugae
ejus. Postquam autem evomuit eum piscis in
litus, erecta rursus admonetur voce Dei, ut iret
ad praedicandum. Dein cap. III. et IV.

+ „Sicut enim falsum est qd Ds poenitentib. non indulgeat, vel qd peccantes ad poeni= tentiam non convertat, ita falsum est qd in peccato perseverantib. veniam concedat, et a bono opere cessantib. gloriam largiatur." Th. 2. 2. q. 21. a. 2. in corp. (t. VII. p. 288. A.)"

Exempl. B. V.

+ 903: Rosar. in schola milit. p. 100. n. 89.
+ 904: Actrix conversa: hünum p. ~~270~~. 326.
+ Ob unum Ave conversus: ibid. 324 Maj:
1. 906: S. Fr. Sales. Gloriar t. 1. c. V. p. 142. Am. Dei.
" Heremita Ethnae Kell. p. 357.
2. 907: D. Zawala Kell. " 231. Am. prox.
× 908: Visit inexpect. Kell. Старушка, " 107
" Rosar. in schol. milit. ut supra
3. " Ob candelam ante b. V. Kel. p. 148: in Maj. Humili
× " Maj: Latro virgini parcens. Mist: 568.
4. " " Abbé de Musy: Kell. p. 333. Patiēt.
× 1909. Capucinus Loudre p. 341
× Aqua Lourde " 338
5. Majo: Benignit. b. V. ex Hupt. Kanae. Kel. p. Benign. 265. Gumnjigym.
× Ditrichstein.
Unum Ave convertit doctor: Hunner p. 324. supr.
910. Obed. b. V. Text: Се послаш. паче жертвы
6. благ. Samuel ad Saul. initio Maji. Obediē.
911: Бѣлі роги.

Videte quanta sit misericordia Dei, ut etiam sanctus queratur de excessu ejus. Judice S. Jona, omnes Ninivitae etiam poenitentes exterminari deberent, at nisi esset excedens misericordia Dei, neq ipse S. prophetа de ventre piscis salvus prodiisset. Ita David, propositа ei a Nathan optione gladii, famis et pestis, elegit pestem dicens: Melius est incidere in manus Dni, (. multae enim misericordiae ejus sunt.) quam in manus hominum. II. Reg. K A. 14. Denig Ds per magnitudinem suae misericordiae ostendit quam maxime suam Omnipotentiam; sicut pulchre et vere ap. Latinos orat. Dnicae X. post Pent: „Ds qui omnipt.am tuam parcendo maxime et miserendo manifestas„ ec

Concl.

Via ergo ad misericordiam Dei est poenitentia voluntaria; et ipse actus spei in cordibus nostris fotus, ad instar Ninivitae, quamvis gentilium; si enim in nostra vita crebro hunc actum fedum fovemus, absq dubio salvabimur, eo ipso dalis elevatio in Dm est genus orationis; orantem autem misericordia Dei circumdabit. Durante ergo hac vita brevi ac mortali clamemus in fortitudine: In te Dne speravi, non confundar in aeternū. Psal. LXX. 1.

912. Modestin: Брацт. Вовед. p. 510.
Septem verba b. V. Enumera.
Prius verba tria priora. Latro virgini parcens. 1.
Magnif. Ditrichstein 2
Tria reliqua verba. Umbella Matriti. 3.
913. Factū Heremitae montis Oliv. Crasset t 2. p. 184. Appli. Ut sit in anima nostra imago b. V. per imit. virtutum ejus, ut sit multo formidabilior quam icon materialis, diabolo. S. Ambr: „Sit vobis" Брацтв. p. 72. 4.
2. Jo. a Deo. Miss. 487. Больный и посвт. мене. 5.
3. Pius IX. Kohner p. 988. 6.
1914. 1. Actrix convers. b. V. de victoria hic p. 246, 7.
2. Ditrichstein duo exempla. 8
Maj: 1. Cultus b. V^i; 1: motiva; 2: modus; 3: fructus. Exempl: miles Bavaricus ob numisma b. V. a globulo illaesus. 9.
Kell. p. 62.
2. Charitas in Dm. Sales. Брцт. p. 386. 10.
3. " proximum.
4. Annunciatio b. V
5. Visit. S. Elisab: 1. Scopus; 2. gratiae
6. Magnificat.
7. Maji concl. Fruct. gratiar. act. Ave coram b. V. devict. Hunn. p. 324; et старушка Kell. p. 107. 11, 12

66. Charitas.

Exordium.

Non est dubium charitatem esse reginam omnium virtutum. Adhortans enim Paulus Colossenses Γ. ιδ. ad varias virtutes, ait: Надъ всѣми же сими стяжите любовь яже есть союзъ совершенства, ita ut characterem distinctorium discipulos Chi sit charitas, dicente ipso Cho(. J. Γι. 3ε.): О семъ разумѣютъ вси яко мои ученицы есте, аще любовь имате между собою; per quam denique et judicandi sumus omnes in die judicii, dicturo Cho ad electos: Venite benedicti mei. Esurivi enim et dedistis mihi manducare etc; et ad reprobos: Discedite... Esurivi enim et non dedistis mihi manducare etc. Cum haec ita sint videamus quinam sit objectum charitatis, motiva, modus.

Corpus.

1. Object: duplex est: Dei et proximi; quae tamen duo ita inter se connexa sunt, ut alterum sine altero stare non possit. Qui enim amat Dm, amat et id quod amat Ds; Ds autem sicut te, ita et proximum suum amat, creando eum ad participationem illius beatitudinis qua ipse beatus est. Qui amat proximum, amat

1915. et 1916. in captivitate
1917. Apocal. B1.

eum maxime volendo ei maximum ejus bonum,
q̄d est esse beatum plene, scil. in Deo, fruendo
ejus beatitudine; ergo eo ipso qui vult hoc sum=
mum bonum proximo suo, amat istud sum̄m
bonum, scil. Dm. Quare et Dnus respondens Scri=
bæ illi Mr. Bl. 11. sciscitanti quale esset pri=
mum et maximum omnium mandatum,
cum primum dixisset esse amorem Dei, sub„
junxit 2um esse simile huic: diliges proxi=
mum tuum sicut teipsum. Cum enim homo
sit imago similitudinis Dei, qui non amat
imaginem Dei, neq; ipsum Dm amat. Veritaq;
Jo. Epla I. Cap. IV. 12. Аще кто̀ речетъ: Люблю„
блю Бга, а брата своего̀ ненавидитъ, ложь
есть; ибо нелюбя̀й брата своего̀, егó̀же
видитъ, Бга егóже не видитъ, какоо можетъ лю=
бити? Homo enim percipit primum ea quae cadũt
sub sensum; si ergo bonum q̄d mihi sub sensum
cadit non diligo, hunc neq; Dm qui a sensibus
suis est.

Motiv: Amoris in Dm est ipsa Dei bonitas tũ
in se, tum quoad nos. Si enim bonitas creata et
circumscripta trahit nostrum affectum, multo ma=
gis increata et infinita Dei; et si amamus no=
stros genitores ex eo q̄d ab ipsis accepimus
vitam temporalem, multo magis Dm a quo acci=

primus aeternam, et quidem in ordine supernatu-
rali; neq etiam in hac vita temp. a parentibs ac-
cipimus animam, neq formam corporis, sed a Deo,
sed solum materiam et quidem non ipsoz sed Dei,
quia ex terra quam Ds creavit. Etsi amamus ge-
nitores ob curas eoz circa nos, multo magis Dm
qui continua providentia fovet nos, et pro salu-
te nostra Unigenitum suum tradidit ad Crucem.
Amoris in proxim. est imago ejs Dei in ipso, et a-
mor Dei erga ipsum, quoniam aeq illum ac te
creavit ad participationem suae beatitudinis, ad
felicitatem perfectam gratis; sicut ergo filii in
eadem familia participant eadem bona Patris
amant se invicem, ita nos filii unius Patris coe-
ptis. Etiamsi ergo quis hominum malus sit, ta-
men Ds ex parte sua amat eum vocans et di-
sponens ad beatitudinem aet, nec vult perire quem-
quam sed ut convertatur et vivat. Sic ergo et nos
erga malos affici debemus.

Modus: Affectu et effectu, scil. opere. Ope-
ra autem bene destantur an diligamus vere.
Dicit enim Dnus in ult. coena ad apl̃os Jo. 14: 15. Si
diligitis me, mandata mea servate. Et Jo. Ep. 1. c.
гл. 18. Чадца моя, не любимъ словомъ ниже языкомъ,
но дѣломъ и истиною. Attamen autem erga pro-

ника

ximum exercere possumus vel quoad temporalia
vel quoad spiia, quae quanto praestant temporalibs,
tanto amor perfectior est, maxime quoad conversi'o=
nem a via prava, dicente Jacobo V. 20: Бр҃а́тіе, а́=
ще кто̀ въ васъ заблу́дитъ и҃ пу́ти и҃́стины, и
о҃бра́титъ кто его̀, да вѣ́сть, я҃́ко о҃бра́тивый гр҃ѣ́шника
и҃ заблужде́нія пу́ти е҃гѡ̀, спасе́тъ дш҃у и҃ъ
сме́рти, и покры́етъ мно́жество гр҃ѣхо́въ, ani=
mam scil. ~~ея~~ et multitudinem peccatorum erran„
tis (. Estius.). Ponit aplus emphatin in tᾱ Anima,
et Multit. peccatoz.

C o n c l. a.]

Quoniam maxime proprium est Sacerdotalis offi=
cii salvare animas et operirire multitudinem pec=
catoz, adduco vobis futuris sacerdotibus exemplum
magni Sacerdotis b. Jo. Ap. saltem de longe imi=
tandum, qd referunt Clemens Alex. (. Fractatu, Quis
dives salvabitur.), Eusebius (. l. 3. Cap. 23.), et
S. Jo. Chrus (. ad Theodorum lapsum lib. 1.). S
Joannes post suum reditum a Pathmo Ephesum,
visitavit Eccias Asiae minoris.. Cum esset in quadᾱ
civitate prope Ephesum, ipse habuit sermonem, et
animadvertit inter suos auditores juvenem pulchria
aspectus. Praesentavit eum Epo, e dixit ei: „ Ti=
bi credo hunc juvenem coram Jesu Cho, et hanc
Congregationem. „ Epus promisit se de eo curam ha„

a.) Si quandoq exempla de charitate circa temporalia quaereres, accipe sequentia:

1. Exemplum foeminae gratae S.o Athan. qd eidem commiserit foeminam quandam aegram molestissimam, cui inserviret. Et Barbitonsoris. (Can. Vit. t. 2. n. 46.)

2. Leonis I. Imperatoris. Hic cum adhuc privatus viveret, in itinere coeco cuidam sitienti dux ~~vitae~~ viae fuit et potum quaesivit; cumq diu quaerens non inveniret, b. M. Virgo voce coelitus delapsa aquam ei in luco demonstravit, promisitq qd luto oculis caeci illito cum illuminaret, ac tandem Imperium ei promisit. Omnia haec reipsa ei evenerunt. Ita historia Ecclica et ex ea Baron. an. Chi 457.

3. Puellae Alexandrinae Gentilis qd refertur in Prato Spli cap. 207. Haec quendam ob debita paranti sibi laqueum, et debito et morte liberavit, omnes suas opes ei elargiens. Unde coepit ipsa egere ita ut ad victum comparandum corpus prostitueret. Incidit in morbum, quo in se reversa, facti poenitens petiit baptismum. Repulit eam Sacerdos, nisi sponsorem qd deinceps caste viveret, adduceret. Cum neminem reperiret qui spondere vellet, obtulerunt se Angeli specie aulicoz quorundam dicentes se spondere pro illa. Haq baptizata est. Postea rogati de ea aulici illi, negarunt se eam nosse aut vidisse. Unde cognitum est fuisse Angelos. Illa rogata ab Epo, vitam suam

biturum, et eum maxime sibi cordi futurum. Aplus
iterum ei illum comendavit, et redit Ephesum. Epus
pus suscepit juvenem in domum suam, instruxit
eum, et manuduxit ad praxim virtutum Chnae, i
deinministravit ei Baptismum et Confirmationem.
Cum putaret jam sibi de illo nil formidandum esse
ex parte sua, vigilavit super eo segnioni exactitu"
dine, et tandem dereliquit eum sibimetipsi. Juve"
nes quidam morum corruptorum cum hoc adver-
tissent, paulatim lucrati sunt illum, et coopta-
runt eum in suam societatem. Juvenis statim ab"
jecit documenta vitae Chnae, et coacervans scelera
super scelera, non sentit ullos remorsus: eo q per"
venit, ut evaderet caput latronum, et extitit se
resolutiorem quemadmodum et crudeliorem suae
turmae. Non multum posthac S. Joannes absolutis
negotiis ad quae vocatus erat, dixit Epo: Reddе
mihi depositum qd Jesus Ch. et ego tibi comisimus
coram Ina Ecla. Epus haerens nesciebat quid
sibi vellet haec requisitio, et existimabat aplum lo"
qui de deposito quodam pecuniae. Sanctus sese ex-
plicans dixit se requirere ab eo animam suifra-
tris quem ipse ei crediderat. Tunc Epus respondit
ei suspirans et oculis madentibus lacrymis: Heu!
ille mortuus est. Quomodo? subjecit aplus, et
qua morte? Ille mortuus est Deo, respondit Epus;

et eleemosynam narravit, moxq obdormivit in Dno, dicente Eppo: Justus es Dne, et rectum judicium tuum.
(. Duo posteriora sumpta ex Lp. in Ezchl. XVIII. 7. t. 12. p 468. c. 1. II, et c. 2. (.)

factus est latro, et loco manendi nobiscum in Eccla
constituit moram suam unum montium, ubi vivit
cum hominibs scelestis ac ipse „ Ad haec verba S. Aplus
laceravit suas vestes; deinde emittens profundum su„
spirium, dixit lacrymans: „ O qualem custodem
derelinqui animas fratris mei! „ Postulat equum
cum duce, et proficiscitur in montem. Ipse compre„
hensus fuit a vigiliis latronū, sed loco fugae aut
donationis vitae „ Adamustim ad hoc, clamavit il„
le, huc veni; deducile me ad vestrum Capnd. „ Isle
cum eum conspexisset sibi approprinquantem,
arripuit arcum, ut eum excipiendum: sed cum reco=
gnovisset S. Joannem, petivit fugam prae pudore et
timore. Aplus, oblitus decrepitae suae aetatis, in=
secutus est eum currens et clamans: „ Fili mi,
cur fugis adeo tuum Patrem? Ipse est senex absq
armis, a quo nil tibi timendum est. Fili mi, mi„
serere mei. Tu potes poenitere, et salus tua de=
sperata non est. Ego ero spōsor apud Jesum Chm
pro te. dabo libenter vitam meam pro te, prout
Jesus Chs dedit suam pro omnibs hominibus. Si„
isle gressum, crede mihi: Jesus Chs est qui me tibi
misit. Ad haec verba juvenis constitit, projicit ar„
ma in terram totus tremens, et solvit se in lacry=
mas. Amplectitur aplum tanquam tenerum pa„
trem, et postulat ab eo veniam; sed tenet ab=

scondidam manum dexteram tamquam tantis in„
quinatam delictis. Ipse videbatur vivacitate sa
suas compunctionis expiare sua crimina, quan„
tum ei erat possibile, et invenire, juxta pulchrā
expressionem (S.) Clementis, secundum baptisma
in suis lacrymis. Sanctus cecidit ad ejus pedes,
osculatus est ejus manum dextram, quam tene,
bat absconditam, fecit eum certiorem q̄ Ds ei re„
mitteret peccata, et reduxit eum ad Ecclesiam.
S. Butler Vit. t. 8. p. 819.

66. Jonas de Tmpste et Corte nd Gnes

Exord.

Dns postquam passus fuerit, dormierit q somnū
mortis in ligno Crucis, descendit ~~sum~~ anima su„
a in infernum, corpore autem in sepulcrum, et
post tres dies rediit de inferno et de sepulcro
vivus et gloriosus, et quoniam repulsus erat a
suis, apparens in coenaculo Aplis suis, misit eos
ad Gentes praedicare poenitentiam: И глагола имъ
тако тако писано есть, и тако подобаше постра
дати Христу, и воскресноути из мертвыхъ въ тре„
тїй день, и проповѣдитсѧ во имѧ его покаа„
нїю и отпущенїю грѣховъ во всѣхъ языцѣхъ,
(S. L. Кд. 46, 47.). Hoc factum quomodo in Scriptura fe„
figuratum fuerit in persona prophetę Jonę, audiamus.

463

Corpus

I. Pars: historia Jonae I. et II., de II. tamen nonni vv. 6, 7, 10. Возліяся на мѧ вода до дѹшѝ моеѧ, бездна обиде мѧ послѣдняя, понеже глава моя в' разсѣлены горъ.. Снидохъ въ землю, еяже вереи ея заклѣпи вѣчніи: И ДА ИЗЫДЕТЪ ИЗЪ ИСТЛѢНІЯ ЖИВОТЪ МОЙ КЪ ТЕБѢ ГДИ БЖЕ МОЙ.. ЯЗ' ЖЕ СЪ ГЛАСОМЪ ХВАЛЕНІЯ И ИСПОВѢДАНІЯ ПОЖРЪТВ ТЕБѢ, ЕЛИКА ОБѢЩАХЪ ВОЗДАМЪ ТЕБѢ ВЪСПАСЕНІЕ МОЕ ГОСПОДЕВИ.

II. Pars: Allegoria: Chs descendens de patria sua coelesti, de terra habitabili, venit in mare instabile hujus saeculi, dormitq somnū suum super ligno Crucis, agitatus procella persecutionum ac tormentor, mortuusq, anima quidem projectus est in infernum corpore autem in sepulcrum. Jonas projectus in mare et in ventre coeti dixit: Возліяся.. дѹшѝ моеѧ. Chs: in psalm. LXVIII.2: Salvum me fac Ds, quoniam intraverunt aquae usq ad animam meam. Jon: И ДА ИЗЫДЕТЪ.. мой, Chs: psalm. XV: Quoniam non derelinques.. corruptionem. Jon: Я' ЖЕ СЪ ГЛАСОМЪ.. ТЕБѢ, Chs psal. XXI: Vota mea reddam in conspectu.. in medio Eccl laudabo te. Jonam postridie evomuit venter coetae, Chm venter inferni et sepulchri. Jonas salvus petiit ad Gentes. Chs quoq ad Gentes per prædicationem aplor et successorum. — Jonā fuisse typū Dni, ipse Dns ait: ЯКОЖЕ БЪ ІѠНА.. НОЩИ. Mt. XII. 40.

Sqtr in p. seq.

Conclusio

Jonas de mari et ventre Cochi exivit solus, Chs eadem de ventre inferni exivit cum universo Senatu SS^ti^ et justoz qui in eo detinebantur ab Adam usq ad Chm, de sepulcro eadem licet hic exiverit solus, sua tamen resurrectione causa= vit resurrectionem omnium faciendam in fine saeculoz, post tres dies seu epochas, legis naturae, Mosaicae et gratiae. Porro ad causandam hanc gloriosam resurrectionem in nobis gentilibus, Chs misit vos loco sui ut olim apios, per praedicatio= nem poenitentiae et terroreni minarum perdi= tionis aeternae; nulla enim alia re homo movetur ad poenitentiam tam efficaciter quam interminatio= ne ignis inferni. Praedicantes tamen poeniten= am alii, ipsi eam prius exerceamus per mortifi= cationem nostri corporis, ut olim nos de sepul= chro surgamus non soli, sed cum universo Se= natu animae justae nostrae curae credendae quae futurae corona gloriae nostrae in sem= piterna saecula. A.

Fuit de tribu Zabulon circa Tiberiaden; coae= vus Jsaiae, Achabo. Nimive tunc caput Assyria= ci imperii, sub patre Sardanapali.

465

Index:

N.		Pg.
I.	1. Spiritualis Alumniq adinvicem.	1
	2. Confusio Babelica.	5
	3. Thronor. vacillatio.	11
	4. Angelor Ministerium	17
	5. B^ae V. Imagines miraculosae.	25
	6. Roma.	29
	7. Φιλαργυρία.	35
	8. Gedeonis bellum.	39
	9. Conciones.	43
	10. Inquisitio	51
	11. Rutheni.	59
	12. Unio.	67
	13. Object. contra Unionem.	75
	14. Confessionis Modus.	81
	15. Hum. genus ante Chm.	91
	16 Salvandor paucitas.	99
	17 S. Crucis Triumphus.	109
	18 S. Crucis Forma.	111
	19 Православіе.	115

20. Православіе absq Unitate. 123
21. Православія порабощеніе. 129
22. Sacerdot. Temporalia. 133
23. Rutheni et Poloni. 139
24. Ѻпысты. 145
25. Conversio ob merita alior. 151
26. S. Nicolaus. 161
27 Praesulum Servitus. 165
28 Vox e Catachumb. 171
29 Mauri Amer. conversio. 179
30 S. Josaph. et Rutskii Apolog. 191
31 Praesentat. b. V. 215
32 Rector et Recti. [33. Cant. p. 225.] 219b
II. 33 Debita 235
34 Simonia 245
35 Ελεημοσύνη 249
36 Resip. et Σκληρον: 2 latrones. 259
37 Partes 263
38 Шевченько 275
39 Confessionis Utilitas. 285
40 Vacationes 293
41 Праздникъ 299

1887.

1888.

467

42 Agonias Vis 305
43 Luxuriae peccatum 309
44 Luxuriae Effectus 313
45 Modus cavendi luxuriam. 319
46 Caelibatus praestantia 323
47 Id. ex PP. et rat. Theolog. 325
48 Uxoris qualitas. 331
49 Vir erga Uxorem 345
50 Paidagogia 347
51 Catholicis - et Nationalismi 353
52 Peccatum Polonor. in Unionem. 353
53 Quomodo in futurum felices. 354
54 Medium bene loquendi 357
55 Oblocutio 369
56 Zelus: MSPT. Exercitior. p. 297
57 Oratio: Ibid. p. 177

1887. 14 et 39
58 Lucta cum Diabolo. 379
59 Fides in Eccl.am Cath. 391
1888. 60 Dispositio erga Fidem. 407
61 Religio Cath. sola salvifica. 417
62 Malum Schismatis aut Hereseos. 427

	63	Etiam Epp̃is attendenda doctrina Ch.	437
	64	Misericordia Dei spes nostra.	443
	65	Charitas	449
III.	66	Jonas de tempestate et Coedo ad Gentes.	461
	67	Liberatio a Servitude	2
	68	Dñi Orationes vulgi de mortuis et Spiritibs.	12
	69	Aegror Visitatio	18
	70	Patientia	24
	71	Susanna	30
	72	Adultera a Scribis et Phariſ. accusata.	34
	73	Jejunii Laus	40
	74	" Criteria	52
	75	Gratus animus	56
	76.	Militia	64
	77.	Tentationes Diab.	68
	78.	Kaczkovski ejusq Societas	84
	79.	Vicissitudo Ritus	92
	80.	Ebrietas Noë [L. Bakeruud.] Exempla de b. V. ΠΜJ: 4.5.6:	96
	81.	Electio Davidis in Reg. I. Reg. XVI	
	82.	David contra Goliath. MSC praec. p. 6. I. R. 17.	
	83.	Martyres Ruth. MSC Athan. ex Indice, ac Theiner Vicende p. 434, 435.	
	84.	Nativ. Chi	102
	85.	Balaami consil. successus	138.
	86.	Безплод. die 8. Nov.	138.

1904–

1907.
1908
1909
1913

1914.

pg.

87. Nuptiæ. 98.
88. Caeremoniae Nupt. in Templo. 100
89. Мытарь и Фарис. 100
1904 90. Patriotism. tom. praced. p. 138.
91. 8 Nov: S. Mich. Apocal. XII. 7–19. Confi. teor tibi Pater, Luc. X. 17.
1907. 92: Antichristus. 194
1908. Шевченко 275.
1909. Puncta aliquot meditat. 106
1913: Suscit. Lazari
B. V. Corredemptrix ac Mater nostra
Ebriet. Noë.
Concilium contra Dom. Joan. XI. 46
Oratio Chi in ult. Coena: Unit. Eccl.
Duo latrones 259.
1914. Lapsus ac poenit. S. Petri
Peccatum et interitus Judaeae.
Mulier deprehen. in fornic. hic pr. 34.

Львівська бібліотека
АН УРСР
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
о/н № 358

Hill Museum & Manuscript Library

Manuscript Metadata

Country: UKRAINE

City: LVIV

Library: Stefanyk National Scientific Library of Ukraine in Lviv

Shelfmark: о/н – 358

Source: 00755

Bibliography:

Total Folios: 235

Exact Date: 1893-1914

Outer Dimensions: 21x15 cm

Notes:

Author:

Transliterated Title:

Original Title: Paraeneses

Language(s): Latin

Inputter and Date: 2010-07-15

Paraeneses

